

Onsdag den 7. april 2010 (D)

1

69. møde

Onsdag den 7. april 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Justitsministeren og beskæftigelsesministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til statsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er statsministeren enig i udenrigsministerens fraprioritering af det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre, hvor vitale danske interesser var til drøftelse? (Spm. nr. S 1739).

2) Til statsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er statsministeren enig i, at spørgsmål af vital dansk interesse var til drøftelse på det arktiske topmøde, og at Danmark derfor burde have været repræsenteret med udenrigsministeren på linje med de andre topmødedeltagende lande? (Spm. nr. S 1741).

3) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Vil udenrigsministeren oplyse baggrunden for sit fravær fra det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre, hvor vitale danske interesser var til drøftelse? (Spm. nr. S 1750).

4) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Vil udenrigsministeren oplyse, hvornår det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre blev planlagt, og hvornår det blev besluttet, at Danmark ikke i lighed med de andre lande skulle deltage i topmødet med deltagelse af udenrigsministeren, men i stedet med deltagelse af justitsministeren? (Spm. nr. S 1751).

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Er ministeren enig i, at det kræver uddannelse at gøre rent på et sygehus?

(Spm. nr. S 1547 (omtrykt)).

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til sundhedsforsikringer set i lyset af nye tal, der viser, at de bidrager til vores sundhedssystem og dermed sparer staten udgifter på dette område, og hvordan mener ministeren, at sådanne forsikringer bidrager til sundhedsvæsenet? (Spm. nr. S 1687).

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at de psykiatriske patienter på Fyn får den nødvendige behandling, herunder døgnbehandling, når psykiatrisk afdeling på Odense Universitetshospital skal spare 32 mio. kr.? (Spm. nr. S 1743).

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at besparelser i psykiatrien på Odense Universitetshospital er foreneligt med en øget efterspørgsel på psykiatrisk behandling? (Spm. nr. S 1744).

9) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at Danmark har sat sin førerposition som it-nation over styr og falder tilbage på internationale ranglister over it-nationer? (Spm. nr. S 1710, skr. begr.).

10) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan hænger ministerens vision om Danmark som et innovationssamfund inden for teknologi og viden sammen med, at Danmark er faldet tilbage på internationale ranglister over it-nationer og har mistet sin internationale førerposition som it-nation? (Spm. nr. S 1714, skr. begr.).

11) Til socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Mener ministeren, at man må defineres som fattig, hvis man er afhængig af kirkehjælp for at få råd til mad, sko og tøj? (Spm. nr. S 1715).

12) Til socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at ingen familier skal være afhængige af kirkehjælp for helt basale livsfornødenheder som tøj, sko og mad, sådan som det siden december 2009 har været tilfældet for 69 randrusianske børnefamilier bestående af 93 voksne og 146 børn? (Spm. nr. S 1716).

13) Til justitsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at problemerne med sagsbun-kerne ved Tingslysningsretten i Hobro som følge af problemerne med den digitale tinglysning fortsat ikke er løst, til trods for at Domstolsstyrelsen for blot 2 uger siden lovede, at problemerne ville være løst inden påske 2010?

(Spm. nr. S 1740).

14) Til justitsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at Justitsministeriets egne målsætninger om at løse problemerne i den digitale tinglysning overholdes, og hvilke garantier kan ministeren give danske ejendomshandlende for, at der ikke vil være yderligere forsinkelse i fremtidige sagsbehandlinger?

(Spm. nr. S 1742).

15) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig i, at det er en svækkelse af mulighederne for at understøtte det kulturelle vækstlag og sikre børns og unges mulighed for kulturel udfoldelse, at regeringen ikke har videreført den særlige pengepulje til musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler i hele landet?

(Spm. nr. S 1594).

16) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at styrke udbredelsen af og deltagelsen på musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler?

(Spm. nr. S 1595).

17) Til kulturministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Er ministeren enig i, at tv fra Grønland og Færøerne er for vanskeligt tilgængeligt for danske tv-seere sammenlignet med eksempelvis tv fra de andre nordiske lande, som er langt lettere tilgængeligt på de danske tv-kanaler end tv fra de nordatlantiske dele af Rigsfællesskabet?

(Spm. nr. S 1662).

18) Til kulturministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Kan ministeren oplyse, om der er nye initiativer på vej, der vil gøre tv fra Grønland og Færøerne lettere tilgængeligt i Danmark og dansk tv teksten på henholdsvis færøsk og grønlandsk lettere tilgængeligt i Færøerne og Grønland?

(Spm. nr. S 1663).

19) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at fiskere ikke kan få den samme skatterabat som alle andre, hvis de fortsætter med at arbejde, til de er 65 år, og ikke har modtaget nogen form for sociale ydelser?

(Spm. nr. S 1745).

20) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke samfundsmæssige konsekvenser får det, at ministeren har droppet omlægningen af pesticidafgiften, som ellers var en del af »Grøn Vækst«-planen?

(Spm. nr. S 1746).

21) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener kommunerne kan spare 2,3 mia. kr. på børnepasning, uden at det medfører forringelser af pædagogernes arbejdsbetingelser og nedskæringer på pasningen af vores børn?

(Spm. nr. S 1747).

22) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener, kommunerne kan spare 1,3 mia. kr. på folkeskolen, uden at det medfører forringelser af lærernes arbejdsbetingelser og nedskæringer på den undervisning, vores børn og unge skal have?

(Spm. nr. S 1748).

23) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener, kommunerne kan spare 2,5 mia. kr. på ældreområdet, uden at det medfører forringelser af arbejdsbetingelserne for hjemmehjælpere og andet plejepersonale og nedskæringer på den pleje, vores ældre har krav på?

(Spm. nr. S 1749).

24) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen mener, at nulvækst i det offentlige ikke medfører nedskæringer på den grundlæggende velfærd og fyringer af offentligt ansatte?

(Spm. nr. S 1752).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 204 (Forslag til lov om ændring af lov om ferie, lov om et indkomstregister og lov om et indberetningssystem for oplysninger om løn m.v.).

Ida Auken (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 204 (Forslag til folketingsbeslutning om vurdering og sikring af byernes grønne områder og af bymiljøet).

Jonas Dahl (SF), Sophie Hæstorp Andersen (S), Lone Dybkjær (RV) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 205 (Forslag til folketingsbeslutning om en ny model for det udvidede frie sygehusvalg).

Jonas Dahl (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 206 (Forslag til folketingsbeslutning om en indsats for øget kvalitet i rengøringen på sygehuse).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 207 (Forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Post Danmark).

Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF), Johs. Poulsen (RV) og Line Barfod (EL):

Forespørgsel nr. F 40 (Regeringen bedes redegøre for, hvordan den i lyset af de senere års mange centraliseringer og i lyset af mange kommuners udmelding om store besparelser på kommunale kernevelfærdsområder ser på lokaldemokratiet og kommunernes fremtid, herunder også hvad regeringen lægger op til i forhandlingerne om den kommunale økonomi efter regeringens udmelding om nulvækst samlet i den offentlige sektor?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstiden-de.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Justitsministeren og beskæftigelsesministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget justitsministeren og beskæftigelsesministeren.

Jeg kan oplyse, at der til justitsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Karen Hækkerup (S)

Peter Skaarup (DF)

Maja Panduro (S)

Jesper Langballe (DF) og

Mogens Jensen (S)

Til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Line Barfod (EL)

Bent Bøgsted (DF) og nu også

Eigil Andersen (SF)

Det vil sige, at vi prøver at holde det under 40 minutter for spørgsmål til justitsministeren, så vi har omkring 20 minutter til beskæftigelsesministeren.

Der er ikke flere, der melder sig som spørgsmål, og jeg appellerer bare til, at man holder taletidsbegrænsningerne, så man hjælper kollegaerne med at få svar på de spørgsmål, de forventes at have mulighed for at stille. Så det er op til medlemmerne selv at sørge for, at der er en kollegial holdning.

Den første, der får ordet, er fru Karen Hækkerup med spørgsmål til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 101

Karen Hækkerup (S):

Tak for ordet, hr. formand. Jeg har bedt om at få ordet for at stille spørgsmål til justitsministeren, fordi der for nylig er kommet nye tal frem. Der er kommet rapporter frem med tal fra politiets narkoindsats, som dokumenterer, sådan som Ritzau formulerer det, at politiets narkoindsats er i frit fald. Siden 2007 er antallet af sager, hvor der bliver rejst sigtelse for narkokriminalitet, faldet med en tredjedel. Der er også kommet tal, som handler om sagsbehandlingstiderne ved domstolene. De her to ting kunne jeg godt tænke mig, at justitsministeren ville svare på, hvis han kan nå det.

Når det drejer sig om domstolene, har vi jo et problem, ved at folk skal vente i urimelig lang tid på at få en sag for en dommer. Det er ikke særlig hensigtsmæssigt, slet ikke for de ofre, der er for forbrydelser, altså at de skal vente i så lang tid. Derfor har vi jo politisk vedtaget en række dage, inden for hvilke man siger at en sag skal være afsluttet og altså have været for en dommer. Vi har sat et politisk mål, som hedder 37 dage, når det drejer sig om voldssager og om voldtægtssager.

Nu er der så kommet nogle nye tal frem, som viser, at det kun er 39 pct. af voldtægtssagerne, der bliver afsluttet inden for den tid, som vi politisk har sat af til det. Det synes jeg er et stort problem, især fordi tallet hele tiden falder. Det er nu langt under halvdelen af de sager, som altså bliver afgjort, der bliver afgjort til tiden, og vi har en politisk aftale mellem Socialdemokraterne, nogle øvrige partier og regeringen om, at domstolene skal kunne levere de her domsafsigelser tidligere.

Derfor vil jeg selvfølgelig spørge den nye justitsminister: Hvad har man tænkt sig gøre ved, at de her tal ser forkerte ud, altså at det går den forkerte vej, både når det drejer sig om narkoindsatsen, hvor man altså åbenbart ikke længere får fat på folk, og når det drejer sig om voldssagerne og voldtægtssagerne, hvor man i forbindelse med de tider og de frister, som vi politisk har sat for, hvornår det er rimeligt, at en sag skal være afsluttet, kan se, at kun under halvdelen af de sager overhovedet kommer for en dommer.

Kl. 13:03

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Vi er jo fuldstændig enige om, at det er vigtigt på den lange række af områder, som bliver nævnt, at vi har nogle hurtige sagsbehandlingstider ved domstolene, så forbryderne hurtigt bliver domfældt, og ikke mindst af hensyn til ofrene er det vigtigt. Hvad der måske er endnu mere vigtigt, er selvfølgelig, at vi får efterforsket forbrydelser og får forbryderne pågrebet og hurtigt indbragt for domstolene, for det tror jeg især er vigtigt for ofrene. Det er jo også en af grundene til, at vi har aftalt både en politireform og domstolsreform, altså fordi vi gerne vil have, at disse sager bliver eksekveret så hurtigt som muligt. Vi vil gerne have et effektivt politi, vi vil gerne have effektive domstole.

Jeg synes også, at tallene viser, at på trods af de begynderproblemer, man kan sige at der har været i forbindelse med politireformen, går alle tal stort set i den rigtige retning. Politireformen synes jeg at alt tyder på er ved at komme på plads, og vi kan se, at politiet rejser flere og flere sigtelser, kommer hurtigere og hurtigere til stede, men der er jo ikke nogen garantier i denne verden for, at man på alle områder kan nå måltallene. Der er desværre områder, hvor man endnu ikke har nået de måltal, som man gerne vil. Og det må vi jo så arbejde på.

Vi skal snart have et møde i kredsen af forligspartier for at gøre status, og der må vi jo selvfølgelig så diskutere de steder, hvor tallene så at sige vender den forkerte vej: Hvad kan vi gøre der for at

hjælpe politiet med at gøre tingene bedre og hurtigere? Og det samme gælder naturligvis i forhold til domstolene.

Men jeg vil gerne understrege, at det er mit klare indtryk – og nu har jeg jo haft lejlighed til i min trods af korte tid som justitsminister at have samtaler med politiet – at alle i politiet gør en kæmpe indsats for at leve op til de målsætninger, vi har sat, og de krav, vi har stillet politisk. Og det er lige fra ledelsen hos politiet til den enkelte politibetjent, der gør en enorm indsats for at leve op til de krav, vi har stillet, og de mål, der er med politireformen.

Kl. 13:06

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:06

Karen Hækkerup (S):

Jo, jeg er ligesom justitsministeren overbevist om, at den enkelte mand på gulvet rundt omkring gør, hvad han kan, for at det her skal gå så rigtigt og så hurtigt som muligt. Men tallene taler jo deres tydelige sprog, vil jeg sige til justitsministeren. Tallene siger, at det nu kun er 39 pct. af de sager, vi har besluttet os for skal være afsluttet inden 37 dage, der overhovedet er gået i gang, når vi når til de 37 dage. Det synes jeg ikke er rimeligt, og jeg synes ikke, det er i orden, at justitsministeren bare siger: Jamen vi er i gang, og vi kigger på det, og det skal have sin tid.

Her er tale om voldsofre. Der er tale om mennesker, der har været udsat for voldtægt. Der er tale om mennesker, som vi har lovet en ordentlig frist for, hvornår deres sag skal for en dommer, og så kan vi ikke holde den. Vi kan ikke holde det på, at det er 10 pct., vi kan ikke holde det på 20 pct., der ikke får deres sag for til tiden, nej, det er faktisk helt op til, at det kun er 39 ud af 100, der får deres sag for. Og det synes jeg er alt, alt for dårligt.

Kl. 13:07

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu har fru Karen Hækkerup det jo med altid at vælge de dårlige historier, de dårlige tal, de negative vinkler på tingene. Der er jo også mange gode ting at sige, men det er som om, at det synes fru Karen Hækkerup aldrig er særlig interessant.

Men vi er jo fuldstændig enige om, at der, hvor tallene vender i den forkerte retning, skal vi se, hvad vi kan gøre for at hjælpe både domstolene og politiet med at gøre det bedre. Og jeg ved, at de gør alt, hvad de kan, men der er en ophobning af sager ved domstolene på nogle områder, og der må vi jo løbende se på, hvad vi kan gøre for hele tiden at give vores dommere instrumenter til at være mere effektive ved domstolene. Men det er jo sager, der ofte også er komplicerede, man har ved domstolene, og derfor er det ikke altid, man på forhånd kan sige, hvor lang tid sagerne vil tage. Det er jo ikke til at vide, hvor lang tid vidneførslen tager, hvor stor en kompleksitet der er i en sag, så fuldstændig sikre på at man altid kan nå måltallene, som de er fastlagt, kan vi jo ikke være, fordi det er sager, som ikke altid kan forudsiges. Men der er et stort pres på vores domstole, det er der ingen tvivl om.

Kl. 13:08

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Karen Hækkerup (S):

Ja, der er pres på domstolene, og der er også pres på politiet. Nu sagde justitsministeren før, at det handler om, at man også skal finde frem til forbryderne, inden man overhovedet kan få dem stillet for en dommer. Og der må man sige, at på trods af, at der altså i dag er langt færre, der får deres sag for retten til tiden, end der har været tidligere, var der faktisk 200 færre sager sidste år, der drejede sig om vold. Derfor handler det ikke kun om antallet af sager og om den ventetid; det handler simpelt hen om, at vi har fået lavet en reform, der stadig væk ikke fungerer.

Når vi ser på antallet af mennesker, der bliver tiltalt for økonomisk kriminalitet, kan vi se, at tallet er raslet ned. Hvis vi tager narokriminalitet, er det gået endnu værre. Det har været i frit fald – et fald på 25 pct. over de sidste 2 år. Og jeg tror ikke, at justitsministeren vil kigge rundt i samfundet og sige: Det er nok, fordi der er færre stoffer derude; det er nok, fordi der er færre af vore unge mennesker, der bliver tilbudt stoffer, når de går i byen. Stofferne er der, vi får bare ikke fat i de folk, der render rundt og sælger dem, og derfor er mit spørgsmål: Hvad vil ministeren gøre for at løse det her problem?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er nu engang sådan, at det er politiet, der fanger forbrydere her i landet, og det gør de faktisk rigtig godt. De gør, som jeg sagde før, en kæmpe indsats. Vi skal om kort tid gøre status på politireformen, og der tror jeg, at vi, når vi gør den status, vil se, at det på de fleste områder går i den rigtige retning. Der kan vi se, at politiets responstid bliver kortere, politiet er hurtigere til stede, og politiet rejser flere sigtelser på en lang række områder. Og så er der nogle områder, hvor vi kan se, at det kan gøres bedre. Generelt set er der stadig væk for mange områder, hvor tallene ikke er så gode nu, som de var, før vi gennemførte politireformen. Men vi kan se, at sammenligner vi med sidste år, går det bedre. Det tror jeg er det billede, der vil tegne sig, når vi nu om kort tid får lejlighed til at gøre status på det.

Mit indtryk er, at det går i den rigtige retning, men vi har jo alle sammen kunnet se, at det ikke gik så hurtigt med at få politireformen på plads, som det skulle have gjort. Derfor har vi jo også under den tidligere justitsminister mødtes for at se, hvad vi kan gøre for at følge op på politireformen. Der er afsat flere ressourcer, der er gjort en række tiltag, som også nu begynder at vise sig at hjælpe.

Kl. 13:10

Formanden:

Det er nok rigtigt alt sammen. Tak til fru Karen Hækkerup.

Jeg appellerer til, at man overholder taletidsbegrænsningen. Det er ikke kollegialt, hvis de, der er blevet nævnt som spørgere, ikke kan få lov til at få ordet, fordi vi overskrider timefristen.

Så er det hr. Peter Skaarup, stadig med spørgsmål til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 102

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Af en af aviserne i dag – JyskeVestkysten – fremgår det, at det ser ud til, at der er partier i Folketinget, som vil rykke ved den aftale, der var og er i Folketinget om døgnbemandede politistationer. Der er åbenbart et ønske fra De Konservatives og Socialistisk

Folkepartis side om at ændre på det, sådan at der skal være en række byer, der ikke længere skal have døgnbemandet betjening.

Kl. 13:14

Vi er fra Dansk Folkepartis side meget skeptiske over for det udspil. Vi tror, det er utrolig vigtigt, at man i de større provinsbyer i den grad har lokal tilstedeværelse af politiet ikke mindst efter mørkets frembrud. En fredag eller lørdag aften, hvor der er gang i byen, er der altså så et sted, hvor der er lys, og hvor man kan få hjælp, hvis man er i knibe: den lokale politistation.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren, om ministeren står ved den aftale, der er i Folketinget, om, at man fortsat har 12 hovedstationer med døgnbemanding, og at man har 10 andre steder i landet, eksempelvis Aabenraa, Vejle, Hillerød, hvor der er døgnbemandede politistationer ud over de 12, altså 22 steder over hele landet.

Kl. 13:12

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det kan jeg bekræfte. Vi har jo i forbindelse med opfølgningen på politireformen aftalt, at skal der ske ændringer i den aftale, der er om døgnbetjente stationer, er det noget, vi skal aftale i forligskredsen. Det kan man ikke lave om på, uden at det er noget, forligspartierne er enige om at gøre. Så det står fuldstændig ved magt.

Jeg synes, at vi skal have den indstilling til det, at hvis politiets ledelse kommer og siger, at de kan udnytte ressourcerne bedre, at vi hurtigere kan få politiet frem og få et mere synligt politi ved at justere på de aftaler, vi har lavet, skal vi selvfølgelig lytte til politiets ledelse.

Vi må tage det op i politireformforligskredsen og diskutere det der. Er vi så enige, kan vi lave om på, er vi ikke enige, kan vi ikke lave om på det. Sådan må det være.

Kl. 13:13

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:13

Peter Skaarup (DF):

Jeg er glad for at høre, at regeringen ikke vil rykke ved forudsætningerne for det her område. Det har været vigtigt for Dansk Folkeparti, at politiindsatsen også lokalt er synlig. Det giver tryghed, og det giver vel at mærke det billede, der meget gerne skulle være af den politireform, som man roligt kan sige ikke er lykkedes på alle måder, at politiet i hvert fald nogle steder stadig væk er synlige og stadig væk er til stede i det ganske land, så den opfattelse af, at alt bliver centralt, ikke breder sig. Det er i hvert fald vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at vi skal sørge for, at vi også er til stede ude i yderområderne og kan hjælpe, når der er brug for det.

Jeg kunne godt tænke mig at få justitsministeren til at svare på, om det ikke er korrekt, at den indsats, der så ydes på den døgnbemandede politistation, stadig væk er en kombination af, at man dels er til stede og kan hjælpe mennesker, der er i nød, og som kommer til stationen, dels også udfører andet arbejde, som man alligevel skulle udføre, f.eks. rapportskrivning, og derved gør god gavn, hvis der ikke lige er nogen ved døren.

Kl. 13:14

Formanden:

Justitsministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er i hvert fald min forventning, at når der er åbent på politistationen, sørger man for at nyttiggøre sin tid så meget som muligt, så det ikke er spildtid, at betjentene er der, men at der rent faktisk sker noget, som i sidste ende er til gavn for borgerne. Det er jo nogle af de ting, vi kan spørge ind til. Når vi nu på et tidspunkt skal gøre status, kan det jo være, at det her spørgsmål bliver rejst. Vi skal snart have et af de sædvanlige statusmøder om politireformen, og så kan vi jo spørge mere ind til det.

Det, der har været afgørende med politireformen, er jo netop, at vi får et mere synligt politi, et mere nærværende politi, at borgerne føler, at politiet er tæt på dem, og at politiet hurtigt er til stede, når der er brug for det. Det synes jeg er helt afgørende målepunkter for os. I den forbindelse har vi så en aftale om de døgnbetjente politistationer. Det er selvfølgelig sådan, at politiet normalt skal være ude på gaden, men det giver selvfølgelig også en tryghed, at der er politistationer i nærheden.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne så godt tænke mig at få ministeren til at bekræfte, at det, der i sin tid blev aftalt – det fremgår af besvarelsen til Retsudvalget af spørgsmål 153 af 18. maj 2006 – var, at politiets opgaveløsning skulle være på en sådan måde, at det netop skulle sikres, at der blev lavet andet arbejde, hvis der ikke var et akut behov ved døren, kan man sige, altså hvor borgerne kommer og skal have akut hjælp.

Det blev nævnt i det svar, som vi fik i sin tid, og som er grundlaget for hele politireformen, at man laver forskellige opgaver, rapportoptagelse, afhøringer og anden form for sagsbehandling, tilsyn med detentioner, så der er sådan set nok at se til for politiet på den døgnåbne station.

Det er bare for, at der ikke breder sig det indtryk, at vi har nogle arbejdsløse politibetjente, der ingenting laver, som egentlig bare har et lys tændt, og så sker der ikke mere. Det har der været en tendens til i den her debat, som lige pludselig er dukket op i dag, fordi der er nogle, der synes, at de her døgnåbne stationer skal lukkes.

Kl. 13:16

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu har jeg ikke den fulde erindring om den præcise ordlyd i svaret fra maj 2006, men jeg er sikker på, at når hr. Peter Skaarup læser det op, er det sådan, det er. Det er jo også i overensstemmelse med den forventning, som jeg før sagde at jeg har, nemlig at når man har åbent og der er politi til stede på stationen, sørger de for at udnytte den tid effektivt, hvilket i sidste ende er til gavn for borgerne.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak til hr. Peter Skaarup. Der er brugt 1 gange 2 minutter og 2 gange 1 minut og endda lidt mere til.

Så er det fru Maja Panduro, og det er stadig væk med spørgsmål til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 103

Maja Panduro (S):

Tak for det. Grunden til, at jeg har bedt justitsministeren om at komme her, er de her skrækelige sager, vi har set, om sexmisbrug af børn i den katolske kirke, nu også i Danmark, og det her sådan lidt ærgerlige hændelsesforløb, der har været, hvor biskoppen først var ude at sige, at han ikke skulle anmelde de her sager, og hvor Venstres ordfører til min overraskelse bakkede op og sagde, at tavshedspligt kunne være sundt.

Jeg synes, det har været uklart, dels om ministeren er enig med Venstres ordfører i den sag, dels hvad ministeren agter at gøre for at sikre retfærdigheden for de her ofre og for at sikre, at de, der måtte have behov for det, også har et behandlingstilbud uden for kirkeligt regi. Derfor har jeg to spørgsmål:

Vil ministeren sikre, at der kommer en uvildig undersøgelse, så ikke kirken undersøger kirken, og mener ministeren, at præster skal indberette det, når de får kendskab til et sådant sexmisbrug af børn?

Kl. 13:18

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu skal jeg starte med at sige, at det vel ikke er fru Maja Panduro, der har bedt mig om at komme. Det er, så vidt jeg husker, statsministeren, der har bedt mig om at være til stede, men jeg er så til rådighed for spørgsmål og besvarer dem gerne.

Jeg synes, det er dybt alvorligt, hvad vi hører der har fundet sted i den katolske kirke rundtomkring i verden, for så vidt angår misbrug af børn. Det er jo stadig uklart, i hvilken udstrækning det så har fundet sted i den katolske kirke i Danmark. Vi har hen over påsken fået nogle indberetninger og anmeldelser, jeg tror, man er oppe på 17 i øjeblikket, og det viser jo, at der formentlig i en vis udstrækning har været tale om misbrug af børn, også i Danmark – uden at vi kan vide det, for det er jo ikke sager, der er blevet efterforsket endnu. Men der er i hvert fald grund til være meget opmærksom på det.

Det, som jeg som justitsminister kan tilsikre, er jo, at i det omfang der bliver anmeldt sager af den art, bliver de efterforsket, og de pågældende bliver retsforfulgt. Hvis der er tale om misbrug af børn, skal de, som har gjort sig skyldige i det, naturligvis retsforfølges og dømmes efter lovens regler.

For så vidt angår behandlingstilbud, er vi nok mere ovre i socialministerens ansvarsområde. Jeg har i det sidste par dage drøftet det med socialministeren, og jeg ved, at også Børnerådets formand har været inddraget i sagen, og Børnerådets formand har, så vidt jeg er orienteret, haft møder med repræsentanter for den katolske kirke i dag. Og der er det i hvert fald socialministerens og min indstilling, at vi iværksætter et arbejde for at sikre, at de, som har brug for hjælp, ved, hvor de kan gå hen for at få den hjælp, og at de, der har brug for at få deres ret, således at vi kan retsforfølge dem, som har gjort sig skyldige i misbrug, kan få deres ret, i og med at de ved, hvordan de skal henvende sig, og at vi er til rådighed for dem.

Kl. 13:20

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:21

Maja Panduro (S):

Det er rigtigt nok, som ministeren siger, at vi endnu ikke ved, i hvilken udstrækning det her har fundet sted i Danmark. Ikke desto mindre er vi sikkert enige om, at ét tilfælde er ét for meget, og man må vel også sige, at 17 anmeldte tilfælde indtil nu ud af den relativt lille katolske menighed, som vi har i Danmark, og særlig som vi havde for år tilbage, hvor det her fandt sted, virker som et ret stort antal.

Det glæder mig selvfølgelig at høre, at ministeren sammen med socialministeren nu er på vej med noget. Ministeren siger, at man vil iværksætte et arbejde, og der er jeg selvfølgelig meget interesseret i at høre hvornår og hvordan. Hvor lang tid skal de her ofre vente? Og ikke mindst: Vil man sikre, at det bliver i et regi uden kirkelig deltagelse?

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er min opfattelse, at det er et arbejde, som skal igangsættes med det samme, og det skulle da gerne kunne afsluttes inden for ganske få uger, sådan at vi i løbet af foråret her kan få gjort arbejdet færdigt, i hvert fald for så vidt angår den del af det, som har at gøre med at afklare, hvad reglerne er, hvor man kan henvende sig, og hvordan vi kan hjælpe dem, som måtte være ofre i de her sammenhænge, bedst muligt.

For så vidt angår den del af det, som kunne være en mere sådan forskningsmæssig vurdering af, hvad der rent faktisk er sket tilbage i tiden, er det jo næppe noget, som man kan afslutte på meget kort tid, for det er nok en meget kompliceret sag at få vurderet, hvad det egentlig er, der er sket tilbage i tiden. Det tror jeg ikke er noget, som kan gøres på få uger. Men som sagt er der en dialog mellem socialministeren og mig. Der har været en dialog mellem Børnerådets formand og den katolske kirke, og jeg regner med, at vi meget hurtigt kan få arbejdet i gang.

Kl. 13:22

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 13:23

Maja Panduro (S):

Det glæder mig meget, selv om det her arbejde for mig stadig væk lyder lidt ukonkret. Jeg vil gerne høre mere om, hvad man præcis vil gøre for de her ofre.

Derudover fik jeg heller ikke svar på spørgsmålet om, om man vil sikre, at kirken ikke kommer til at deltage i den her undersøgelse, og om man vil sikre, at ofrene har et sted at komme, som er uden for kirkeligt regi.

Ministeren glemte også at svare på mit allerførste spørgsmål om tavshedspligten, altså om ministeren mener, at uanset om man er præst eller biskop, må man naturligvis anmelde det, når man får kendskab til, at et barn er blevet sexmisbrugt.

Kl. 13:23

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Når man nogle gange ikke svarer på spørgsmål, er det i dyb respekt for formandens henstilling om, at man skal begrænse sig til den tale-tid, man har fået stillet til rådighed, og når der bliver stillet så mange spørgsmål, kan det være svært at svare på dem alle sammen inden for den taletid, der er til rådighed.

Men i det omfang Socialministeriet og Justitsministeriet etablerer et arbejde om det her, vil det være et arbejde, der bliver bistået af folk, som kommer fra Socialministeriet, Justitsministeriet og andre steder, men ikke fra den katolske kirke. De vil ikke deltage i det arbejde, som vi sætter i gang. Det ligger fast.

For så vidt angår anmeldelser, vil jeg nødig her og nu give en sådan fuldstændig præcis, juridisk beskrivelse af reglerne om anmeldelsespligt kontra tavshedspligt. Der vil jeg gerne have lejlighed til at vende tilbage med en velfunderet juridisk gennemgang af det. Jeg synes ikke, det er egnet til at blive gennemgået her. Men mit udgangspunkt er naturligvis, at forbrydelser, der er blevet begået, skal anmeldes.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til fru Maja Panduro.

Den næste spørger er hr. Jesper Langballe, og det er stadig til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 104**Jesper Langballe (DF):**

Det drejer sig om L 181, lovforslaget om skærpet burkalov, som er sendt til høring i dag.

Der er jo allerede, før der foreligger høringssvar, kommet en række udtalelser frem fra høringsparterne. Jeg vil gerne i den anledning spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i, at det altid er ideelt, at lovgivningen er på forkant med udviklingen. Vi kritiseres ofte i Folketinget for, at lovene kommer for sent, og ofte med rette. Love kommer jo til at virke mindre hensigtsmæssigt og mere brutalt, når de kommer for sent og det, man eventuelt vil forbyde, er blevet udbredt.

Finder ministeren i grunden ikke, når nu det af høringssvarene fremgår og ministeren selv i sit svar er inde på det, at det standende kritikpunkt er, at der jo næsten ingen er, der går med burka? Der er så uendelig få. På et tidspunkt sagde man, at der var tre. Det var selvfølgelig helt ude i hampen, men det er altså ikke ret mange. Men finder ministeren ikke, at det i virkeligheden er en ros til en lov om et burkaforbud eller noget, der ligner, at det indføres med rettidig omhu, sådan at problemet ikke har nået at vokse sig stort? Det betyder jo, at lovgivningsmagten ikke hermed skal rive burkaen af folk, men i god tid har sagt: Det vil vi ikke have.

Kl. 13:27

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige, for jeg kan ikke udtrykke det bedre, end hr. Jesper Langballe gør. Jeg er fuldstændig enig. Det synes jeg er det stærkeste argument netop for, at vi gør det her nu. Når vi kigger ud på Slotspladsen her, ser vi sjældent nogen, der går med burka. Jeg tror også, at der er mere end de tre, som på et tidspunkt var inde i debatten, men det er meget få, der går med det. Men hvis det var sådan, at det vrimlede med burkaklædte kvinder nede på gaden, så ville det have været langt mere problematisk at få sådan nogle regler gennemtruffet, fordi så ville det være et kæmpe problem i forvejen, og så skulle vi altså til at bekæmpe noget, som allerede eksisterede.

Nu indfører vi nogle regler som et værn imod, at nogen tvinger kvinder til at gå med burka. Derfor er det netop det rigtige tidspunkt, vi gør det nu. Der er jo så mange, der taler om – det er jeg sådan set enig i – at det er bedre at forebygge end at helbrede. Det er også bedre at forebygge kriminalitet end at slå til, når kriminaliteten er opstået. I det omfang vi kan forebygge lovovertrædelser, er det bedre, end at vi bagefter skal til at straffe folk, når folk er blevet ofre for kriminalitet. Det er lige præcis det samme her. Det er bedre, at vi med stærke regler viser, at vi i det danske samfund ikke vil acceptere, at

nogen tvinges til at gå med burka. Så er det signal stærkt og klart, og så kan vi sætte ind, i det omfang det måtte opstå. Men det bedste er da så, hvis der slet er ikke nogen, der bliver tvunget til at gå med burka, bl.a. fordi vi har sendt de stærke signaler, som vi gør. Det vil da være det bedste. Så lad os håbe, at det fremtidigt også er sådan, at der slet ikke bliver brug for de regler, fordi der ikke er nogen, der bliver tvunget til at gå med burka.

Jeg forsøgte at give mit svar lidt fylde, men jeg kunne i virkeligheden bare have sagt ja, fordi jeg er fuldstændig enig med spørgeren.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:28

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker ministeren for det klare svar.

Så er der et andet træk ved de udtalelser, som både politifolk og dommere har sagt til Information i dag. Politiforbundet siger, at de er meget kede af den lov, fordi den vil få dem til at fokusere på særlige befolkningsgrupper, hvilket kan øge risikoen for misstemning og konfrontation. Jeg vil for det første spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i, at arbejdsdelingen er den, at politiet udfører lovene og vi her i Folketinget lovgiver. For det andet må jeg spørge til det her med, at politiet kan risikere, at lovene medfører konfrontationer og misstemning. Det er klart. Det hører jo næsten med til erhvervets risiko, men det er ikke noget argument at indføre imod loven.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er det justitsministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Ja, også det er jeg enig i, og jeg må så sige og tilføje, at jeg jo slet ikke forstår argumentet om, at det skulle betyde voldsomme konfrontationer, i og med at – der er nok mere end tre – der jo ikke er særlig mange burkaklædte kvinder i dette land. Derfor er det, som tingene er nu, nok ikke særlig mange konfrontationer, som vi kommer til at opleve.

Hvis det er sådan, at flere og flere kvinder skulle blive påtvunget at gå med burka, så vil jeg sige, at der nok vil blive nogle konfrontationer, men så er det konfrontationer, vi som samfund er nødt til at tage, for det er fuldstændig uacceptabelt, hvis kvinder bliver tvunget til at gå med burka, og så skal vi tage den konfrontation. Jeg tror ikke på, at der bliver nogen konfrontation. Jeg håber, at vi kan forebygge det. Men hvis kvinder i stigende udstrækning bliver tvunget til at gå med burka, er dette samfund nødt til at tage den konfrontation, for det er en kultur og en undertvingelse af kvinder, som vi ikke vil acceptere i dette samfund.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:31

Jesper Langballe (DF):

Nu kan det så godt være, at enigheden mellem ministeren og Dansk Folkeparti slipper op, for når der, som ministeren siger, ikke vil komme ret mange konfrontationer, vil jeg sige, at det jo godt kan være, fordi det vil være ganske umuligt at få nogen af de pågældende kvinder til at sige, at deres mand eller en anden har tvunget dem til at gå med burka.

Derfor er der fra Dansk Folkepartis side overhovedet ingen tvivl om, at det eneste rigtige ganske simpelt havde været at forbyde burkaen, sådan som ministerens eget parti oprindeligt foreslog det. Man løb så fra det igen, fordi der jo altså desværre var nogle formuleringer i et juristresponsum, som ikke sagde, at det var i strid med grundloven, men at det måske, måske kunne være det.

Der vil jeg så spørge ministeren: Ligesom det er dommerne, der dømmer, lovgiverne, der lovgiver, juristerne, der laver responsa, er det så egentlig ikke Folketinget, der lovgiver, træffer beslutningerne? Det der med at bruge en eller anden juristformulering til så at sige at gemme sin egen afgørelse bag, er ikke hensigtsmæssigt.

Kl. 13:32

Formanden:

Nej, og det er også Folketinget, der fastsætter taletiderne i salen, og nu er det justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo altså sådan, at juristformuleringer, som hr. Jesper Langballe udtrykker det, ofte er udtryk for, at der er nogle regler, som vi skal følge. Der er nogle forfatningsmæssige regler, vi skal følge, der er visse grundregler, som vi ikke kan overskride. Og derfor har det ikke været muligt at gå så langt, som hr. Jesper Langballe gerne ville, og som vi i mit eget parti jo også har givet udtryk for at vi egentlig gerne ville gå.

Men vi gennemfører nu de tiltag, som vi mener at vi kan gennemføre. Og det er jo ikke kun lige de strafferetlige tiltag og de tiltag i forhold til vidner, som jeg som justitsminister gennemfører, det er jo også tiltag i forhold til offentligt ansatte, hvor vi kan sige, at de ikke, hvis de vil have kontakt med borgerne, være ikklædt burka, altså have tildækket ansigt.

Så vi sender som regering og som samfund med de ting, regeringen samlet gør her, nogle stærke signaler om, at vi ikke kan acceptere, at kvinder bliver tvunget til at gå tildækket. Vi ønsker et åbent samfund, hvor vi kan se hinanden i øjnene, hvor vi kan se hinandens ansigter. Vi ønsker ikke et lukket, forummet, oldnordisk samfund.

Kl. 13:34

Formanden:

Tak til hr. Jesper Langballe.

Så er det hr. Mogens Jensen som sidste spørger til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 105

Mogens Jensen (S):

Ja tak. Jeg lyttede med interesse til justitsministerens besvarelse af fru Maja Panduros spørgsmål angående de meget, meget ubehagelige overgreb mod børn i den katolske kirke, og jeg må sige, at ministerens svar undrer mig. Nu har den her sag jo, som er særdeles ubehagelig, selvfølgelig ikke mindst for dem, som har været ramt af overgrebene, kørt i snart 3 uger, og alligevel synes jeg ikke, at vi her i dag fra ministeren får et klart svar på, hvad ministeren har tænkt sig gøre i sagen. Jeg mener, 3 uger til at overveje det må vel være tilstrækkeligt, når vi taler om, at der indtil nu er 17 tilfælde af misbrug, og at der måske kommer flere.

Så kunne ministeren ikke oplyse om ikke andet så ministerens personlige holdning til, om ikke det er rimeligt, at der bliver iværksat en uvildig undersøgelse af det her, således at ofre ikke skal henvende sig til den kirke, hvis præster har misbrugt dem, for at kunne komme frem med deres sager, og sådan at vi får undersøgt den her sag til bunds af nogle, som ikke er involveret i den kirke, hvor mis-

bruget er foregået. Det synes jeg altså ministeren burde kunne svare på.

Hvis det her var sket på en dansk kostskole eller i en dansk folkeskole, tror jeg altså, ministeren havde været hurtigere til at få sat en undersøgelse i gang af det her. Så kan ministeren ikke klart svare på det her i Folketingssalen i dag?

Det gælder for så vidt også ministerens holdning til, om præster og andre, som får kendskab til misbrug og overgreb af den her karakter, ikke har pligt til at oplyse det over for myndighederne, ligesom andre har pligt til at indberette det, hvis de arbejder med f.eks. mindreårige eller i det sociale system. Burde det ikke være sådan? Det synes jeg ministeren burde svare klart på her i dag.

Kl. 13:36

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu vil jeg først med hensyn til den tid, der er gået, sige: Hr. Mogens Jensen siger, at sagen har kørt i 3 uger. Vi er enige om, at det er en dybt alvorlig sag. Vi er enige om, at myndighederne skal være til rådighed. Både de sociale myndigheder og politiet og i sidste ende også domstolene skal, hvis der er begået forbrydelser, være til rådighed for de pågældende mennesker. De skal have al den hjælp, der er behov for, og der skal også være vejledning om, hvordan de, som fremover måtte blive bragt i sådanne situationer, kan reagere og få hjælp fra samfundet. Så der er ingen tvivl om sagens alvor.

Men nu har sagen jo rullet hen over påsken, og den har trods dens alvor ikke haft den hastende karakter, at jeg i hvert fald som justitsminister har fundet anledning til at hjemkalde folk i påskeferien for at lave hastemøder og gennemføre undersøgelser. Men jeg gav i påsken udtryk for, at så snart påsken var forbi, ville jeg tage en drøftelse med socialministeren om det. Det aftalte socialministeren og jeg faktisk i påsken, og samme morgen, tirsdag morgen, hvor påskeferien var overstået, drøftede jeg sagen med socialministeren, og vi er nu stort set parate til at sætte et arbejde i gang. Jeg har givet udtryk for, at det arbejde, vi her sætter i gang, skal gennemføres inden for få uger. Så man kan bestemt ikke komme at sige, at der ikke bliver handlet hurtigt og effektivt i den her sag.

Jeg mener, som jeg også tidligere gav udtryk for over for fru Maja Panduro, at udgangspunktet må være, at får man kendskab til forbrydelser, skal man da anmelde sådanne forbrydelser. Men jeg synes ikke, at spørgetiden her er det rette forum og det rette tidspunkt til at afgive nogle meget præcise juridiske responsa vedrørende præsters tavshedspligt kontra anmeldelsespligt. Det kræver, tror jeg, lige en anden lejlighed, hvor man måske også skriftligt kan få afgivet de meget præcise juridiske besvarelser, der skal til vedrørende det. Men rent moralsk deler jeg den opfattelse, at man selvfølgelig skal anmelde sådanne forhold.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:38

Mogens Jensen (S):

Jeg er glad for, at ministeren svarer klart ja til, at det ifølge ministerens opfattelse bør være sådan, at også præster må oplyse til myndighederne, hvis de får kendskab til overgreb mod bl.a. børn. Og så er jeg helt enig med ministeren i, at de nærmere juridiske vurderinger af det og af, inden for hvilke rammer det kan foregå, kan vi klare et andet sted. Men jeg er i hvert fald glad for ministerens udsagn om det.

Men jeg må stadig væk sige, at jeg synes, det står uklart, hvad det er for at arbejde, ministeren vil sætte i gang i forhold til misbruget. For problemet er jo, at der er brug for en uvildig undersøgelse, sådan at kirken ikke skal undersøge sig selv, sådan at mennesker, som har været udsat for overgreb, ikke skal henvende sig til den kirke, som har været ramme for overgrebene. Det må da være rimeligt, at ministeren tager et initiativ, der sikrer, at den undersøgelse bliver uvildig, og at man henvender sig til uvildige personer.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er fuldstændig enig i, at man skal henvende sig til uvildige personer. Jeg har også tidligere i dag givet udtryk for, at det arbejde, socialministeren og jeg drøfter i øjeblikket, og som vi er lige på nippet til at sætte i gang, vil være et arbejde, som bliver udført af folk, som ikke er en del af den katolske kirke. Det er vigtigt, at vi under det arbejde sørger for at få udredt reglerne, at få udredt, hvem man skal henvende sig til, sådan at alle, som har været, i øjeblikket bliver eller i fremtiden måtte blive misbrugt i de her sammenhænge, ved, hvor de skal gå hen, og hvordan de kan få den bedst mulige hjælp; og at vi naturligvis i den forbindelse, hvis vi måtte blive opmærksom på, at der er nogle huller i den hjælp, som vi kan give, så får fyldt dem ud.

Men jeg synes også lige, at vi samtidig skal slå fast, at der ikke er nogen af os, der ved, i hvilket omfang der er sket misbrug i Danmark. Det er jo, og det kan vi da håbe på, muligt, at det ikke er i noget større omfang, der har fundet misbrug sted. Det må vi håbe på, men det kan vi jo ikke vide.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:40

Mogens Jensen (S):

Det er jeg enig med ministeren i. Det må vi håbe på. Nu er der foreløbig i hvert fald 17 sager, som er blevet anmeldt, og der er også nogle af dem, der er blevet omtalt i pressen, og som desværre lyder meget ubehagelige. Men jeg forstår ministeren sådan, og det vil jeg godt have at ministeren svarer ja eller nej til, at ministeren nu sammen med socialministeren nedsætter et uvildigt råd eller en uvildig gruppe, som dels kan gennemføre en sådan undersøgelse, dels kan tage imod de her henvendelser og altså sørge for, at de her menneskers sager ikke skal behandles af kirken selv. Skal jeg forstå ministeren sådan, at ministeren nu vil sørge for, at der som udgangspunkt kommer en uvildig undersøgelse fra en uvildig gruppe?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Der er for mig at se to, kan man sige, udfordringer her. Den ene er at få udredt reglerne, at få udredt hjælpemulighederne, både i det sociale system og i det retlige system, sådan at de, som er blevet, bliver eller i fremtiden måtte blive misbrugt i den her sammenhæng, ved, hvordan de skal forholde sig, og hvor de kan få hjælp, hvor de skal henvende sig. Det er selvfølgelig et udredningsarbejde, som skal udføres af folk, der er uvildige i forhold til kirken, og dem, man skal henvende sig til, skal også være uvildige. Det arbejde, jeg taler om

her, og som jeg nu drøfter mere konkret med socialministeren, hvordan vi nu får sat i gang, vil det være socialministeren, der vil være initiativtageren til at få i gang, men vi vil fra Justitsministeriets side bistå.

Men ud over det – og det er den anden del af det – er der hele spørgsmålet om udredning af, hvad der rent faktisk er sket. Det er jo nok arbejde, som tager længere tid, og som skal finde sted i et andet regi.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen, og tak til justitsministeren. Hermed sluttede spørgsmålet til justitsministeren.

Så er der spørgsmål til beskæftigelsesministeren, og første spørger er fru Line Barfod. Værsgo. Hvis man overholder taletiden, når vi sikkert også hr. Eigil Andersen, så nu må man være lidt kollegial.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 106**Line Barfod (EL):**

Jeg vil starte med et citat fra det nye nummer af de hjemløses avis, Hus Forbi, der lige er kommet, nemlig:

Du har ingen selvtillid tilbage, ingen overhovedet. Sådan svarer Anja, når hun skal beskrive konsekvenserne af, at hun har boet hos en mand, der både slog hende og krævede sex som betaling for huslejen. Hun gjorde det udelukkende, fordi kontanthjælpen er så lav, at det kan være vanskeligt at finde en bolig, der er til at betale. Citat slut.

Samme artikel i Hus Forbi har en række andre eksempler på unge kvinder, der har valgt at prioritere at få et sted at bo og så betale med sex for at bo der, fordi de simpelt hen ikke ud af den lave kontanthjælp har råd til at betale en husleje.

Gør det indtryk på ministeren, og vil det få ministeren til igen at overveje, at vi bliver nødt til at have en kontanthjælp, der har en størrelse, så man har råd til et sted at bo og ikke er henvist til at sælge sex for at få et sted at bo?

Kl. 13:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen naturligvis gør udsagn som det, fru Line Barfod læste op, indtryk på mig; ellers skulle man jo være en fuldstændig hjertløs person. Derfor tror jeg også, fru Line Barfod kunne spørge ethvert medlem af Folketinget, om det ville gøre indtryk, og så ville ethvert medlem sige ja, og sådan er det selvfølgelig også for mit vedkommende.

Men jeg tror også, man må konstatere, at det at tilhøre en lavindkomstgruppe er et spørgsmål om andet end kontanthjælpens størrelse. Det er i høj grad også et spørgsmål om den hjælp, som man får til at komme videre med sit liv, altså f.eks. finde sig et job og for norges vedkommende at komme i uddannelse. Og noget af det, som mit beskæftigelsessystem hjælper folk med, er jo netop at komme videre. Hvis man kigger på de mennesker, der tilhører lavindkomstgrupperne, kan man se, at det også er sådan, at der er en meget stor mobilitet. Op imod halvdelen er ude af lavindkomstgruppen inden for et år, og det er, fordi mobiliteten er enormt stor i Danmark.

Men når fru Line Barfod spørger, om det gør indtryk, så er svaret jo klart: Ja.

Kl. 13:45

Kl. 13:47

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:45

Line Barfod (EL):

Ministeren siger, at man skal have et arbejde. Det er jeg jo fuldstændig enig i vil være det bedste. Men spørgsmålet er, om ministeren tror, det er særlig nemt at have overskud til at finde et arbejde. Hvis man er på den lave ungedyelse på kontanthjælp, har man ca. 4.500 kr., når skatten er trukket, og det skal både dække husleje, mad og alting. Og der er i de her artikler i Hus Forbi en række eksempler på unge kvinder, som ikke har været i stand til at finde et sted at bo, og den løsning, de så vælger, er, at de sælger sex, altså flytter ind hos en mand og sælger sex til ham for at have et sted at bo. De har ikke noget overskud i deres hverdag til at prøve at komme ud at finde et job. Så hvad er ministerens svar til dem? Og er den her problemstilling noget, ministeren vil se særligt på, altså at vi bliver nødt til at sørge for, at unge kvinder ikke ender i den situation?

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sådan, når vi nu er inde på kontanthjælpens størrelse, at det er rigtigt, at man, hvis man er under 25 år og udeboende, så får omkring 6.300 kr. i kontanthjælp pr. måned. Nu ved jeg ikke, hvor gammel den pågældende er, men jeg synes heller ikke, det så meget er en diskussion om ydelsernes størrelse, men i højere grad en diskussion om, hvad vi netop gør i beskæftigelsessystemet for at hjælpe folk videre. Og der vil jeg godt sige, at det altså er min helt klare overbevisning, at de socialrådgivere, de jobkonsulenter, der også arbejder med den her gruppe, bl.a. rundtomkring på jobcentrene, gør en enormt stor indsats for netop at hjælpe disse mennesker videre. Og sådan skal det jo også være i et velfærdssamfund som det danske, men sådan mener jeg altså også det er.

Kl. 13:46

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:46

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke har lyst til at snakke om ydelsernes størrelse, men de har jo betydning. 4.500 kr. efter skat til både at betale husleje, mad og alle andre udgifter – 4.500 kr. er sådan cirka det rådighedsbeløb, vi får i Folketinget ved siden af vores løn til at dække de ekstraudgifter, vi har. Her er det altså meningen, at det skal dække alle udgifter inklusive husleje. Og problemet er, at de her unge kvinder ikke har noget overskud til at komme i arbejde. Nok så meget god indsats fra socialrådgiveren kan jo ikke hjælpe dem til pludselig at få selvtillid og klare sig godt, når hele deres liv går op i, at de følger sig dybt ydmyget og nedværdiget af at være nødt til at sælge sex for overhovedet at have en sofa at ligge på.

Derfor spørger jeg igen: Vil ministeren gå ind og se særskilt på det her problem og se på, om der er behov for en særlig indsats, og også se på, hvordan vi sikrer, at man kan få tag over hovedet som ung kvinde, så man ikke bliver tvunget ud i at sælge sig selv?

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Vi skal hele tiden være klar til at kigge på, om systemerne virker, som de skal og efter hensigten, men jeg mener rent faktisk, at der er den hjælp til stede i beskæftigelsessystemet, som man kan forlange. Så er der jo altså derudover også det sociale system, men det er så ikke mit område, kan man sige. Men jeg mener klart, at de jobcentre, vi har, tilbyder den hjælp, der skal til, for at folk netop kan komme videre med deres liv, og det synes jeg egentlig også at fru Line Barfod burde anerkende, hvis fru Line Barfod også kigger på mobiliteten hos lavindkomstgrupperne. Her kan jeg jo netop, som jeg også tidligere har gjort, fremhæve, at det er sådan, at omkring halvdelen er ude af lavindkomstgrupperne igen inden for et år. Det betyder ganske enkelt, at det er en periode, hvor man er på kontanthjælp.

Jeg vil slet ikke afvise, at kvinden, som fru Line Barfod omtaler, har det svært, men jeg mener jo, som jeg har nævnt tidligere, at det vigtige selvfølgelig er at komme ud af det via et job.

Kl. 13:49

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Så er det hr. Bent Bøgsted som spørger til beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 107**Bent Bøgsted (DF):**

Tak, hr. formand.

Nu skal vi jo over i en helt anden boldgade. Det er vedrørende jobfirmaer. Som ministeren sikkert er klar over, så kørte der i tv den 3. april en historie om, at HK blev fravalgt som anden aktør, og at Job.dk gik ind og fik fem regioner. Det, der var bemærkelsesværdigt, var, at påstanden fra HK og bl.a. også fra Bettina Post, som var med i udsendelsen, var, at HK løste opgaven bedre end det andet firma. Det, man så kan undre sig over, er, hvorfor Arbejdsmarkedsstyrelsen går ind og fravælger et firma, der tilsyneladende løser opgaverne godt, bedre, og så tager et andet firma ind, der – efter de oplysninger, der kom frem i udsendelsen – er dårligere.

Her vil jeg gerne have ministerens forklaring på, hvordan det hænger sammen, altså om det, der fremgik af udsendelsen, er virkeligheden, nemlig at HK var bedre end Job.dk, eller om det er forkerte påstande, eller hvordan det hænger sammen, for i min verden er det sådan, at de andre aktører gerne skulle være dem, der løser opgaverne bedst, og jeg er egentlig også overbevist om, at det er det, ministeren mener, altså at det er de bedste virksomheder, der skal bruges. Og hvis man i det her tilfælde vil have nogle andre udbydere, så behøver man jo ikke at fravælge en, man kan bare åbne op for, at der er mulighed for, at jobcentrene ude omkring kan vælge mellem nogle flere, hvis det er det, de ønsker.

Men det er sådan en mærkelig historie, og jeg vil gerne bede ministeren forklare, hvad der er op og ned i den sammenhæng her.

Kl. 13:51

Formanden:

Ja, og det hører vi her. Ministeren.

Kl. 13:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne sige, at det er et absolut relevant spørgsmål, hr. Bent Bøgsted stiller. Det er sådan, at jeg for øjeblikket er ved at endevende den her situation for at se, hvad der er op og ned i sagen. Det synes jeg jo først og fremmest, at vi skylder de ledige, for vi har en fælles interesse i, at man jo selvfølgelig som ledig får den bedst mu-

lige behandling og dermed også de bedste muligheder for at komme i job igen.

Kl. 13:54

Derfor er det vigtigt for mig at få set på, hvad der er op og ned, og så vil jeg gerne sige til hr. Bent Bøgsted, at hvis det er sådan, at der er sket fejl i den her situation, så skal de rettes, og så skal der ændres på tingene.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:51

Bent Bøgsted (DF):

Det er også helt fint. Jeg synes, det er alle tiders, at ministeren vil se på, at der skal findes en løsning, for ret skal jo være ret. Vi er i gang med at se på, hvordan andre aktører bliver brugt, og hvordan vi kan gøre de kurser, der bliver udbudt, og hvor vi tilsyneladende har et stort spild af ressourcer, bedre. Og så kommer den her sag oveni, hvor påstanden er, at det er et dårligt firma, der får opgaven frem for det gode firma. Det er jo sådan, at hvis man snakker med hver enkelt, vil de sige: Vi er de bedste til det. Ret skal være ret. Derfor skal det også være sådan, at det bliver undersøgt grundigt. I den forbindelse har jobcentrene selvfølgelig også krav på, at de ved, at de andre aktører, de kan bruge, kan løse opgaven.

Kl. 13:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sådan, at jobcentrene har meget, meget brede muligheder for selv at vælge, hvilke andre aktører de ønsker at entrere med, og sådan mener jeg også det skal være. Og sådan vil det også blive ved med at være i fremtiden.

Men jeg synes, at vi nu skal få kigget på det. Er der begået fejl, skal de ændres, og det er selvfølgelig noget af det, som jeg gerne vil diskutere fremadrettet med hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:53

Bent Bøgsted (DF):

Det lyder jo godt, men man kan så også stille et spørgsmål. Arbejdsmarkedsstyrelsen er tilsyneladende dem, der har truffet den her afgørelse. Har de gjort det uden ministerens vidende? For jeg ved jo godt, at ministeren skal være inde i mange sager, men kan ikke være inde i alt, når det kommer til stykket. Ministeren er kun et menneske ligesom os andre. Så der skal ikke være noget der. Der er heller ikke nogen, der er overmenneske. Men det bemærkelsesværdige vil jo være, hvis nu ministeren ikke har været klar over det, altså at Arbejdsmarkedsstyrelsen har truffet en afgørelse, der er i strid med det, vi er enige om er hensigten med reglerne om andre aktører. Det er der jo noget, der måske efter oplysningerne at dømme kan tyde på. Jeg går ud fra, at ministeren vil tage fat i det og få løst problemet, så Arbejdsmarkedsstyrelsen ikke handler imod hensigten med loven om andre aktører.

Kl. 13:54

Formanden:

Det svarer ministeren på nu, så vi når hr. Eigil Andersen. Værsgo.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Vi kigger på sagen, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted, og så vil jeg meget gerne diskutere den her sag fremadrettet. For vi har begge, ved jeg, den samme indstilling, nemlig at de ledige skal have de bedste muligheder for at komme videre og for at komme i job. Kommunerne har, som jeg nævnte, meget brede muligheder for netop selv at vælge, hvilke andre aktører – altså private firmaer – de ønsker at entrere med. For mig er det et spørgsmål om, at man får mest muligt ud af pengene. Det er selvfølgelig et spørgsmål om pris, men i høj grad også om kvalitet. Det skal der jo tages hensyn til.

Så jeg vil gerne understrege: Brugen af private firmaer er for mig ikke et spørgsmål om ideologi. Det er ganske enkelt et spørgsmål om, at vi skal have mest muligt ud af pengene, så vi hjælper de ledige hurtigst muligt tilbage i job igen.

Kl. 13:55

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted.

Så er det hr. Eigil Andersen som sidste spørger til beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 13:55

Spm. nr. US 108

Eigil Andersen (SF):

Som det er fremgået af det foregående spørgsmål, er den hjælp, der ydes til arbejdsløse i Danmark, i masser af tilfælde alt for dårlig. Det er der jo ingen, der kan være tjent med, hverken de ledige eller samfundet.

Men der finder også et egentligt misbrug sted. For nylig kom det frem, at fem håndværkere i Østjylland var blevet aktiveret i 4 uger på den arbejdsplads, som de var blevet fyret fra. Det vil sige, at de altså arbejder gratis i 4 uger hos den tidligere arbejdsgiver, og så får de bare et beløb fra det offentlige, som svarer til deres dagpenge.

Som håndværkere gennem mange år kunne de ikke lære noget nyt på deres tidligere arbejdsplads, og arbejdsgiveren kendte dem jo godt i forvejen. Han havde selv fyret dem. Så der var heller ikke nogen kontaktmulighed, der ligesom skulle afprøves.

Jeg mener kort og godt, at der her er tale om et misbrug, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hun mener.

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Selvfølgelig skal der ikke ske misbrug i det her efter min mening meget glimrende system med, at man netop kan komme ud i virksomheder, hvis man er ledig, for måske at blive afklaret og for at se, hvilke muligheder man har, også fremadrettet. Jeg synes, det er en rigtig, rigtig god ordning, at der er den mulighed.

Den konkrete sag har jeg selvfølgelig svært ved at gå ind i, men jeg vil sige det sådan, at det lyder lidt underligt, at man, når man bliver sendt ud i den her slags aktivering, og hvis man har mistet sit job for relativt kort tid siden, så bliver sendt ud i præcis den samme virksomhed igen. Der kan selvfølgelig være nogle helt særlige ting, der gør, at det vil være relevant, men sådan lige umiddelbart vil jeg jo give spørgeren ret i, at det kan skure lidt i ørerne, når man hører den historie.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:57 fra Socialistisk Folkeparti ikke bryder sig om, så skal jeg sandelig love for, at piskens skal svinges igen.

Kl. 14:00

Eigil Andersen (SF):

Jeg er glad for, at vi er enige om, at det her ikke duer. Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil være med til at gøre det ulovligt, at man kan blive aktiveret på den arbejdsplads, som man er fyret fra.

Kl. 13:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, vi skal passe på med ikke at opsætte alt for firkantede regler, for der kan jo altså være tilfælde, hvor det kan være en god idé. Men som jeg også nævnte før: Er man lige blevet fyret fra det pågældende firma, som man så bliver sendt ud i igen, så kan det virke lidt underligt. Lad mig sige det sådan.

Men omvendt tror jeg, det er meget, meget vigtigt, at vi netop giver ret fleksible muligheder, også for jobcentrene, og det er jo noget af det, som hr. Eigil Andersen normalt efterlyser. Så er der pludselig en sag, hvor hr. Eigil Andersen mener det skal være modsat, og det kan man så undres lidt over. Men sådan er det nu.

Jeg har det nu engang sådan, at der skal være nogle rimelig fleksible regler, at der skal være orden i tingene, og det mener jeg også der er. Med hensyn til den pågældende sag lyder det måske, som jeg har sagt, sådan lidt besynderligt.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:58

Eigil Andersen (SF):

Jeg er da ked af, at ministeren ikke vil være med til at gøre det ulovligt, at man kan komme i gratis aktivering på sin tidligere arbejdsplads, som man er blevet fyret fra for nylig.

Men jeg vil gerne spørge om en anden mulighed: Vil ministeren være med til, at tillidsmanden på arbejdspladsen ved sin underskrift skal sige god for, at der må etableres en sådan aktivering? Det kunne være en anden måde at undgå misbrug på, for tillidsmanden ville selvfølgelig ikke skrive under, hvis det var en medarbejder, der var blevet fyret for f.eks. 3 måneder siden, for det er jo åbenlyst misbrug.

Kl. 13:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne gentage: Der skal ikke ske misbrug af det her glimrende system, som vi har.

Men så vil jeg dertil sige, at det altså er lidt besynderligt at høre hr. Eigil Andersen i dag. Normalt beder hr. Eigil Andersen mig onsdag efter onsdag her i spørgetimen om, at der kommer mere fleksible muligheder, at jobcentermedarbejderne får mere fleksibilitet i deres arbejde, selv kan bestemme nogle flere ting, og når der så lige pludselig dukker en sag op, som hr. Eigil Andersen er imod, skal der strammes op, og så skal der skabes meget, meget strikse og skarpe regler. Altså, tingene hænger jo ikke helt sammen, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Det, der nogle gange godt kan ærgre mig lidt ved Socialistisk Folkepartis politik, er, at når det lige passer ind i krammet, skal der være fleksibilitet, men når der så måske dukker nogle sager op fra virkelighedens verden, som hr. Eigil Andersen eller et andet medlem

Formanden:

Tak til hr. Eigil Andersen og tak til beskæftigelsesministeren.

Hermed sluttede spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Det første spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Jeppe Kofod og værså med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1739

1) Til statsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er statsministeren enig i udenrigsministerens fraprioritering af det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre, hvor vitale danske interesser var til drøftelse?

Jeppe Kofod (S):

Spørgsmålet lyder: Er statsministeren enig i udenrigsministerens fraprioritering af det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre, hvor vitale danske interesser var til drøftelse?

Kl. 14:01

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Udenrigsministeren vil umiddelbart efter de to spørgsmål, der er stillet til mig, besvare de spørgsmål, der er stillet til hende om mødet i Canada og den danske deltagelse heri, og jeg vil henvise til ministerens besvarelse.

Jeg vil dog gerne fastslå, at jeg finder, at regeringen i samarbejde med Grønlands selvstyre fuldt forsvarligt har varetaget rigsfællesskabets interesser på det pågældende møde. Justitsministeren har således på mødet udtalt sig på vegne af regeringen og har varetaget danske interesser på samme måde, som udenrigsministeren ville have gjort det.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:01

Jeppe Kofod (S):

Tak. Det, man må forstå på statsministeren, er, at statsministeren egentlig støtter, at udenrigsministeren fraprioriterede det her meget vigtige møde, hvor bl.a. USA's udenrigsminister Hillary Clinton, der vel også har en travl kalender, Ruslands udenrigsminister og Canadas udenrigsminister var til stede. Det var et møde, hvor man jo drøftede vigtige og vitale spørgsmål for Danmarks rige, bl.a. grænse- dragningen i det arktiske område, oliereserver osv.

Jeg skal bare høre: Er det virkelig rigtigt, at man kan acceptere, at Danmarks udenrigsminister ikke deltager i så vigtigt et møde med

andre landes udenrigsministre, og er det noget, som vi også fremover vil se som en praksis, som statsministeren vil støtte, at man bare kan melde fra, hvis man ikke lige har tid i kalenderen?

Kl. 14:02

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Danmark tillægger arbejdet omkring Arktis stor betydning. Vi har formandskabet i Arktisk Råd. Mødet i Canada var i det, der hedder Arctic 5 eller Arktis 5, altså kyststaterne. Det var et statusmøde og ikke et topmøde, sådan som det fremgår af det spørgsmål, som spørgeren har stillet.

Danmark var fint repræsenteret med justitsministeren. Hvis man ser på de konkrete emner, der blev diskuteret, var der i øvrigt også en række af de emner, der havde klare justitsministerielle implikationer. Så regeringen og Danmark var i samarbejde med Grønlands selvstyre repræsenteret, og det er jeg tilfreds med.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:03

Jeppe Kofod (S):

Det vil sige, at når man fremover fra USA's side sender USA's udenrigsminister Hillary Clinton til et vigtigt møde om arktiske spørgsmål og man inviterer Danmarks udenrigsminister, er det bare fint, at vi deltager med en hvilken som helst anden minister. Det synes jeg er tankevækkende, og man kan spørge sig selv, om det er at tage det arktiske spørgsmål alvorligt, hvilket statsministeren ellers påstår at regeringen gør.

Jeg synes også, at det er tankevækkende, at statsministeren står meget alene med det synspunkt, at det er helt i orden bare at melde fra til så vigtigt et møde. Hvis man ser på udtalelser fra tidligere udenrigsministre i regeringer både i 1990'erne og tidligere, bl.a. Uffe Ellemann Jensen, som var udenrigsminister i en borgerlig regering, har de alle sammen kritiseret den her fraprioritering fra den danske udenrigsministers side.

Derfor kan jeg ikke forstå, at statsministeren, som jo leder regeringen, bare kan acceptere den her slendrian, hvor man ikke tager et spørgsmål af vital dansk interesse alvorligt. Derfor vil jeg bare høre: Er det en praksis, som man har tænkt sig at fortsætte med i regeringen, eller vil man stramme lidt op på den her slendrian?

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes, hr. Jeppe Kofod forsøger at uddrage nogle spilleregler af mit svar, der ikke er belæg for.

Mødet i Canada var en konkret mødesituation, og der er foretaget en konkret vurdering af udenrigsministeren i den situation, hvor hun har tiltrådt jobbet og overtaget en kalender, som hun ikke har haft indflydelse på planlægningen af. I lyset af mødets karakter og muligheden for, at Danmark var repræsenteret ved justitsministeren, som på mange måder er en relevant minister i forhold til de problemstillinger, der blev diskuteret, og i lyset af samarbejdet med Grønlands selvstyre har Danmark konkret været fint repræsenteret.

Formanden:

Så er der to medspørgere, har jeg noteret her. Det er hr. Morten Bødskov, og det er hr. Kim Mortensen, og først er det hr. Morten Bødskov med to spørgsmål og 1 minut, værsgo.

Kl. 14:05

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg synes stadig væk, at det står sådan lidt hen i det uvisse, hvad statsministeren rent faktisk mener om det afbud, som udenrigsministeren har givet. Det er jo klart, at man kan se på statsministeren, at det ikke er nogen bekvem situation at være i, at man har en udenrigsminister, som omtaler det pågældende møde, som altså finder sted i et forum, som jo har berøring med et dansk formandskab, som et snakkemøde. Vi har den amerikanske udenrigsminister, og vi har den russiske udenrigsminister til stede, og så får man at vide, når man skaber lidt debat om den danske regerings prioritering af indsatsen i et sådant forum, at det bare er udtryk for sådan en småstatsmentalitet og lidt politisk drilleri.

Mener statsministeren, at det her er udtryk for en fejlagtig prioritering, og vil man tage det her op til revision? Det er vel ikke udtryk for et snakkemøde, når den amerikanske udenrigsminister og den russiske udenrigsminister deltager. Har det her givet stof til eftertanke, og vil man næste gang, de ministre kommer, sikre, at Danmark er repræsenteret på tilsvarende niveau?

Kl. 14:06

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg mener sådan set, at jeg har besvaret spørgsmålet.

Der er tale om et møde, der holdes på kanten af et G8-udenrigsministermøde for kredsen af kyststater. Mødet er indkaldt og aftalt, inden udenrigsministeren tiltrådte sin funktion. Det kolliderer med andre af udenrigsministeren lagte planer. Der foretages en konkret vurdering, og på baggrund af den konkrete vurdering er Danmark repræsenteret ved justitsministeren. Det er i den konkrete situation en tilstrækkelig repræsentation.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:06

Morten Bødskov (S):

Men der svares stadig ikke på spørgsmålet. Det kan godt være, at jeg formulerede mig lidt langt, og det skal jeg undskylde, men helt konkret vil jeg spørge: Næste gang der er møde i det her forum, hvor det jo er rigtigt nok, at Danmark har formandskabet og aktiviteterne her og er i klar berøring med det, og den amerikanske udenrigsminister og den russiske udenrigsminister er til stede, vil man så fra regeringens side sikre, at Danmark er repræsenteret på et tilsvarende niveau?

Man kan vel ikke sige andet, end at det, der er i spil her, er vitale danske interesser. Derfor ved man vel, at når man har den her type arrangementer i internationalt diplomati, betyder det selvfølgelig noget, på hvilket niveau man er repræsenteret. Det må statsministeren da vide. Han har jo haft et stort arrangement i Bella Centeret i efteråret, klimatopmødet, så han kender til omgangen med store, internationale personligheder og ved, hvad det betyder, at man er repræsenteret på nogenlunde lige niveau.

Formanden:

Så er det statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Danmark har ikke formandskabet for det forum, sådan som hr. Morten Bødskov var inde på. Danmark har formandskabet for Arktisk Råd. Der har ikke været noget møde i Arktisk Råd. Der har været et statusmøde i sammenslutningen af kyststater, der grænser op til Arktis, det, der hedder Arctic 5, og hvor Danmark efter en konkret vurdering lod sig repræsentere ved justitsministeren. Regeringen er et kollegium. De emner, der har været diskuteret – det tror jeg at udenrigsministeren kan redegøre nærmere for – er emner, som også har stor relevans for det justitsministerielle område. Så Danmark har i den konkrete situation været fint og tilstrækkeligt repræsenteret.

Kl. 14:07

Der har været stor kritik fra Hillary Clinton, USA's udenrigsminister, af, at netop Finland og Sverige ikke var inviteret til mødet. Der har været stor skuffelse i Finland og Sverige over, at de ikke var inviteret til mødet.

Kl. 14:07

Så virker det jo en lille smule arrogant, at vi her i Danmark siger: Jamen vi synes, det er sådan en slags snakkemøde, så vores udenrigsminister blive hjemme, og så sender vi en vikar. Det er vel ikke en rigtig prioritering, i forhold til hvad det er for nogle andre lande og hvad det er for nogle allierede, vi normalt sammenligner os med, og som vælger at deltage i mødet med deres udenrigsministre.

Kl. 14:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan ikke genkalde mig, at jeg har brugt udtrykket snakkemøde. Det konkrete møde var et møde i kredsen af kyststater. Af praktiske grunde blev det så afviklet i forbindelse med G8-udenrigsministermødet i Canada, hvorved nogle af de centrale aktører, der spørges ind til, jo altså var i Canada i forvejen.

Selvfølgelig var det ikke et ligegyldigt møde, og det er også derfor, at Danmark naturligvis har deltaget. Og ud fra en konkret vurdering er det altså sket ved justitsministerens deltagelse, og det har jeg intet grundlag for at kritisere.

Kl. 14:11

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen.

Så er det hr. Jeppe Kofod med sidste spørgsmål til statsministeren.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 1741

2) Til statsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er statsministeren enig i, at spørgsmål af vital dansk interesse var til drøftelse på det arktiske topmøde, og at Danmark derfor burde have været repræsenteret med udenrigsministeren på linje med de andre topmødedeltagende lande?

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:11

Jeppe Kofod (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Er statsministeren enig i, at spørgsmål af vital dansk interesse var til drøftelse på det arktiske topmøde, og at Danmark derfor burde have været repræsenteret med udenrigsministeren på linje med de andre topmødedeltagende lande?

Kl. 14:12

Formanden:

Jeg vil lige sige, at nu gik hr. Jeppe Kofod selv videre til næste spørgsmål. Der var altså yderligere en mulighed for en bemærkning, men den har man ikke pligt til at udfylde fuldt ud.

Kl. 14:12

Jeppe Kofod (S):

Undskyld, det er min fejl.

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Så er det hr. Kim Mortensen som medspørger. Værsgo.

Kl. 14:08

Kl. 14:08

Kim Mortensen (S):

Jeg forstår, at det er meget vigtigt at understrege, at det her kun har været et snakkemøde eller et statusmøde. Man må formode, at USA's udenrigsminister også har andre ting at se til end det med de arktiske spørgsmål. Man må også formode, at Ruslands udenrigsminister har andre væsentlige ting at tage sig til. Men alligevel tager de sig tid til det.

Jeg kunne forstå på den canadiske regering og den canadiske udenrigsminister, at det her bl.a. har handlet om naturressourcerne, som man må formode der er mange af, i takt med at den globale opvarmning får isen til at smelte i det arktiske område.

Man kan vel ikke sige, at det er en helt ligegyldig diskussion og et helt ligegyldigt tema for Danmark, som jo, selv om det er for nedadgående, både har interesser i olieudvinding og miljømæssige interesser i at tale med den amerikanske regering, som – må vi formode – stadig væk er under pres fra olieselskaber dér.

Så man kan vel ikke slå det hen med, at det her er et statusmøde eller et snakkemøde, når man kender dagsordenen og den bl.a. har været udvinding af de råstoffer og ressourcer, der findes i det arktiske område.

Kl. 14:09

Formanden:

Det er statsministeren, værsgo.

Kl. 14:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, man kan bestemt ikke påstå, at det var noget ligegyldigt møde, bestemt ikke. Det var ikke et ligegyldigt møde, og det var også derfor, at Danmark selvfølgelig var repræsenteret med justitsministeren efter en konkret vurdering, ligesom vi havde den grønlandske selvstyreformand med. Det var altså resultatet af en konkret vurdering, som jeg ikke har basis for at kritisere.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:10

Kim Mortensen (S):

Man kan sige, at det ikke var et topmøde, eller at det ikke var i Arktisk Råd, men det foregik alligevel mellem fem af de vigtige lande.

Formanden:

Jamen der er ikke noget at undskylde, hvis det er accepteret af alle parter, er vi ved spørgsmål 2 til statsministeren. Og det svarer statsministeren på, værsgo.

Kl. 14:12

Er det ikke et signal til omverdenen om, at man ikke tager sin opgave som regering alvorligt ved netop ikke at repræsentere Danmark i så vitale spørgsmål?

Kl. 14:14

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan i det fulde henviser til det svar, jeg netop har afgivet til det foregående spørgsmål.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:12

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jamen så har jeg jo mulighed for at følge op på det spørgsmål.

Derfor vil jeg gerne høre statsministeren, om det er sådan, at statsministeren accepterer, at når man nu udpeger en ny regering, herunder en ny udenrigsminister, er det o.k., at hun aflyser, at hun fravælger at deltage i et vitalt topmøde om de arktiske spørgsmål, om grænsedragningen i det arktiske område, om naturressourcerne, om skibsfarten gennem det område – om alle de ting, som er af vital dansk og grønlandsk interesse. Er det helt i orden, at man bare ikke deltager, fordi man, før man blev minister, havde lagt nogle ferieplaner, som kolliderede med et meget vigtigt topmøde, hvor både USA's udenrigsminister og Ruslands udenrigsminister deltog? Det synes jeg statsministeren skylder offentligheden et svar på.

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, man kan ikke udlede andet af det svar, jeg har givet, end at der altså i Udenrigsministeriet af udenrigsministeren er foretaget en konkret afvejning, som i den konkrete situation, mødets karakter taget i betragtning, har betydet, at Danmark har været repræsenteret ved justitsministeren. Spørgeren har ligesom det udgangspunkt, at Danmark ikke var repræsenteret. Danmark var repræsenteret i samarbejde også med det grønlandske selvstyre. Givet mødets karakter er det en repræsentation, som jeg ikke finder anledning til at kritisere.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:13

Jeppe Kofod (S):

Det betyder så, at hvis statsministeren nu modtager en invitation fra den amerikanske præsident og den russiske premierminister og den canadiske premierminister osv., så er det helt i orden bare at sende en anden minister til et så vigtigt møde? Jeg synes, at det her sejler. Det er jo ikke bare et spørgsmål om et statusmøde eller et snakkemøde, det er et spørgsmål om, at der er vitale danske interesser til drøftelse på det her møde, ellers havde man vel ikke set, at både USA's og Ruslands og Canadas udenrigsministre deltog. De havde vel ikke deltaget, hvis det bare nærmest havde været et statusmøde eller et ligegyldigt møde, de deltog vel, fordi der var vitale interesser på spil for de lande, der grænser op til det arktiske område, og derfor burde Danmark vel også have deltaget på et lignende niveau. Eller er det i orden fremover, at man bare sender en minister på et andet niveau?

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu var der vist flere forskellige spørgsmål i spørgsmålet. Det er klart, at mødet omhandlede vitale, vigtige interesser. De fire emner, der blev diskuteret – det var kontinentalsokkelproblematikken, det var spørgsmålet om sikkerhed og søredning, naturressourceforvaltningen og forskningssamarbejdet om Arktis – er alle vigtige spørgsmål. Men som sagt var der på mødet ikke lagt op til, at der skulle træffes beslutninger, og i øvrigt var det helt naturligt, at det var justitsministeren, som deltog, fordi, som jeg antydningvis har været inde på flere gange, så har flere af disse emner netop juridisk karakter.

Kl. 14:15

Formanden:

Tak. Så er det hr. Morten Bødskov som medspørger. Jeg har også noteret, at hr. Kim Mortensen ønsker at være medspørger. Hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 14:15

Morten Bødskov (S):

Det er meget kort: Var statsministeren orienteret om udenrigsministerens afbud?

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Arbejdsvilkårene i en regering – og det ved jeg da at hr. Morten Bødskov vil elske på et tidspunkt måske at skulle stifte bekendtskab med – er jo ikke skruet sammen på den måde, at de respektive ministres kalendere forudgodkendes af mig eller i Statsministeriet.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:15

Morten Bødskov (S):

Det er ikke det, der bliver spurgt om. Der bliver spurgt, om statsministeren har været orienteret om, at udenrigsministeren ikke havde tænkt sig at prioritere deltagelse i et møde, som den amerikanske udenrigsminister forud for mødet omtalte som et møde med vigtige internationale diskussioner om arktiske spørgsmål.

Kl. 14:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, jeg kan oplyse – og det var det, jeg svarede før – er, at det naturligvis er de respektive ministre, der selv står for egen kalenderplanlægning og træffer egne beslutninger om kalendermæssige dispositioner. Det gælder også i den konkrete sag, hvor udenrigsministeren har arvet en kalender, som altså her konkret er kollideret med

anden planlægning, og har foretaget en konkret afvejning med det udfald, at det i stedet var justitsministeren, der deltog på Danmarks vegne. Det finder jeg ikke nogen anledning til at kritisere givet mødets konkrete karakter, indholdet af mødet, status for mødet.

Kl. 14:16

Formanden:

Så er det hr. Kim Mortensen som medspørger.

Kl. 14:17

Kim Mortensen (S):

Det går lidt i samme retning. Når vi er enige om, at det har stor betydning for Danmark, at vi deltager i det, er spørgsmålet, om det så er helt op til enkeltministre – hvis det er vitale danske interesser, der er på spil – at vurdere, om der er tale om et snakkemøde, så man kan sende en anden. Skal det slet ikke koordineres med landets statsministre, eller kan ressortministre træffe så vigtige beslutninger selv?

Kl. 14:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu har spørgeren igen det udgangspunkt, at der har været en vurdering af, at det her bare var et sniksnakmøde, og at dansk deltagelse var ligegyldig. Det er ikke situationen. Situationen omkring det her konkrete møde er, at det holdes i Arctic 5, det holdes på kanten af et G8-ministtermøde, hvor en række af de centrale udenrigsministre i forvejen var i Canada. Givet mødets konkrete status, indhold, den tidsmæssige ramme m.v. og det forhold, at det kolliderer med en allerede foretaget planlægning hos udenrigsministeren, har udenrigsministeren så foretaget den vurdering, og den har jeg ikke anledning til at kritisere.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:18

Kim Mortensen (S):

Vil det sige, at det så er statsministerens holdning, at når man starter på et vigtigt job – og det må man trods alt sige jobbet som udenrigsminister er – så er det helt op til ministeren selv at vurdere, om arbejdstiden skal holdes inden for de rammer, der er givet på det normale arbejdsmarked, eller om de 103 mødedage i Folketinget også er retningsgivende for ministerens arbejdstid?

Kl. 14:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det tror jeg ikke man kan udlede af det, jeg har sagt. Det er sådan, at regeringen er sammensat af kompetente mennesker, som hver især inden for deres eget ressort står til ansvar for egne handlinger. Og løfter man den opgave, bliver man i regering, men gør man ikke, bliver man ikke. Det rokker jo bare ikke ved, at der kan opstå konkrete situationer, hvor man må prioritere, fordi man ikke kan være alle steder på samme tid, og det er det ansvar, udenrigsministeren har taget i den konkrete sag, og det føler jeg ikke anledning til at kritisere.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen. Så er det hr. Jeppe Kofod med sidste spørgsmål til statsministeren.

Kl. 14:19

Jeppe Kofod (S):

Jeg har kun et helt konkret spørgsmål, og det er, om statsministeren kendte til eller var orienteret om udenrigsministerens afbud, fravær fra det topmøde, som vi taler om.

Kl. 14:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke modtaget nogen forhåndsorientering fra udenrigsministeren om udenrigsministerens planlægning af de pågældende dage i marts måned, som det vel må have været.

Kl. 14:19

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål til statsministeren. Tak til hr. Jeppe Kofod og tak til statsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Kim Mortensen, og det er til udenrigsministeren.

Kl. 14:20

Spm. nr. S 1750

3) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Vil udenrigsministeren oplyse baggrunden for sit fravær fra det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre, hvor vitale danske interesser var til drøftelse?

Formanden:

Værsgo hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:20

Kim Mortensen (S):

Vil udenrigsministeren oplyse baggrunden for sit fravær fra det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre, hvor vitale danske interesser var til drøftelse?

Kl. 14:20

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:20

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at præcisere, som statsministeren allerede har gjort, at der ikke var tale om et arktisk topmøde, men tale om et møde mellem udenrigsministrene fra det fem arktiske kyststater. Af praktiske grunde havde de canadiske værter valgt at holde mødet i forbindelse med G8-udenrigsministtermødet den 30. marts, som den russiske, den amerikanske og den canadiske udenrigsminister også skulle deltage i.

Jeg vil gerne understrege, at både regeringen og Grønlands selvstyre lægger stor vægt på de arktiske spørgsmål, og under andre omstændigheder ville jeg også gerne have deltaget i mødet. Desværre var jeg forhindret på grund af en ferie, som var planlagt længe før min tiltrædelse som udenrigsminister. Ferien var jo netop lagt i den uge, hvor skolerne er lukket, og hvor Folketinget har mødefri uge. Som minister med skolesøgende børn er det som bekendt ikke let at

få mulighed for at holde ferie med sin familie. Det var baggrunden for, at jeg anmodede justitsministeren om at repræsentere regeringen på mødet.

Kl. 14:24

Endvidere – og det kan forstå har givet anledning til en vis misforståelse i Socialdemokratiet – kan jeg som en serviceoplysning meddele, at formanden for Grønlands selvstyre også deltog i mødet. Der har været en kritik af, at Grønland ikke var repræsenteret, men Grønland var altså repræsenteret ved formanden for Grønlands selvstyre.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:21

Kim Mortensen (S):

Selv om det formelt er i andre fora, det hedder topmøder, kan man vel godt forledes til at tro og tillade sig at kalde et møde, der bliver holdt på foranledning af den canadiske udenrigsminister med deltagelse af USA's udenrigsminister, med deltagelse af Ruslands udenrigsminister og med deltagelse af den norske udenrigsminister et topmøde, i og med at det jo også er travle mennesker, der er hidkaldt.

Det, jeg synes, der er lidt interessant, er jo, hvad de saglige diplomatiske overvejelser er, der ligger bag ved afbuddet til det her, som jeg vil vove at kalde et topmøde om arktiske forhold med de emner, som vi hørte statsministeren nævnte før, hvorunder bl.a. naturressourcerne i det arktiske område har spillet en væsentlig rolle, og som også er det, der har været kommunikeret ud fra den canadiske udenrigsminister efter mødet.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, om ministeren kunne fortælle, hvad det er for udenrigspolitiske og diplomatiske overvejelser, der ligger til grund for, at man vælger at sende et afbud.

Kl. 14:22

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:22

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, at jeg vil starte med at sige til hr. Kim Mortensen, at Socialdemokratiet selvfølgelig godt kan have den holdning til det, at når to ministre mødes, så er det et topmøde. Men jeg vil sige, at for mig at se er et topmøde et møde, hvor der bliver truffet beslutninger, der har betydning for befolkningen.

For så vidt angår det møde, der blev afholdt i Arctic 5, blev der ikke vedtaget nye tekster. Der blev heller ikke truffet nogen beslutninger på mødet, og det er også her efterfølgende blevet bekræftet. Der var tale om et statusmøde, et statusmøde, hvor man drøftede nogle emner, men hvor der altså ikke blev truffet nye beslutninger eller vedtaget nye tekster. I min optik kan man ikke kalde den slags møder for topmøder. Jeg synes, at den rigtige betegnelse er at sige et Arctic 5-møde eller et statusmøde om arbejdet.

Jeg vil sige, at min vurdering var den, da jeg ikke selv havde mulighed for at deltage, at det var rigtigt, der var en repræsentant fra regeringen til stede. Derfor anmodede jeg justitsministeren om at deltage i mødet, og det gjorde justitsministeren og repræsenterede dermed regeringen. Mødet forløb fint, og det forløb for øvrigt fuldstændig, som vi fra dansk side og fra Udenrigsministeriets side havde forventet. Der blev diskuteret de emner, vi havde forventet, men der blev ikke truffet nye beslutninger. Der var som sagt alene tale om status.

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:24

Kim Mortensen (S):

Nu kan ministeren jo af gode grunde være i besiddelse af mange flere informationer om mødets indhold og optakten til mødet, end vi kan være her i Folketinget. Det er derfor, vi har muligheden for at møde op i spørgetiden og spørge ministeren om det.

Det må jo tilsyneladende være oplysninger, som det danske Udenrigsministerium er i besiddelse af, som ikke det amerikanske udenrigsministerium eller eksempelvis det russiske udenrigsministerium er i besiddelse af, for de har sådan set valgt, at det her har haft karakter af et vigtigt møde. Det har haft karakter af et topmøde, og de har valgt at prioritere den – må man formode – også travle amerikanske udenrigsministers deltagelse i det her møde.

Hvad er det så for viden, som det danske Udenrigsministerium og den danske udenrigsminister har, som tilsyneladende ikke har været viden, som den amerikanske udenrigsminister har haft?

Kl. 14:25

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:25

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror da bestemt, at der har været viden på samme niveau, og som jeg allerede har svaret hr. Kim Mortensen, var der jo tale om, at såvel den canadiske som den russiske og amerikanske udenrigsminister alligevel var i Canada på det samme sted, fordi der var G8-møde. Så mødet blev sådan set holdt i kanten af et andet møde, de også skulle deltage i. Jeg tror da og deler fuldt ud forståelsen for, at mine kollegaer prøver at prioritere flest mulige møder og deltage i mest muligt af det, man overhovedet kan deltage i. Det er nogle gange vanskeligt, fordi flere forskellige møder konflikter, og det var faktisk også tilfældet, da Arctic 5 mødtes i Ilulissat på dansk foranledning. Der var hverken den amerikanske udenrigsminister eller den canadiske udenrigsminister til stede, og mig bekendt var der ikke nogen i Folketinget, der gjorde en stor sag ud af det.

Så jeg vil sige, at man selvfølgelig forsøger at passe det ind og passe flest mulige møder, men nogle gange konflikter det altså med andre ting i ens kalender, og det er der selvfølgelig også en forståelse for.

Kl. 14:26

Formanden:

Tak. Så er det hr. Morten Bødskov som medspørger, og jeg har også noteret hr. Jeppe Kofod som medspørger, før vi vender tilbage til hr. Kim Mortensen for at stille sit sidste spørgsmål. Værsgo til hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:26

Morten Bødskov (S):

Jeg synes bare, at udenrigsministerens skulle sige helt ærligt, at hun ikke gad. Altså, der var ferie, og så er det jo ligegyldigt, at den amerikanske udenrigsminister beskriver mødet som et vigtigt møde, hvor der var vigtige diskussioner om arktiske spørgsmål i spil. Det er så også ligegyldigt, at både Sveriges og Finlands udenrigsministre har brokket sig over, at de ikke kunne være til stede omkring bordet. Sådan er det vel: Man ville på ferie.

Det, man ligesom glemmer i helhedsbilledet, er altså, at almindelige danske børnefamilier og også politikere jo rent faktisk arbejder frem til helligdagene. Man behøver ikke at tage ferie fra fredag, og

indtil det er helligdag om torsdagen. Man kunne jo godt arbejde for Danmark og Danmarks interesser. Sandheden er jo, at det her møde sluttede om mandagen, så der var masser af tid til ferie efterfølgende. Det er bare det, vi ikke forstår: Når alle de andre store spidser er til stede, må det vel være naturligt at deltage. Et konkret spørgsmål er: Hvilken begrundelse gav udenrigsministeren for sit afbud til mødet?

Kl. 14:27

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:27

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg sådan set godt kan forstå den slet skjulte desperation, der er i hr. Morten Bødskovs mærkværdige spørgsmål. For det er jo først nu er gået op for Socialdemokratiet, at der ikke var tale om et topmøde, og at der ikke var tale om, at der skulle træffes nye beslutninger. Der var alene tale om et statusmøde. Så forsøger man desperat at sige: Kan vi ikke finde på en eller anden mærkelig grund til, at den minister under alle omstændigheder skulle være dukket op uanset hvad?

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg prioriterer det arktiske arbejde meget højt, ikke mindst det arbejde, der foregår i Arktisk Råd. Men Arktisk Råd og Arctic 5 er to forskellige ting. Jeg synes også, det er meget, meget tydeligt at høre, at hr. Morten Bødskov måske ikke har beskæftiget sig meget med det udenrigspolitiske område, når man nu får blandet en helt anden diskussion ind i det, nemlig diskussionen om, hvorfor der var tre andre lande, der ikke var med til det her møde. Det skyldes jo, at Arktisk Råd har én dagsorden og har ét arbejdsfelt, og at Arctic 5, der holdt møde i Canada, alene udgøres af de fem stater, der har kontinentalsokkel og dermed har nogle helt særlige kyststatsinteresser, som de diskuterer. Så jeg synes måske, at det ville lette spørgetiden lidt, hvis hr. Morten Bødskov formulerede sine spørgsmål, sådan at de var relevante for det, vi diskuterer her i dag.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:28

Morten Bødskov (S):

Jeg har stor respekt for længden af den periode, som udenrigsministeren har siddet i stolen som udenrigsminister i, og det er helt fair, at man så kan påpege, at vi andre ikke har beskæftiget os lige så længe med udenrigspolitik, som udenrigsministeren har gjort. Men dog skal man måske lige have i baghovedet, at det faktisk ikke er så længe, udenrigsministeren har været udenrigsminister. Så det må bare med i de videre overvejelser, når man skal svare Folketinget.

Det, der vel er humlen i det her, er, at alle de andre har været til stede. Folk, der har interesser i det, og som ikke var til stede, fordi mødet var planlagt, som det var, brokkede sig over ikke at være med, fordi de mente, at det var vigtigt. Så har vi en dansk udenrigsminister, som vi må gå ud fra – og det har man da også sagt under andre omstændigheder – vil være til stede, men som vælger at sige nej til det her, fordi man altså vil planlægge en ekstra lang ferie. Det er helt fint, men så skal man bare sige det, som det er.

Men kan vi så ikke få at vide: Har udenrigsministeren eller Udenrigsministeriet orienteret statsministeren eller Statsministeriet om afbudet forud for mødet?

Kl. 14:29

Formanden:

Så er det udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 14:30

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil bare sige, at når man går i Folketingssalen og kommer med meget grove beskyldninger og meget hårde angreb på en minister, synes jeg måske ikke, det er for meget forlangt, at man ligesom har sat sig ind i, hvad der er substansen i de diskussioner, der foregår om hele det arktiske område.

Grunden til, at der er en del af Arktisk Råd, der er utilfreds med, at der er en anden kreds af lande, nemlig Arctic 5, der holder møder for sig, er, at når det gælder kontinentalsokkelspørgsmålet, altså spørgsmålet om, hvilke lande der har en ret på hvilke områder, mener vi, det er noget, der bør være forbeholdt de lande, der rent faktisk har en retmæssig interesse i det, og ikke de lande, der ikke har noget kontinentalsokkelkrav bl.a. Det synes jeg måske ikke er noget, der passer særlig godt ind i alle de andre spørgsmål, som hr. Morten Bødskov har.

Men jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg selvfølgelig helst vil deltage i flest mulige møder. Nogle gange konflikter to møder med hinanden. Jeg er også i den situation, at jeg som økonomi- og erhvervsminister fik lovet mig ud til nogle møder, som jeg prøver at dække ind, selv om jeg er blevet udenrigsminister. Og der er så ting, som den tidligere udenrigsminister, som nu er blevet kulturminister, har lovet sig ud til, som jeg også prøver at dække ind så godt, som jeg overhovedet kan. Længere er den historie ikke. Vi arbejder alle sammen meget, og vi arbejder mange, mange flere timer end en almindelig lønarbejder i Danmark, så jeg synes, det er lidt på grænsen til det humoristiske, at hr. Morten Bødskov her kan bringe frem som et eksempel, at man ikke må holde ferie, når der er ferie.

Kl. 14:31

Formanden:

Så er det efterfølgende her hr. Jeppe Kofod som medspørger, værsgo.

Kl. 14:31

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg skal også gøre det meget kort og spørge, om udenrigsministeren orienterede statsministeren, eller Udenrigsministeriet orienterede Statsministeriet, om udenrigsministerens afbud til det arktiske topmøde, som jeg tillader mig at kalde det, fordi USA's udenrigsminister kaldte det et vigtigt møde, hvor der var vigtige arktiske spørgsmål til diskussion. Jeg kalder det et topmøde, når den amerikanske udenrigsminister tillader sig at kalde det et vigtigt møde.

Jeg skal bare høre, om udenrigsministeren orienterede statsministeren og fik godkendelse til det afbud til det møde.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:32

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at den person, jeg syntes det var vigtigt at orientere og tale med, var den canadiske udenrigsminister, som var vært for mødet. Han ringede jeg til, ganske kort tid efter at jeg var tiltrådt som udenrigsminister, fordi jeg kunne se, at det ikke passede ind i min kalenderplanlægning. Han havde fuld forståelse for, at jeg ikke kunne deltage, og blev meget glad for at høre, at det var justitsministeren, der kunne deltage, ikke mindst fordi den nuværende canadiske udenrigsminister kommer fra en post som transportminister – en post, som den nuværende justitsminister også havde tidligere – og derfor var det faktisk også en lille smule underholdende, at det så var to tidligere transportministre, der fik mulighed for at mødes med hinanden.

Så min canadiske vært tog det faktisk pænt og ordentligt og på en måde, som man kun kan have respekt for. Og jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at det som sagt var et møde, som var et statusmøde og altså ikke var kendetegnet af, at der skulle træffes nye beslutninger, og derfor valgte jeg at holde fast i den kalenderplanlægning, jeg allerede havde. Det mener jeg også at man er helt i sin gode ret til at gøre.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:33

Jeppe Kofod (S):

Jeg fik for det første ikke svar på spørgsmålet om, hvorvidt ministeren orienterede statsministeren om afbuddet til mødet, men det regner jeg med kan komme i anden omgang.

For det andet er det jo lidt tankevækkende, at USA's udenrigsminister, Ruslands udenrigsminister, Canadas udenrigsminister finder det her møde meget vigtigt og deltager – og USA's udenrigsminister, Hilary Clinton, som jeg tror har en rigtig, rigtig travl kalender, siger, at det er vigtigt møde – og fra Danmark, som også har store interesser i det område her, vælger udenrigsministeren så at melde afbud. Det tror jeg altså er svært for omverdenen at forstå. Det er vel også derfor, at en række af udenrigsministerens forgængere fra forskellige sider i Folketinget, bl.a. fra en borgerlig regering, har sagt, at det var helt forkert at melde afbud til det møde. Det er tankevækkende.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:34

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jeppe Kofod, som jeg nu også har sagt det til de tidligere spillere, at de udenrigsministre, som hr. Jeppe Kofod nævner, alligevel var det samme sted i Canada i forvejen, fordi der var G8-møde. Det synes jeg måske blot kan vække lidt til eftertanke.

Jeg vil også gerne over for hr. Jeppe Kofod gentage – selv om jeg selvfølgelig godt kan se, at det måske kom lidt ubelejligt i et af mine tidligere svar – at da det første møde mellem medlemmerne af Arctic 5 blev afholdt i Ilulissat, deltog hverken den amerikanske udenrigsminister eller den canadiske. Da sendte de andre repræsentanter, og det er der mig bekendt ikke nogen her i Danmark der har kritiseret: at der ikke var mulighed for at møde op på fuldt udenrigsministerniveau.

Så jeg betragter mest af alt den her sag som endnu et eksempel på almindeligt politisk drilleri, og jeg vil i hvert fald gerne sige også til Socialdemokratiets udenrigsordfører, at jeg fortsat har tænkt mig at prioritere det arktiske arbejde. Nu har jeg haft lejlighed til også at få dykket rigtig grundigt ned i sagerne og set, hvor mange interessante spørgsmål der er at tage stilling til, og det har jeg selvfølgelig tænkt mig fortsat at gøre.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:35

Kim Mortensen (S):

Man kan jo så håbe, at det, at udenrigsministeren har haft lejlighed til i den anledning at dykke ned i sagerne, så kan føre til en anderledes konklusion ved de fremtidige møder.

Men det, som jeg har hørt hr. Morten Bødskov spørge udenrigsministeren om, og som hr. Jeppe Kofod har spurgt udenrigsministeren om, er: Har udenrigsministeren orienteret statsministeren om det

her afbud, eller har Udenrigsministeriet orienteret Statsministeriet om det her afbud?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:35

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Mortensen, at jeg fortsat vil prioritere de mange spændende opgaver, jeg har som udenrigsminister, så meget, som jeg overhovedet kan. Men jeg vil også gerne sige til hr. Kim Mortensen, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi ved siden af de mange, mange timer, vi lægger i det politiske arbejde, også fortsat har tid til vores familier. Så hvis spørgsmålet skal forstås på den måde, om man nogen sinde må få lov til at holde fri og være sammen med sine børn, vil jeg sige: Ja, det skal man have lov til, ligesom mange andre af folketingsmedlemmerne gør det herinde.

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Mortensen, at da fru Helle Thorning-Schmidt, Socialdemokratiets formand, for et par år siden rejste på efterårsferie med sine børn – selv om ikke alle lønmodtagere holder efterårsferie – blev fru Helle Thorning-Schmidt kritiseret for ikke at passe partiet i en situation, hvor Socialdemokratiet også dengang havde meget store problemer, tog jeg fru Helle Thorning-Schmidt i forsvar. For det er nu engang sådan, at man nogle gange har behov for at holde ferie med sine børn, og der er *altid* sager, man kan tage sig af, når man er partiformand – og også, når man er minister. Der skal altså være det frirum til at holde ferie.

Derfor synes jeg måske, at det er en lille smule hyklerisk af Socialdemokratiet nu her at høre i hvert fald hr. Morten Bødskov sige, at det skal være et problem, at man som minister holder ferie på et tidspunkt, hvor en meget stor del af danskerne vælger at afholde deres ferie, og hvor skolerne er lukkede og skolebørn derfor også har mulighed for at være sammen med deres forældre.

Så vil jeg også sige til hr. Kim Mortensen, at der altså ikke er kutyeme for, at ministrene indsender kalenderændringer til statsministeren. Det er noget, ministrene hver især tager sig af.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 1751

4) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Vil udenrigsministeren oplyse, hvornår det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre blev planlagt, og hvornår det blev besluttet, at Danmark ikke i lighed med de andre lande skulle deltage i topmødet med deltagelse af udenrigsministeren, men i stedet med deltagelse af justitsministeren?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:37

Kim Mortensen (S):

Vil udenrigsministeren oplyse, hvornår det arktiske topmøde med bl.a. USA's, Ruslands og Canadas udenrigsministre blev planlagt, og hvornår det blev besluttet, at Danmark ikke i lighed med de andre lande skulle deltage i topmødet med deltagelse af udenrigsministeren, men i stedet med deltagelse af justitsministeren?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:38

steren så kunne dække mødet, og det kunne justitsministeren godt, og som sagt har der tidligere været tilfælde med, at den amerikanske udenrigsminister ikke har deltaget og den canadiske ikke har deltaget, uden at det gav anledning til, at de andre deltagere hævdede så meget som et øjenbryn. Det er noget, der er fuld forståelse for.

Kl. 14:41

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige vedrørende det statusmøde, der blev afholdt i kanten af et G8-møde i Canada, at den canadiske udenrigsminister indbød min forgænger til mødet med et brev dateret den 23. december 2009. Min beslutning om ikke at deltage blev truffet lige forud for min samtale om mødet den 2. marts 2010 med den canadiske udenrigsminister.

Kl. 14:38

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:38

Kim Mortensen (S):

Nu kom der jo en lang afslutning på det foregående spørgsmål, som mest handlede om retten til at holde ferie og retten til at prioritere familien. Hverken Morten Bødskov, Jeppe Kofod eller jeg interesserer os særlig meget for, om det er ferie, vi interesserer os for årsagerne – de udenrigspolitiske og de diplomatiske årsager – til, at man vælger at bortprioritere det, som jeg vil vove at påstå kan kaldes et topmøde, når USA, Canada, Rusland og Norge vurderer, at det er vigtigt at sende udenrigsministeren. Vi har spurgt meget kort, og jeg vil godt gentage spørgsmålet: Har udenrigsministeren orienteret statsministeren om det her afbud – har Udenrigsministeriet meddelt Statsministeriet, at udenrigsministeren har meldt afbud til det her? Og så synes jeg det kunne være relevant at få at vide her, hvad det er for en rådgivning, ministeren har fået i Udenrigsministeriet. Er der en eneste medarbejder i Udenrigsministeriet, der har sagt til ministeren: Det er en god idé at blive væk? Er der en eneste professionel diplomat i Udenrigsministeriet, der har sagt: Du kan rolig blive hjemme, minister, det er der andre, der kan tage sig af? Hvad er det for en rådgivning, ministeren har fået? Og så vil vi gerne have svar på de spørgsmål, som er blevet stillet.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:39

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jo, men nu er det jo sådan i spørgetiden, at når man bliver stillet mange spørgsmål og også bliver stillet så mange, at tiden måske ikke gør, at man kan nå at besvare dem alle sammen, så må man jo vælge, hvad for nogle man måske ikke synes man har haft mulighed for at uddybe, og så svare på dem først. Og jeg vil egentlig gerne starte med at sige, at mit allerallerførste svar til hr. Kim Mortensen, og det har jeg også sagt til medierne, er, at grunden til, at jeg ikke kunne deltage i det statusmøde, hvor intet skulle besluttes, og hvor der ikke skulle laves nye tekster, var, at jeg i forvejen havde planlagt en ferie med min familie på et tidspunkt, hvor skolerne er lukket, og hvor Folketinget også har mødefri, og derfor kolliderede det med mine private planer, hvis jeg pludselig skulle rejse til Canada. Det, vil jeg gerne sige til hr. Kim Mortensen, vendte jeg naturligvis med mine medarbejdere i Udenrigsministeriet, herunder også, om der var behov for, at vi så skulle sende en anden regeringsrepræsentant, og der var det selvfølgelig vurderingen, at da der ikke skulle besluttes noget nyt, var det så nødvendigt at sende en minister til mødet. Vi blev enige om, at det rigtige var at sende en minister, først og fremmest fordi vi tillægger arktiske spørgsmål en meget stor vægt. Derfor kontaktede jeg justitsministeren med henblik på at høre, om justitsmini-

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:41

Kim Mortensen (S):

Hvis man ikke har tid til at svare på de få spørgsmål, kunne det jo være, fordi svarene er meget lange med en meget lang forklaring udenom. Det er sådan set et meget simpelt spørgsmål: Har der været en kontakt imellem udenrigsministeren og statsministeren eller mellem Udenrigsministeriet og Statsministeriet forud for beslutningen om at melde afbud? Det er det ene. Som det andet – og det kan der også svares meget kort på: Er det en rådgivning, udenrigsministeren har fået i sit ministerium, at hun skulle bortprioritere det her møde og sende en anden?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Mortensen, at grunden til, at jeg bliver nødt til at gøre meget ud af svarene, er, at det jo virker, som om det tager temmelig lang tid for Socialdemokratiet at forstå de svar, jeg giver, og derfor bliver jeg nødt til at gøre mere ud af at forklare det, så alle kan forstå det.

Jeg har allerede svaret gentagne gange, at der ikke er nogen af ministrene, der mig bekendt sender kalenderændringer eller omdisponeringer op til Statsministeriet, og der ville så være tale om en helt ny procedure, hvis man begyndte at gøre den slags ting. Og til det andet spørgsmål vil jeg sige: Jamen det er faktisk sådan, når man laver regeringsrokader, at mange ministre får ny kalender, overtager aftaler fra den afgående ministeren, og de bringer også aftaler med sig, som er indgået i egenskab af deres tidligere kapacitet, og som de gerne vil fastholde, og det betyder altså, at der er en masse kalendergymnastik de første par uger med at få alle de gamle og nye møder til at passe sammen, og det var i en sådan forbindelse, den her sag dukkede op. Jeg synes, at vi fandt en fornuftig og mindelig løsning på det, og ligesom de udenrigsministre, der ikke deltog i de tidligere møder, også sendte andre regeringsrepræsentanter til mødet, valgte vi at gøre det samme.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 14:43

Morten Bødskov (S):

Vi beklager selvfølgelig, at det for en travl dansk udenrigsminister kan være sådan lidt irriterende at have irrelevante politikere her, så man skal bruge tiden på at diskutere, om Danmark som et lille land skal være repræsenteret på et møde med afgørende emner, hvor den amerikanske udenrigsminister er til stede. Jeg er godt klar over, at det kan være sådan lidt irriterende, at man skal bruge tid på det, og det kan også være, det er derfor, at udenrigsministeren har udtrykt, at den her debat sådan var udtryk for småstatsmentalitet. Men man kan omvendt sige i samme jargon, at det måske er lidt hurtigt, at uden-

rigsministeren har tillagt sig den form for storhedsvanvid i de her situationer.

Kl. 14:46

Man kunne jeg ikke få svar på det spørgsmål, som vi efterhånden har stillet mange gange – og så skal udenrigsministeren bare svare på det: Har udenrigsministeren orienteret statsministeren, eller har Udenrigsministeriet orienteret Statsministeriet om udenrigsministerens afbud til det her møde?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan sige til hr. Morten Bødskov, at jeg faktisk nyder Folketingets spørgetid om onsdagen, og jeg vil meget gerne svare på spørgsmålet. Det, jeg bare synes er så besynderligt, er, at når man står herude og svarer på spørgsmål, får man de samme spørgsmål igen. Altså, det virker, som om der ikke bliver lyttet til de svar, man giver.

Jeg har allerede svaret både hr. Jeppe Kofod og hr. Kim Mortensen – jeg tror faktisk også, at jeg allerede har svaret hr. Morten Bødskov én gang, og det har statsministeren også – at der ikke er nogen formalisering af, at Statsministeriet får besked om vores kalenderdisponeringer. Det er altså ikke sådan, at jeg har siddet og sendt regneark til statsministeren om, at nu laver vi om på de og de aftaler i min kalender. Det er noget, jeg gør med mine medarbejdere i Udenrigsministeriet – som for øvrigt har gjort et fantastisk stykke arbejde for på meget kort tid at forsøge at sætte mig ind i de mange store og vanskelige sager, der er på området.

Så jeg vil hjertens gerne komme i Folketingssalen og svare på hr. Morten Bødskovs spørgsmål, men jeg synes måske, det virker, som om Socialdemokratiet bare ikke vil lytte til de svar, man giver. Det skyldes jo nok grundlæggende, at man troede, at man her havde en virkelig god sag, at der var tale om et stort topmøde, hvor der blev truffet nye, store beslutninger, og så opdager man, at hov nej, der er alene tale om et statusmøde. Så prøver man at dække sin voldsomme kritik ind under alle mulige andre mærkelige påskud, og det synes jeg ærligt talt er lidt mærkeligt. Vi er politikere, og jeg kan sagtens forstå, at man ønsker at lave politisk drilleri, men jeg må så også sige, at jeg har redegjort for, hvad baggrunden var for, at vi sendte en anden.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:45

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, det måske er syvende eller ottende gang, at spørgsmålet bliver stillet, og så kan man bare svare ja eller nej, for så tror jeg også, der er en chance for, at vi, der står her, kan forstå svaret. Altså, har udenrigsministeren orienteret statsministeren, eller har Udenrigsministeriet orienteret Statsministeriet om afbuddet til det her møde? Man kan svare helt enkelt ja eller nej.

Jeg er ked af, at vi måske ikke er på samme niveau, og puha, det er hårdt at være minister og sådan noget, det er klart. Men man kan bare svare ja eller nej til det spørgsmål, og så tror jeg, der en chance for, at vi også kan forstå det her.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Morten Bødskov, hvad jeg allerede har sagt mange gange, at der ikke er tale om, at man koordinerer kalender med Statsministeriet. Det er noget, hver minister gør hver for sig.

Jeg vil gerne sige til hr. Morten Bødskov: Vi er begge to medlemmer af Folketinget, og det er den fineste titel, både hr. Morten Bødskov og jeg har, og jeg føler mig bestemt ikke for fin til at tage en hvilken som helst diskussion med hr. Morten Bødskov. Det gør jeg på et hvilket som helst tidspunkt. Men hr. Morten Bødskov har stillet mig det samme spørgsmål nu mange gange, og jeg har faktisk svaret det samme hver gang, nemlig at mine kalenderdispositioner er nogle, jeg selv tager mig af.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:47

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg er jo ked af, at man må stille det samme spørgsmål for 9. eller 10. eller 11. gang, men kan vi ikke bare få et ja eller et nej: Er det sådan, at udenrigsministeren har orienteret statsministeren om afbuddet til det her møde, eller at Udenrigsministeriet har orienteret Statsministeriet – ja eller nej? Det er et meget simpelt spørgsmål, og der kan gives et meget, meget simpelt svar på det med to eller tre bogstaver. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg ikke kan forstå, at når man kalder det et statusmøde, er det ikke et vigtigt møde, eller det er et snakkemøde, eller hvad der nu er blevet brugt af forskellige begreber fra udenrigsministerens side. Men er det ikke lidt mærkeligt, når nu USA's udenrigsminister, Ruslands udenrigsminister, Canadas udenrigsminister og Norges udenrigsminister deltager, og når vi har at gøre med vitale spørgsmål, oprindelige folks rettigheder, klimaforandringer, skibssejls, råstoffer og ikke mindst grænsedragningen i det arktiske område? Hvad kan være mere vigtigt for Danmark end de spørgsmål?

Det spørgsmål synes jeg bare man må stille sig selv: Hvad kan være mere vigtigt, og hvorfor er det sådan, at udenrigsministeren ikke prioriterer det her? Er det en rådgivning, ministeren har fået? Hvem har rådgivet ministeren til ikke at deltage i det her møde?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:48

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Jeppe Kofod, som jeg har svaret mange gange før, at det er udenrigsministeren, den til enhver tid siddende minister, der sammen med sit ministersekretariat foretager kalenderprioriteringer og omprioriteringer. Det er altså ikke noget, som man involverer Statsministeriet eller andre i. Det er noget, man selv gør hver især.

Så vil jeg sige til hr. Jeppe Kofod, at for så vidt angår mødet, har jeg jo redegjort for, at jeg havde lavet andre planer. Der var tale om et statusmøde og ikke et møde, hvor der skulle træffes nye beslutninger. Hvis det var sådan, at der skulle træffes nye politiske beslutninger om kontinentalsokkel eller andre spørgsmål, synes jeg, at situationen havde været helt og aldeles anderledes. Men her var der altså tale om, at der ikke skulle træffes nye beslutninger. Der var alene tale om status, det har konklusionerne på mødet også bekræftet, og derfor fandt vi, at det var fuldt ud forsvarligt at sende justitsministeren i stedet for, på samme måde som både den amerikanske uden-

rigsminister og den canadiske udenrigsminister var udeblevet fra tidligere møder af forskellige årsager og havde sendt andre.

Jeg vil gerne understrege over for hr. Jeppe Kofod, som jeg har gjort flere gange før, at vi prioriterer det arktiske arbejde, og vi prioriterer ikke mindst arbejdet i Arktisk Råd. Det kommer til at betyde rigtig meget fremover, både for Danmark og for Grønland. Det har jeg tænkt mig at engagere mig helt og fuldt i, også når der bliver truffet politiske beslutninger. Men der var altså et kalenderproblem, der skulle løses, og det løste vi på denne måde.

Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at jeg selvfølgelig vil gøre mit yderste for at vise præcis det samme engagement, som min forgænger gjorde, i hele det arktiske spørgsmål, og jeg ærgrer mig selvfølgelig over, at vi så i dag har en lang diskussion, der mest handler om noget politisk drilleri. Men jeg vil gerne bekræfte, at det arktiske stadig væk er noget, jeg meget gerne vil arbejde ihærdigt for.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak, minister. Det er 1 minuts taletid her.

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:50

Jeppe Kofod (S):

Jamen altså, det her handler ikke om politisk drilleri, det handler om den store undren, der har bredt sig bredt i offentligheden, fra tidligere udenrigsministre, også fra folk, som deler samme politiske opfattelse som udenrigsministeren, over, at man kan fravælge at deltage i så vigtigt et møde, hvor bl.a. USA's udenrigsminister og Ruslands udenrigsminister er til stede. Det synes jeg stadig væk er mærkeligt.

Jeg må forstå svaret sådan, at udenrigsministeren ikke har orienteret statsministeren om det her, ikke har konsulteret, ikke har snakket med statsministeren, at der ikke har været nogen kontakt. Eller er det forkert? Hvis det er forkert, må ministeren endelig korrigerer mig, for jeg vil selvfølgelig ikke tage ministeren til indtægt for noget, som ikke er korrekt, så det vil jeg helt klart gerne have på det rene.

Så vil jeg bare høre, om det er sådan, at ministeren kan fortælle, hvor lang tid det her møde varede, hvornår det startede, hvornår det sluttede, og hvor lang tid man egentlig brugte på det her møde, for det lyder jo, som om det var et møde af flere ugers varighed, men var der ikke bare tale om møde, som ikke varede så lang tid, og som ikke kolliderede med påsken, men som i realiteten var et møde, hvor andre landes og stormagters udenrigsministre havde tid til at deltage?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:51

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jeppe Kofod, at jeg sådan set godt forstår, at den her sag, da den blev bragt frem i pressen, gav anledning til noget undren, for sagen blev i pressen solgt på, at der var tale om et arktisk topmøde, hvor vi nærmest skulle fordele kontinentalsoklen imellem os. Det er klart, at overdrivelse altid fremmer forståelsen, men det var overhovedet ikke den slags møde, der var tale om; der var tale om et statusmøde, hvor der ikke blev truffet nye beslutninger. Og hvis man havde bibragt de mennesker, der udtalte sig i offentligheden, den slags informationer, er jeg ikke sikker på, at debatten ville have kørt, som jeg synes den kørte i sidste uge: helt ude af proportioner og helt af sporet.

Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod netop for at understrege, at der ikke var tale om lange, stride forhandlinger over flere dage, at det statusmøde varede 2½ time, og det er sådan set bare en bekræftelse på,

at der ikke var tale om et møde, hvor der skulle træffes nye store beslutninger, men alene et statusmøde.

Endelig vil jeg bare sige til hr. Jeppe Kofod, at jeg synes, det er meget tankevækkende, at der er blevet stillet 12-14 spørgsmål til mig nu, og ikke et eneste spørgsmål har handlet om substans, om indhold, om, hvad der egentlig skete på det møde, hvad det var for ting, der blev diskuteret, hvad det var af rene, vigtige politiske ting, der blev diskuteret. Næh, det hele handler om: Hvordan kan man til-lade sig at holde påskeferie, når Folketinget har mødefri og skolerne er lukkede? Det handler ikke om politisk substans. Og jeg synes faktisk, det er lidt ærgerligt for den arktiske sag, at man ikke har interesseret sig for det.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:53

Kim Mortensen (S):

Jamen årsagen til, at vi ikke har kunnet spørge ind til mødet, er jo, at udenrigsministeren ikke har været til stede på mødet.

Men jeg forstår, at udenrigsministeren i hvert fald ikke har orienteret statsministeren, men dog har snakket med statsministeren om det her. Danmark er kendt for at have et meget dygtigt udenrigspolitisk korps, meget dygtige, professionelle diplomater, og vi er også trygge ved, at vi nu har fået at vide af udenrigsministeren, at det i hvert fald ikke er nogen af dem, der har rådgivet udenrigsministeren til at træffe den her beslutning, men at det er en beslutning, som udenrigsministeren har truffet helt selv uden at rådføre sig og uden at søge støtte hos de dygtige diplomater, vi har, og at der så efterfølgende har været en snak med statsministeren om det.

Vi må bare sige, at vi synes, det har været en dårlig prioritering, vi synes, det er en forkert prioritering, og vi synes, at den danske udenrigsminister på lige fod med den amerikanske udenrigsminister burde have valgt at sige, at det her har så vital interesse, at man selvfølgelig deltager i det.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:54

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil bare sige til hr. Kim Mortensen, at jeg i hvert fald ikke hørte Socialdemokratiet sige, da der var udenrigsministre, der ikke mødte op, at så skulle Danmark heller ikke sende deres udenrigsminister sidste gang, og derfor synes jeg måske ikke rigtig, at argumentationen hænger så godt sammen. Jeg vil blot sige til hr. Kim Mortensen, at for mig at se er det afgørende jo, at det arktiske spørgsmål stadig væk prioriteres, og selv om man ikke deltager i et møde, får man altså referater og også mulighed for at tale med andre, der har deltaget i mødet, og dermed orientere sig om, hvad der er foregået.

Jeg synes måske, at hvis det her var en sag, der oprigtigt havde interesseret Socialdemokratiet politisk, havde det været mere relevant at spørge ind til, hvad det så lige var, der blev drøftet på det møde, og hvad det var for ting, der blev sagt på det møde. For det havde trods alt vist, at det var noget, som det var relevant politisk at gøre sådan en stor sag ud af i pressen. I stedet vælger Socialdemokratiet at stille processpørgsmål, lige fra hr. Morten Bødskov, der antyder, at hvis ikke alle holder fri, så skal folketingspolitikere og ministre ikke holde fri, til lange spørgsmål om, hvem der er blevet orienteret, hvilken kalender der er blevet lavet, og hvilke medarbejdere i Udenrigsministeriet der har været med i det. Altså, den slags processpørgsmål tror jeg faktisk ikke interesserer de almindelige danskere; det, der interesserer dem, er, at vi fører en aktivistisk

udenrigspolitik, at vi sørger for, at regeringen er repræsenteret de steder, hvor der bliver truffet beslutninger, og i denne sag var regeringen repræsenteret ved mødet; det var ikke et møde, hvor der blev truffet nye beslutninger, men vi var der, og vi fortsætter arbejdet.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørgsmål er stillet af hr. Jonas Dahl til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1547

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Er ministeren enig i, at det kræver uddannelse at gøre rent på et sygehus?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:55

Jonas Dahl (SF):

Spørgsmålet er jo så simpelt. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig i, at det kræver uddannelse at gøre rent på et sygehus?

Spørgsmålet foranlediges af ...

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Nej, det er kun for oplæsning af spørgsmålet. Ministeren har 2 minutter, og så har spørgeren 2 minutter derefter. Ministeren.

Kl. 14:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Selvfølge skal der være rent på sygehusene. Uddannelse er selvfølgelig altid godt, men at stille krav om en formel uddannelse, før man kan gøre rent, mener jeg ikke er vejen frem. Det vil skabe restgrupper. Det gør uddannelseskrav jo ofte, og derfor synes jeg ikke, at det er det, der er vejen frem. Men selvfølgelig skal rengøringspersonalet have den nødvendige instruktion og viden om, hvad der er nødvendigt at gøre, alt efter om man nu gør rent på gangene eller på operationsstuerne, og der skal følges op på, om tingene bliver gjort ordentligt. Det er selvfølgelig regionernes ansvar.

Jeg har i forbindelse med en undersøgelse af niveauet for rengøring på Region Hovedstadens sygehuse kunnet konstatere, at regionen for at komme problemerne med dårlig rengøring til livs er i gang med at indføre nye metoder og uddanne personale. Det præciseres fra regionens side, at de følger op og ikke stopper med deres initiativer, før hygiejnen og rengøringen er helt i top. Det synes jeg er det helt rigtige, nemlig at regionen tager ansvar for den tilsyneladende mangelfulde rengøring på sygehusene. Ansvar for at sikre ordentlig rengøring ligger hos regionerne, og jeg må sige, at det også er en opgave, som skal løses, for det er jo ikke tilfredsstillende, at kun godt 23 pct. af de i alt 410 undersøgte lokaler på Region Hovedstadens sygehuse blev godkendt i forbindelse med et eftersyn af rengøringen. Det var selvfølgelig ikke godt nok. Det er det, regionen nu følger op på, og så skal jeg ikke blande mig mere i det.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det er lidt nemt, at ministeren siger, at det vil han ikke blande sig i, for det konkluderede man her i februar 2010 fra det her kontrolfirma. Det, der måske foranlediger...

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, undskyld. Der er bløde lænestole ude ved siden af og kaffe i kaffeautomaten. Det anbefales, at man går ud og snakker derude. Hr. Jonas Dahl fortsætter.

Kl. 14:58

Jonas Dahl (SF):

Det, der foranlediger spørgsmålet, er jo bl.a., at vi kan se på den her undersøgelse, at der altså kun er 23,5 pct. af lokalerne på hospitalerne i Region Hovedstaden, som faktisk er rengjort. Det var i februar 2010, men tilbage i 2008 afslørede DR med nogle kontroltjek, at rengøringen på en lang række hospitaler simpelt hen langtfra var god nok. Så det her er jo ikke et spørgsmål om, at det er en engangsforeteelse. Det er ikke et spørgsmål om, at det nu er et nyt tilfælde.

Det her er et spørgsmål om, at vi nu kontinuerligt har set, at rengøringen på de danske hospitaler simpelt hen ikke er god nok. Det kunne jo skyldes en trang til udlicitering, det kunne skyldes så mange ting, men i stedet for kunne det jo også være, at vi skulle se fremad og se på, hvordan vi sikrer os, at det personale, som udfører rengøringsopgaven, er klædt bedst muligt på, således at det ikke er sådan, at man kommer ind fra gaden, får en moppe i hånden og så i øvrigt bliver sat til at gøre rent på en intensivafdeling, fordi så er der ting, man overser. Det er ikke alt på en intensivafdeling, man bare kan klare ved at tørre over med en klud. Der er nogle gange behov for, at man går lidt mere grundigt til værks, således at vi sikrer os, at vi får steriliseret de ting, der skal steriliseres osv. osv.

Derfor vil jeg høre: Hvad er baggrunden for, at ministeren helt afviser, at der faktisk er et behov for uddannelse af netop rengøringspersonalet, når vi uddanner en lang række andre personalegrupper inden for sundhedssektoren, og når de faglige organisationer faktisk bakker op om et krav om uddannelse til rengøringspersonalet?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tvivler ikke på, at hr. Jonas Dahl gerne ser mig som sygehusdirektør for samtlige sygehuse i hele landet med ansvar for rengøring og flow af patienter og parkeringspladser til biler osv., men sådan er ordningen heldigvis ikke. Ordningen er sådan, at det er overladt til regionerne. Specielt spørgsmålet om bygninger og rengøring er da det allermest oplagte at overlade til regionerne. Når jeg så kan fortælle, at Region Hovedstaden for at komme problemerne med dårlig rengøring til livs er i gang med at indføre nye metoder og uddanne personale, og når jeg kan konstatere, at regionen har præciseret, at de følger op og ikke stopper med deres initiativer, før hygiejnen og rengøringen er i top, så kan hr. Jonas Dahl jo ikke få noget bedre svar.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:00

Jonas Dahl (SF):

Når nu ministeren siger, at man har overladt bygningerne osv. til regionerne, så står ministeren jo stort set også og skubber alt ansvaret

fra sig og siger, at det har han ikke noget med at gøre, og det er sådan set den sang, vi har hørt fra den nye sundhedsminister, siden han trådte til. Men det er jo også sådan, at regeringen og staten finansierer det meste af sundhedsdriften på de danske sygehuse. Det er sådan, at regeringen er kommet med en pulje og sådan set har villet være med til at bestemme, hvor sygehusene skulle ligge ude i det ganske danske landskab, og ikke har villet respektere de beslutninger, man traf fra regionernes side i forhold til placeringen af sygehuse. Så når man siger, at bygningerne er overladt til den enkelte region, passer det jo simpelt hen ikke. Det viser sig jo rent faktisk, at når der er noget, regeringen er utilfreds med, skal man nok sørge for at rette op på det.

Nu har vi altså et konkret tilfælde, hvor vi kan sige at der er behov for nogle generelle standarder i forhold til at sikre rengøringen. Det kunne bl.a. være, at vi uddannede personalet – vi snakker ikke folk, der skal være på skolebænken i årevis, vi snakker et 2-ugerskursus i helt basal rengøring – således at vi sikrer os, at patienterne på de danske sygehuse, hvor patienterne kommer ind, også kommer derfra igen endnu mere raske, end da de kom ind. I dag er det jo rent faktisk sådan, at rigtig mange patienter bliver endnu mere syge af at blive indlagt på de danske sygehuse, simpelt hen fordi der ikke er gjort godt nok rent.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tvivler ikke på, at hr. Jonas Dahl mener, at jeg også skal være overrengøringsmester på hver eneste afdeling på hvert eneste hospital. Det svarer også godt til, hvad hr. Villy Søvndal har sagt ved forskellige lejligheder, og derfor har både statsministeren og jeg jo fået det indtryk, at Socialistisk Folkeparti vil overføre hospitalerne til staten og nedlægge regionerne. Men det ønsker regeringen altså ikke, og det tror jeg heller ikke Socialdemokraterne ønsker, og derfor er det temmelig irrelevant at gøre mig til overrengøringsmester, specielt når den pågældende region i den grad selv har lovet at tage affære.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:02

Jonas Dahl (SF):

Jamen nu er jeg så en af dem, der faktisk har haft fornøjelsen af at sidde i et regionsråd og sådan set har syntes, at det var en rigtig god oplevelse, og jeg kan da afsløre for sundhedsministeren, at jeg ikke tror, der er nogen fra SF, der er interesseret i at lukke regionerne, i hvert fald ikke mig selv og heller ikke hr. Villy Søvndal, er jeg helt overbevist om. Den eneste, der har brugt det udtryk, er sådan set statsministeren, når han skal true med at banke regionerne på plads, fordi statsministeren eller sundhedsministeren ikke kan få sin vilje. Så det er jo en lidt underlig symptombehandling, vi får fra regeringens side. Når man ikke kan få ret, kan man altid slå på dem, og når man her i spørgetiden står for skud på grund af rengøringen, siger man, at det er regionernes ansvar. Det er jo sådan lidt et forsøg på at skyde skylden et andet sted hen, hver gang der er nogen, der stiller kritiske spørgsmål. Jeg synes, at det, man har gang i fra regeringens side, lidt er ansvarsforflygtigelse.

Men jeg undrer mig. Vi har en sundhedsminister, som netop er trådt til, men som ikke vil tage ansvar for, at op imod 100.000 patienter hvert år, svarende til 270 patienter i døgnet, kommer ud af sygehusene med en infektion, fordi der ikke er gjort godt nok rent. Så

må det vel også understrege for den nye sundhedsminister, at der faktisk *er* et problem, som der skal gøres noget ved. Eller er ministeren uenig i det?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det fremgår klart af mit svar, at jeg ligesom hovedstadsregionen ikke har været tilfreds med rengøringsstandarden. Men når jeg så konstaterer, at hovedstadsregionen påtager sig sit ansvar, kan jeg ikke se, at jeg skal være overrengøringsmester eller overkommandersergent, eller hvad det nu er, SF har forestillet sig at jeg skal være, og jeg kan ikke forstå, at et parti på en gang kan være tilhængere af at bevare regionerne og samtidig vil have, at staten skal detailkontrollere noget så decentralt som rengøringen. For hvis der er noget, der bør være decentralt her i landet, er det vel lige præcis rengøringen.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 1687

6) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til sundhedsforsikringer set i lyset af nye tal, der viser, at de bidrager til vores sundhedssystem og dermed sparer staten udgifter på dette område, og hvordan mener ministeren, at sådanne forsikringer bidrager til sundhedsvæsenet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:04

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til sundhedsforsikringer set i lyset af nye tal, der viser, at de bidrager til vores sundhedssystem og dermed sparer staten udgifter på det område, og hvordan mener ministeren, at sådanne forsikringer bidrager til sundhedsvæsenet?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Vi havde så sent som i går her i salen en debat om sundhedsforsikringer. Efter regeringens mening er det regeringens vigtigste opgave at tilbyde danskerne et offentligt finansieret sundhedsvæsen i verdensklasse. Det skal bygge på den præmis, det princip, at alle har den samme ret til offentlige sundhedsydelser. Det er derfor, vi har tilført sundhedsvæsenet så mange ekstra milliarder hvert eneste år, alt i alt 21 mia. kr. over 10 år i faste priser og lønninger, og det er derfor, vi investerer 25 mia. kr. i nye sygehuse.

For mig er det afgørende at betragte sundhedsforsikringer som et supplement til de rettigheder og tilbud, som borgerne har i det offentlige sundhedsvæsen. De arbejdsgiverfinansierede sundhedsforsikringer er et godt supplement, når de kan bidrage til, at arbejdsgiverne i stadig højere grad tager et socialt ansvar for deres medarbejdere og selv tager pungen op og bidrager til sundheden i virksomheden.

Forsikringerne er skattefritaget bl.a. for at stille den almindelige medarbejder inklusive rengøringsassistenten lige med dem på direktionsgangen. Det synes jeg øger ligheden og ikke det modsatte, og det tror jeg i øvrigt at spørgeren og jeg er enige om.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:06

Liselott Blixt (DF):

Det er jo korrekt. Det var netop Dansk Folkeparti, der sørgede for, at vi fik den her ordning ind, så det også var rengøringsassistenten og alle andre i firmaet, der kunne få sundhedsforsikringen.

Jeg stiller også spørgsmålet, fordi jeg synes, at vi har meget polemik om det gode eller det dårlige ved sundhedsforsikringer. Og så må man jo også vende den og spørge: Hvad ville der ske, hvis vi ikke havde de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer? Hvad vil der ske med vores ventelister, som vi i forvejen ved vi skal slås med, fordi man bliver dygtigere på sygehusene og man kan lave noget mere og man er god til at behandle. Men der bliver også flere og flere sygdomme, man kan behandle. Så hvad vil der ske med de ventelister, hvis vi pludselig ikke har forsikringerne, altså hvis folk ikke tegnede forsikringerne? Det vil jeg gerne spørge ministeren om.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det synes jeg er et godt spørgsmål. Det første, der vil ske, hvis man afskaffer skattefradraget, er jo, at nogle virksomheder så antagelig vil holde op med at bidrage til deres medarbejderes sundhed, fordi de ikke længere kan trække det fra i skat. Det vil være en forringelse af sundhedsstandarden i Danmark. Man skal også lige huske, at vi jo som bekendt har en behandlingsgaranti, som omfatter alle, også dem, der ikke er dækket af en sundhedsforsikring. Og den går virksomhederne jo ikke ind og betaler. Hvorfor skal man betale en behandling for en person, der alligevel har frihed til at vælge en behandling i offentligt eller privat regi?

Det vil sige, at det, som virksomhederne gør med deres sundhedsforsikringer, er, at de gør noget ekstra, som ellers ikke ville være gjort. De forlænger ikke ventelisterne, de afkorter ventelisterne.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:08

Liselott Blixt (DF):

Man må jo også gå ud fra, at når arbejdsgivere tager det sociale ansvar, som det er at give deres medarbejdere en sundhedsforsikring, får de også noget ud af det. De får nogle medarbejdere, som de ved hurtigere vil komme på arbejde, men samtidig er de også med til at yde noget til medarbejderne. Nogle kalder det ekstra frynsegoder eller andet. Men er det ikke det, som vi tidligere, da vi kom ind på det her, sagde skulle ske fra arbejdsgivernes side? Man kunne give sund frugt. Man skulle være med til at komme med bedre sundhedstiltag. Og så tænker jeg: Hvis vi nu sagde, at vi nedlagde de ordninger, hvordan kunne arbejdsgiveren så på anden vis over for medarbejderne tage det sociale ansvar?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er jo noget, der hedder CSR, corporate social responsibility, som er et moderne begreb, der breder sig meget i den private sektor, altså dette, at man tager et ansvar for medarbejderne, også uden for selve arbejdsfunktionen. Det er der, sundheden kommer ind i billedet. Det er selvfølgelig til gavn for den enkelte, men også for virksomheden og for samfundet, at virksomhederne engagerer sig i deres medarbejderes sundhed, herunder også, hvis virksomhederne yder en forebyggende indsats, når det gælder alkoholproblemer, rygning, rygproblemer og alt det andet, som kan føre til sygedage, og som kan føre til tab for både virksomheder og for samfundet.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:09

Liselott Blixt (DF):

Vi hører den ene dag, at de skattebetalte sundhedsforsikringer er noget, der koster staten penge. Den næste dag hører vi, at hvis vi stoppede med at skattefritage dem, ville sundhedssystemet mangle penge. Tror ministeren ikke, at borgerne bliver forvirrede, og burde man måske ikke sætte en undersøgelse i gang eller evaluere ordningen for at se, hvad den giver af økonomi – hvad giver den sundhedsvæsenet, hvad giver den arbejdsgiveren, og ikke mindst hvad giver den den enkelte arbejder ude i firmaerne?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kunne da være interessant at få undersøgt, hvis det kan undersøges, hvordan virksomhederne ville reagere, hvis der ikke længere var skattefritagelse for sundhedsforsikringer. Man kunne jo håbe, at virksomhederne ville fortsætte med en del af det, men det kan man langt fra være sikker på. Og disse sundhedsforsikringer har jo haft en dynamisk effekt. Man kan se, hvordan flere og flere danskere er blevet dækket ind af arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer til gavn for medarbejderne, til gavn for samfundet, til gavn for afkortning af ventelister osv.

Så hvis det er muligt at kortlægge, hvad det ville betyde, hvis man afskaffede skattefritagelsen, skulle man jo gøre det. Men det er ikke så let, for det handler om hvis og hvis.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Karen J. Klint.

Kl. 15:11

Spm. nr. S 1743

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at de psykiatriske patienter på Fyn får den nødvendige behandling, herunder døgnbehandling, når psykiatrisk afdeling på Odense Universitetshospital skal spare 32 mio. kr.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:11

Kl. 15:15

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Hvordan vil ministeren sikre, at de psykiatriske patienter på Fyn får den nødvendige behandling, herunder døgnbehandling, når psykiatrisk afdeling på Odense Universitetshospital skal spare 32 mio. kr.?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er heldigvis ikke noget område, der har fået tilført så mange ressourcer som netop sundhedsområdet. I 2010 har sundhedsvæsenet i alt 21 mia. kr. mere i faste kroner, end det havde i 2001.

Med økonomiaftalen for dette år får regionerne tilført yderligere 1,8 mia. kr. Dertil kommer, at regionerne ved forhandlingerne for 1 år siden også fik 300 mio. kr. ekstra til 2009. De 300 mio. kr. blev lagt oven i de penge, de i forvejen havde fået via økonomiaftalen fra året før.

Inden for denne økonomiske ramme skal regionerne prioritere de samlede udgifter til det somatiske og det psykiatriske område. Og i økonomiaftalerne aftaler regeringen og regionerne bl.a., hvor stor en behandlingsaktivitet der skal leveres for de penge, regionerne får. Den aftale skal regionerne selvfølgelig overholde; det er mit udgangspunkt, og det er regionernes formand Bent Hansens udgangspunkt, og det fremgik også klart af hans redegørelse i anledning af sygehusfyrringerne tidligere på året.

Aktiviteten på hele sundhedsområdet ser ud til at være historisk høj i år, og det er nu en udfordring for regionerne at levere den nødvendige aktivitet på en måde, så der ikke skal zigzagges som i Region Hovedstaden, hvor man først ansætter flere tusinde det ene år og derefter må fyre adskillige hundrede det næste.

Der er ikke råd til, at udgifterne skrider, men regeringen har som bekendt stillet i udsigt, at da der er bedre behandlingsmuligheder, dyrere medicin osv., er der mulighed for, at netop sundhedsområdet ene af alle kan få lov at vokse lidt det kommende år.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:14

Karen J. Klint (S):

Jeg takker for svaret vedrørende somatikken inden for sygehusområdet, men jeg fik faktisk ikke noget svar vedrørende psykiatrien. Der har i hvert fald med den forrige minister været meget enighed om, at psykiatrien nok er haltet bagefter med omkring 1,5 mia. kr. i efterslæb, så et eller andet sted er der noget med, at når somatikken har fået 1 kr., har psykiatrien fået 25 øre. Det har også været sådan, at de sidste par år i økonomiaftalerne mellem regeringen og Danske Regioner har Danske Regioner forsøgt at få psykiatrien sat på et selvstændigt budget, og der har regeringen så henvist til, at det klarer man over satspuljen. Og i satspuljeforhandlingerne, kan jeg så oplyse ministeren om, synes vi ikke helt, at vi har kunnet finde de mange penge.

Men tilbage til sagen på Fyn: Kan ministeren ikke se en risiko ved, at når et fyrtårn, som netop den konkrete afdeling bliver kaldt blandt brugerne, bliver ødelagt på grund af besparelser, så mister man noget rent fagligt inden for psykiatrien?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg står her med en meget omfattende opgørelse i tabelform over, hvor mange ekstra midler lige netop psykiatrien har fået tilført de seneste mange år, i perioden 2000-2012. Og det drejer sig altså ikke bare om trecifrede millionbeløb; det er et beløb, som i 2012 når op på næsten 1 mia. kr. ekstra. Så jeg tror, det er svært at finde noget område, hvor der har været en større stigning end netop på psykiatriområdet, hvilket også understreges af den psykiatrihandlingsplan til 900 mio. kr., som der vistnok er bred enighed om.

Hvad der så er sket på Fyn, skal jeg ikke kunne sige. Det er jo altså regionerne, der prioriterer, men alt i alt har psykiatrien i Danmark som helhed fået voldsomt stigende bevillinger.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:16

Karen J. Klint (S):

Det er svært at udrede her i spørgetiden, hvordan man netop bøjer de tal. Nu kan jeg jo så også nogle af tallene lidt i hovedet, og bl.a. gælder det, at nogle af pengene inden for psykiatrien er gået til udvidelser inden for det retspsykiatriske område, og det kommer jo slet ikke den her patientgruppe ved, at der pludselig er en del borgere, der i øget grad begår kriminelle handlinger og derfor koster os utrolig mange millioner kroner.

Så går jeg tilbage til den almindelige behandlende psykiatri. Jeg er nødt til at dreje mit spørgsmål derhen, om ministeren så i andet regi vil være med til at se på, hvordan vi holder fagligheden i hævd. For det er rigtigt, at der er kommet en handlingsplan, men det er jo mere en strategiplan. Der er jo ikke noget målbart i den strategiplan, der er, med hensyn til hvordan vi når i mål.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet handlede om besparelser, og så synes jeg, det er rimeligt, at jeg beskriver, at hvis der er noget område, der ikke har været udsat for besparelser – alt i alt på landsplan – er det psykiatrien. Hvad der er sket på Fyn, kan jeg ikke redegøre for i detaljer, men hvis jeg får et skriftligt spørgsmål, kan jeg selvfølgelig indhente oplysninger fra Region Syddanmark, som i øvrigt plejer at være et meget veladministreret område.

Men det, jeg kan sige med sikkerhed, er, at det på landsplan er meget store ekstra beløb, som ikke kan forklares med retspsykiatrien. Retspsykiatrien er trods alt et mindre område, så retspsykiatrien ændrer ikke ved den konklusion, jeg har draget.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:18

Karen J. Klint (S):

Jeg vil spørge rimelig stille og firkantet: Mener ministeren, at der slet ikke er et økonomisk efterslæb på det psykiatriske behandlingsområde?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18 den for den økonomi, der er til rådighed. Det gælder også psykiatriområdet. Tak.

Kl. 15:20

Kl. 15:18 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan jeg svare meget venligt, stille og ufirkantet på, for grunden til, at vi har gennemført disse handlingsplaner i bred enighed, og grunden til, at der er blevet givet disse enormt mange satspuljemidler til psykiatrien, er jo, at der har været et efterslæb. Men nu er vi altså kommet efter det, og det synes jeg at vi skal glæde os over i fællesskab.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Karen J. Klint.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 1744

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at besparelser i psykiatrien på Odense Universitetshospital er foreneligt med en øget efterspørgsel på psykiatrisk behandling?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:18

Karen J. Klint (S):

Tak. Og det er så til oplæsning af spørgsmålet:

Mener ministeren, at besparelser i psykiatrien på Odense Universitetshospital er foreneligt med en øget efterspørgsel på psykiatrisk behandling?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg nævnte under tidligere spørgsmål, har der været meget store bevillingsstigninger på sundhedsområdet. Vi har ikke råd til dårlig styring af økonomien, og det har vi heller ikke på sundhedsområdet, så derfor er det ikke kun et spørgsmål om ekstra penge, det er også et spørgsmål om at bruge pengene bedst muligt.

Regionerne står over for en svær opgave, det er en kæmpe udfordring at få organiseret og styret sundhedsvæsenet, så indsatsen matcher den økonomiske situation. Det ændrer bare ikke ved, at regionerne har fået langt flere midler i dag, end de tidligere har haft, også målt i personale, målt i antal læger, målt i antal sygeplejersker; bevillingerne er steget hvert eneste år, og de er steget ganske kraftigt.

For mig at se handler det derfor i høj grad om, at vi nu skal tænke nyt og gøre pengene bedre for de midler, der er til rådighed, for det er ikke nok at have store bevillinger, vi skal også have høj kvalitet. Meldingen fra Region Syddanmark er, at regionen selv mener, at den grundlæggende har en sund økonomi, som er sikret gennem en stram og konsekvent økonomistyring. Regionen har tilkendegivet, at man arbejder på at sikre god anvendelse af ressourcerne og på at sikre en hensigtsmæssig økonomistyring, og det er så det, der i min verden betyder, at regionen vil leve op til det ansvar at løse de opgaver, der her i landet er decentraliseret, nemlig henlagt til regionerne, og også at de vil leve op til behovet for og efterspørgslen efter behandling in-

Karen J. Klint (S):

Jeg kan jo godt høre, at jeg ikke får ret meget medhold i, at pengene ikke hænger sammen med behandlingsbehovet, så jeg vil da lige til-lade mig at gøre ministeren opmærksom på, at vi jo faktisk i kraft af satspuljeaftalerne og dermed ændret lovgivning på psykiatriområdet har indført både en udredningsret og en behandlingsret for børn og unge og også en behandlingsret for voksne, hvor Danske Regioner hver gang har sagt til os her på Christiansborg, at vi ikke har fuldt finansieret den efterspørgsel, det så vil give.

Så mit spørgsmål er til ministeren: Mener ministeren, at der er total balance mellem antallet af patienter i psykiatrien og de for staten og regionerne til rådighed værende økonomiske midler?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som vi blev enige om under det sidste spørgsmål, har der været et efterslæb, og det erkendte jeg jo blankt. Men så er det, jeg tillader mig at glæde mig over, at vi med meget store bevillinger er ved at indhente det efterslæb, så det altså er forbedringer, vi kan se tilbage på og se frem til inden for psykiatriområdet. Og det gælder helt generelt.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:21

Karen J. Klint (S):

Jeg tror, jeg vil spørge sådan: Hørte jeg rigtigt, når jeg hørte, at ministeren sagde, at der har været et efterslæb? Når der opstår et efterslæb, kommer man bagud, og når man så er ved at indhente efterslæbet, er man jo ikke kommet på niveau med andre. Er det ikke sådan rimeligt og rigtigt i forhold til regning og matematik, at efterslæb er et underskud, man har, og at man først er på niveau, når man er kommet på den anden side af efterslæbet?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstod ordet efterslæb på den måde, at der var ting, man kunne ønske forbedret, og fordi der var nogle mangler, har et bredt flertal i Folketinget ekstraordinært givet nye midler til psykiatriområdet. Så kan vi kalde de mangler for efterslæb eller ej. Med efterslæb mente jeg blot, at der altså var noget, der trængte til at blive forbedret, og nu er det så heldigvis forbedret. At det så fortsat kan forbedres selv med de midler, der nu er afsat, kan enhver regne ud, for sådan er det i hele sundhedssektoren; der kan altid bruges flere penge.

Men lad os også glædes over, at netop psykiatriområdet, som havde så hårdt behov for det, er blevet ekstraordinært tilgodeset.

Kl. 15:23

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:23

Karen J. Klint (S):

Jeg vil næsten komme med den påstand, at det eneste ekstraordinære, der ligger i den måde, vi har tilgodeset psykiatrien på de sidste 8 år, har været, at det alene har været via satspuljeforhandlingerne og ikke over finansloven. Det er det eneste ekstraordinære, der er i det. Derimod er hjerteplaner og kræftplaner blevet tilgodeset via selvstændige bevillinger, der er blevet fulgt op på. Vi har faktisk ikke fået adgang til at få en fælles national handlingsplan på samme måde inden for psykiatrien.

Så mit sidste spørgsmål i denne runde vil være dette til ministeren: Vil ministeren være med til at se på, hvordan vi kan skabe en øget lighed i respekt for folk med psykiatriske lidelser, ligesom vi har stor respekt for folk med somatiske lidelser?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis ikke de tal, jeg står med, bedrager mig, er der også til psykiatriområdet tilført midler via bloktilskud. Og tilsammen er det altså rigtig, rigtig store beløb.

Jeg tror, de psykiatriske patienter er fløjttende ligeglade med, om det, de nyder godt af, er satspuljemidler, eller om det er andre midler. Det, vi selvfølgelig skal være sikre på, er, at vi ikke pludselig går baglæns, ved at der er nogle midler, der falder væk, men det mener jeg heller ikke der er nogen risiko for.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 1710

9) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at Danmark har sat sin førerposition som it-nation over styr og falder tilbage på internationale ranglister over it-nationer?

Skriftlig begrundelse

Computerworld.dk's artikel »Slut med Danmark som verdens bedste it-land« fra d. 25. marts 2010.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:24

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det hr. formand. Spørgsmålet lyder: Er ministeren tilfreds med, at Danmark har sat sin førerposition som it-nation over styr og falder tilbage på internationale ranglister over it-nationer?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Videnskabsministeren.

Kl. 15:25

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Lad mig starte med at sige, at jeg slet ikke ser det samme negative, sorte billedet af Danmark, der her bliver tegnet. Jeg synes, det er en forvrængning. Jeg ser Danmark som et samfund, hvor danskerne i den grad har taget internettet til sig, og hvor de digitale muligheder bestemt også er blevet optaget.

86 pct. af befolkningen har i dag adgang til internettet hjemmefra – 86 pct. – fire ud af fem danskere er dagligt på internettet, 79 pct. af danskerne har netbank, to ud af tre danskere har handlet på internettet inden for det sidste år, og der blev sendt 6,5 milliarder sms-beskeder i første halvår af 2009, og det svarer faktisk til, at alle danskere, nyfødte som gamle, i gennemsnit sender seks sms'er dagligt.

I de undersøgelser, der refereres til, er der tale om meget beskedne fald i Danmarks placeringer, og forskellen mellem landene i toppen er altså meget lille, så jeg mener, at Danmark fortsat er med helt fremme blandt verdens bedste it-nationer, og jeg synes, at vi skal være meget stolte af vores placeringer. Jeg synes også, at vi skal læse undersøgelserne som en indikation af, at regeringen fører den rigtige politik på IKT-området.

Vi skal selvfølgelig forholde os til den internationale konkurrence, og den bliver hårdere, efterhånden som flere lande tager digitaliseringens muligheder til sig, så derfor arbejder regeringen naturligvis også målrettet på at fastholde Danmarks placering i toppen. I den forbindelse er det selvfølgelig meget nyttigt som her at følge med i de internationale undersøgelser af den her karakter.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:26

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens svar. Jeg vil sige, at det her ikke er for at tegne et eller andet sort billede, og det er heller ikke for at være negativ. Det er bare for at indikere, at det her er et signal, vi skal tage alvorligt.

Jeg savner lidt, at regeringen reagerer lidt mere på det her end det, ministeren giver udtryk for her. Den daværende it-branchedirektør var faktisk helt tilbage i 2008 ude at sige, at vi er meget gode til at snakke, men mindre skarpe til at gennemføre nogle konkrete projekter. Det er ikke nok, at vi en gang har haft førerposition. Udfordringen ligger ikke i at være nummer et; udfordringen ligger i at bevare den her position og blive ved med at være nummer et.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at ministeren også har det med i sine kalkulationer, for det her er i bund og grund ikke et spørgsmål om, hvor mange sms'er vi sender til hinanden. Det her handler faktisk om vores konkurrenceevne som land. Det her er et spørgsmål om arbejdspladser. Det er et spørgsmål om Danmark som et innovativt land. Vi skal leve af vores viden, og hvis vi også om 5 og 10 år skal leve af vores viden, er vi nødt til at forholde os til de signaler, der bliver sendt. Det er måske ikke det kæmpestore fald, der er sket, ved at vi ryger fra at ligge på en førsteplads til at ligge på en fjerde plads, men det er et signal om, at det er alvorligt, og om, at vi måske heller ikke har været særlig vakse og måske har sovet i timen. Det synes jeg også at ministeren skal forholde sig til.

Det er rigtigt, at regeringen kommer med nogle ting, men vi har stadig væk ikke set en målrettet handlingsplan fra regeringens side. I regeringens 2020-strategi står der ikke rigtig noget om hele innovationsfokusset. Der står lidt om offentlig digitalisering, men der er ikke

en konkret strategi. Regeringen har ligeledes heller ikke været ude at melde klart ud om, hvordan og hvorledes de vil bruge Højhastighedskomiteens anbefalinger på det her område.

Jeg vil egentlig høre, om ministeren ikke synes, at det er et vigtigt signal, som vi skal forholde os til, i stedet for at tælle, hvor mange sms'er vi sender til hinanden?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er meget enig i, at det her er en sag, der er store fordele i. Det er der for erhvervslivet. Der er rigtig gode muligheder for at fremme vores konkurrenceevne ved at give nogle fornuftige rammebetingelser. Der er også rigtig gode perspektiver i det for borgerne. Der er rigtig mange positive elementer i det, bl.a. det, at vi kan arbejde med digitaliseringen af den offentlige service, og det, at vi kan dele viden.

Regeringens politik er jo lige netop kendetegnet ved, at der er rigtig mange konkrete tiltag, hvor vi bl.a. arbejder med digitale infrastrukturer. Det er en ambition, at vi har dem på højeste niveau. Det har noget at gøre med at sikre rammebetingelser. Det har noget at gøre med at arbejde med udbuddet af de frekvenser, som vi f.eks. har på vores mobile tjenester.

Vi arbejder også meget på at højne IKT-færdighederne, og der er det klart også noget med at arbejde med tilgængelighed af de digitale løsninger. Det er også meget vigtigt for regeringen, at vi arbejder med sikkerhed og tryk på internettet. Der er taget rigtig mange konkrete tiltag, i øvrigt også i forbindelse med højhastighedsrapporten.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:30

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det.

Jeg er bevidst om, at den digitale infrastruktur og fokus på udbud af frekvens er relevant, men jeg vil også sige, at netop i forhold til undersøgelsen her er det altså også vigtigt, at vi sætter fokus på både uddannelse og kompetenceudvikling. Og her vil jeg så vende tilbage til min kæphest, netop hele området og det, at vi stadig væk mangler at få nogle borgere til at kunne følge med, for når vi snakker om uddannelse og kompetenceudvikling i forhold til it-områder, må vi sige, at næsten halvdelen af den danske befolkning ikke er med. Der er stadig væk 40 pct. af vores befolkning, der kan kategoriseres som it-analfabeter, og så er spørgsmålet, om det her er nok. Gøres der noget? Ministeren var selv inde på, at hun gik ind for at højne de såkaldte i IKT-færdigheder, men på trods af at Højhastighedskomiteen har været ude med nogle konkrete bud, og at der også har været høringssvar, så har vi stadig væk ikke hørt noget fra ministeren selv. Hvad er ministerens egen vision for, hvad vi kan gøre for at løfte det her område, ikke kun i forhold til infrastrukturområdet, men også i forhold til kompetence- og uddannelsesområdet? Hvad er ministerens egen vision på det her punkt?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Nu skal jeg lige retfærdigvis sige, at vores høringsfrist jo ikke er mere end lige overstået, efter at vi har haft højhastighedsrapporten ude, og jeg synes, det er utrolig vigtigt at respektere høringssvar og lytte til de tilbagemeldinger, der er fra miljøet. Jeg har dialoger med en del af aktørerne. Så sent som i går havde jeg en stribe møder i den her anledning, og jeg respekterer virkelig fagmiljøets overvejelser og kommentarer til rapporten, så jeg vil lige præcisere, at det afsætter jeg tid til.

Når det gælder mine egne visioner, så kan jeg kun gentage, at jeg synes, der er nogle betydelige muligheder i hele i IKT-området, for at vi kan give borgerne endnu bedre og også hurtigere service. Det er klart, at det fordrer, at borgerne også kan arbejde med it, og der må jeg bare sige, at det billede, der bliver gengivet af, at vi er en nation, hvor halvdelen er it-analfabeter, simpelt hen ikke er tilstrækkelig nuanceret. Der er rigtig mange borgere, der benytter sig dagligt af it's muligheder. Det ville jeg gerne at der var endnu flere der gjorde, men jeg maner altså lige til omtanke med hensyn til, hvordan det er, vi maler billedet af det danske samfund it-mæssigt. Det er ikke så sort, som spørgeren tegner det her.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:32

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kan kun sige til ministeren, at de her 40 pct. ikke er noget, jeg har fundet på, det er ikke noget, jeg siger, det er noget, som ministeriets egen hjemmeside faktisk også fremhæver. Det er tal, der er lavet af eksperter og fagfolk, der har været ude at se på, hvor store den danske befolknings kundskaber er med hensyn til at kunne søge på en søgemaskine, vedhæfte et dokument til en mail og sende den af sted. Det virker måske som meget, meget basale it-færdigheder, men det er ikke desto mindre nogle meget svære færdigheder, når man har en gruppe af borgere, hele 40 pct., som ikke kan benytte sig af de her muligheder. Og igen, når man så ser det i et større perspektiv i forhold til, at Danmark skal være en førende videns- og it-nation, og at vi skal konkurrere på vores viden, så synes jeg, at der i hvert fald bør være en alarmklokke, der ringer hos ministeren med hensyn til, hvor vi vil hen med det her. Skal vi ikke tage det her signal alvorligere end det, ministeren giver udtryk for, i stedet for bare at referere til, hvor mange sms'er vi kan sende? Bør ministeren ikke sætte sig ned og prøve at tænke noget erhvervspolitisk ind i det her i it-område?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det ikke bare bør, det gør ministeren, og det gør ministeren også i tæt dialog med erhvervet. Jeg vil bare gentage, at jeg synes, det er et for unuanceret billede, vi giver af danskernes it-færdigheder. Samtidig vil jeg selvfølgelig være enig i, at vi skal gøre det bedre.

Lad mig lige sige omkring Højhastighedskomiteen, at i den rapport, der blev afleveret tidligere på året, kom der 40 anbefalinger til, hvordan vi kommer videre med at udvikle Danmark som it-nation, og de anbefalinger er meget positivt modtaget. Det er sådan det generelle indtryk, når man ser høringssvarene igennem. Så jeg synes, vi har et rigtig godt fundament at arbejde videre ud fra. I øvrigt kan jeg love, at jeg snarest vil oversende de her høringssvar og et notat

om, hvordan det er, vi konkret vil gribe det an, til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Men vær ikke i tvivl om, at der er meget konkrete tiltag, der kan tages på området, og de er særdeles vigtige.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 1714

10) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan hænger ministerens vision om Danmark som et innovationssamfund inden for teknologi og viden sammen med, at Danmark er faldet tilbage på internationale ranglister over it-nationer og har mistet sin internationale førerposition som it-nation?

Skriftlig begrundelse

Computerworld.dk's artikel »Slut med Danmark som verdens bedste it-land« fra d. 25. marts 2010.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:35

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, hr. formand.

Spørgsmålet lyder: Hvordan hænger ministerens vision om Danmark som et innovationssamfund inden for teknologi og viden sammen med, at Danmark er faldet tilbage på internationale ranglister over it-nationer og har mistet sin internationale førerposition som it-nation?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:35

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jamen så må jeg altså endnu en gang gentage, at jeg ikke er helt enig i præmissen for spørgsmålet. Jeg kan ikke se, at vi kan slutte fra de meget beskedne ændringer, der er sket i Danmarks placering, at vi skulle have mistet vores position som et af verdens førende informations- og videnssamfund.

I undersøgelsen fra World Economic Forum er vi faldet fra en førsteplads til en tredjeplads. I undersøgelsen fra Nokia Siemens Networks er vi faldet fra en tredjeplads til en fjerdeplads, så vi er altså med andre ord stadig med helt fremme i toppen over lande, der er i stand til at omsætte ikt til både social og økonomisk udvikling.

Jeg har selvfølgelig noteret mig, at forskerne bag World Economic Forums undersøgelse har udtalt til Computerworld, at det er en meget lille forskel, der adskiller de tre øverste lande, og at: »Danmark gør det fantastisk«. Og jeg synes faktisk, vi kan være ret stolte af den placering, så jeg mener ikke, at man kan tolke små udsving i de her undersøgelser som generelle tendenser.

Så vil jeg lige nævne, at i en tredje lignende ikt-undersøgelse fra det anerkendte analyseinstitut Economist, Intelligence Unit indtog Danmark i 2007 en førsteplads, en femteplads i 2008 og herefter en førsteplads igen i 2009, så vi ligger altså med i toppen. Men det vigtigste for mig er at slå fast, at det skal vi bestemt også fortsætte med at gøre, og derfor tager regeringen også en stribe initiativer for at sikre det.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:37

Yildiz Akdogan (S):

Jamen jeg vil faktisk igen henvise til branchen, som udtaler sig om det her. Nu vil ministeren ikke lytte til det, jeg siger, så det kan være, at ministeren vil lytte til branchen.

Man kan f.eks. lytte til, hvad it-branchedirektøren Tom Toxværd siger, nemlig: Det er meget farligt bare at læne sig tilbage og sige, at det da går meget godt. Nu har vi i flere år pralet med, hvor højt vi lå på den her rangliste, men vores position i toppen er stærkt presset. Hvis vi vil være i særklasse, skal der sættes fart på udviklingen. Han bliver støttet af Morten Baunsgaard, som er administrerende direktør i it-branchen. Han siger: Det er et klart gult kort til Danmark. Der er ingen tvivl om, at det er et skridt i den forkerte retning, og det er vi simpelt hen nødt til at forholde os til. Vi skal sætte turbo på udviklingen i Danmark som højhastighedssamfund.

Det her er to branchedirektører, der udtaler sig om noget, som ministeren definerer som et lille udsving. Det her er ikke et lille udsving, det er et signal om, at det går i den forkerte retning. Det er et spørgsmål om som sagt, hvad vi skal konkurrere med på sigt. Nu har regeringen jo slået sig meget stort op med, at vi skal være en førende it-nation, vi skal være en vidennation, vi skal konkurrere med vores viden og med vores hoveder.

Så er spørgsmålet: Gøres der investeringer nok? Sættes der nok midler af til forskning og til uddannelse til, at vi kan løfte netop det her område? Branchen siger, at det her går i den forkerte retning. Tallene viser, at det går i den forkerte retning, og så kan jeg ikke rigtig forstå, hvorfor ministeren ikke synes, at det her er alvorligt, hvorfor ministeren bare bagatelliserer det og siger, at det er små udsving. Det er udsving nok til at fortælle os, at det ikke går godt nok.

Derudover er der en anden ting, nemlig at 40 pct. af befolkningen ikke er med. Så jeg vil egentlig gerne høre: Synes ministeren selv, at det går i den rigtige retning?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Ministeren er i hvert fald ikke enig i betragtningen om, at regeringen læner sig tilbage på det her område. Tværtimod, jeg synes, at der er rigtig mange initiativer i gang. Jeg har lige gentaget den dialog, jeg har med Højhastighedskommissionens bidragsydere og med branchen. Jeg synes, at det er meget, meget vigtigt at lytte til branchens ønsker på det her felt, inden jeg lægger mig hundrede procent fast på, hvordan det lige er at jeg synes vi skal implementere området.

Men jeg vil da gerne indikere, at nogle af de områder, vi kommer til at arbejde med og også allerede har en dialog om politisk, bl.a. er områder som åbne standarder, open source. Der er ingen tvivl om, at det at tænke på at løfte it-færdighederne er vigtigt, hele arbejdet omkring it-sikkerheden, arbejdet med grøn energi og ikke mindst arbejdet med at få oprettet et videncenter for grøn energi.

Så vil jeg sige, at der jo bliver tilført midler til området, bl.a. også med Socialdemokratiets opbakning, så jeg synes, at der gøres en betydelig indsats.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:40

Kl. 15:42

Yildiz Akdogan (S):

Jamen jeg vil gerne være med til at tage æren for, at vi har skubbet i den rigtige retning i forhold til åbne standarder, og jeg vil også gerne tage æren for, at vi har skubbet i den rigtige retning, i forhold til at man også skal tænke grøn it-politik. Men på det her område, hvor vi som it-nation altså er faldet tilbage i forhold til listen, er spørgsmålet, om man måske skulle prøve at forholde sig til, hvad der kan gøres af konkrete initiativer. Og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ikke også kunne tænke en erhvervspolitisk vinkling ind i forbindelse med det her it-område, for det er jo som sagt ekstremt vigtigt, hvis vi skal være med på sigt.

Nu er det sådan, at man på det statslige niveau har en række krav og kriterier i forhold til it-færdigheder. Og jeg vil egentlig høre, hvad ministeren synes om ideen om, at vi måske skulle have de samme krav, altså en ikt-kompetenceafklaring på private virksomheder, så vi på den måde motiverer virksomhederne til at få deres medarbejdere med, så vi i hvert fald får det løftet ad den vej.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der var faktisk mange spørgsmål på en gang her. Jeg vil sige til det med at stå fadder til succeser, at der er et eller andet med, at succeser klart tiltrækker mange fædre. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at i regeringens program, i regeringens ambitioner, i hele Videnskabsministeriets virkefelt er der ubetinget indsatser, der fremmer danskernes ikt-færdigheder; der er tiltag, der i den grad skal fremme vores erhvervsmæssige muligheder.

Det skal vi gøre, fordi det er rigtig, rigtig gunstigt at fremme de erhvervsmæssige muligheder ved at sikre nogle gode rammebetingelser. Det er en stor fordel for erhvervet; det, at det offentlige bliver en kvalificeret kunde til det private erhvervslivs muligheder for at sælge ydelser inden for det her område, er af stor betydning; det, at vi på den måde også hjælper erhvervet til yderligere muligheder for at få eksportfremme, er enormt interessant. Og dermed følger selvfølgelig også, at vi får løftet hele kompetencefeltet. Det er der initiativer i gang i forhold til, og de bliver mere og mere konkrete i den allernærmeste fremtid.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:42

Yildiz Akdogan (S):

Jeg skal prøve at gentage mit spørgsmål. Det er jo sådan, at branchen har været ude at sige, at uddannelse og kompetenceudvikling er meget relevant, og det, jeg bare prøver ganske konkret at spørge ministeren om, er: Skulle man måske også prøve at motivere virksomhederne, så vi kan sætte fokus på både uddannelse og kompetenceudvikling? Jeg vil egentlig bare høre: Hvad siger ministeren til, at vi netop kan prøve at motivere virksomhederne i forhold til deres ansatte, så man også stiller et krav, der hedder ikt-kompetenceudvikling hos virksomhedernes ansatte? Synes ministeren, det er en god idé, eller synes ministeren, det er en dårlig idé?

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.**Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):**

Jeg synes, det er en rigtig god idé, at virksomhederne arbejder på, at deres medarbejdere bliver så kompetente og så kvalificerede som overhovedet muligt til at styrke virksomhedens konkurrenceevne. Hvordan det skal ske, er fuldstændig op til virksomhederne.

Så vil jeg sige til det at arbejde med at få implementeret alle de her ting og give erhvervet gode muligheder, at jeg jo allerede synes, man kan sige, at vi har været i gang. Der er som nævnt en hel masse drøftelser med erhvervet om yderligere konkrete tiltag. Så jeg vil gerne sikre mig, at jeg efterlader spørgeren med billedet af, at der er store initiativer på området for at fremme erhvervslivets muligheder og for at fremme borgernes it-kompetencer, og dermed løser vi også en rigtig vigtig opgave i at fremme væksten i vores samfund, fordi vi bliver mere kompetente it-mæssigt, og fordi vores erhvervsliv får bedre muligheder. Og øger vi erhvervslivets muligheder inden for det her felt, skaber vi bedre arbejdspladser, forhåbentlig også i forbindelse med eksport, og så har vi gang i en rigtig god udvikling.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Maja Panduro.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 1715

11) Til socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Mener ministeren, at man må defineres som fattig, hvis man er afhængig af kirkehjælp for at få råd til mad, sko og tøj?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:44

Maja Panduro (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at man må defineres som fattig, hvis man er afhængig af kirkehjælp for at få råd til mad, tøj og sko?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:44

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg mener ikke, at nogen i Danmark bør være afhængig af kirkehjælp for at dække livsfornødenheder. Jeg mener heller ikke, at det er nok alene at se på én faktor som udslagsgivende for, om et menneske eller en familie er fattig. Vi er nødt til at tænke i helheder. Vi skal se på mange forskellige forhold, som beskriver en families samlede situation. Det handler f.eks. om beskæftigelse, uddannelse, boligforhold og eventuelle misbrugsproblemer.

Det er derfor, regeringen vil udvikle operative, retvisende fattigdomsindikatorer. Arbejdet med indikatorerne skal gøre det muligt konkret at identificere familier og enkeltpersoner. Regeringens ambition er med udvikling af indikatorer for fattigdom at belyse den samlede sociale situation, som den enkelte person eller familie er i. Fattigdom er ofte et sammensat problem, hvor der er flere årsager til, at en person eller en familie er fattig.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Maja Panduro (S):

Når jeg spørger, er det jo, fordi vi i Randers, hvor jeg kommer fra, har haft en sag, hvor ikke 69 familier, som jeg skrev i spørgsmålet, men 74 familier, fordi de faktisk har fået opdateret tallene – det drejer sig om 99 voksne og 154 børn, de medtager nemlig kun børnefamilier – er afhængige af det, der hedder Kirkernes Familiehjælp til sko, tøj og mad. De kan komme og få kasser med mad i de her kirker. Jeg håber, at ministeren er enig med mig i, at det jo ikke er noget, som der er nogen forældre, der gør for sjov, altså rækker ud efter hjælp på den måde.

Når det bekymrer mig ekstra meget, er det, fordi vi også ved, at i forhold til opgørelser over, hvor mange børn der lever i fattige familier på landsplan, ligger tallene fra Randers Kommune faktisk under landsgennemsnittet. Det må så betyde, at det her ikke bare er et lokalt Randersproblem, men at vi faktisk har familier rundtomkring i landet, som står i den her situation. Måske er de så heldige, at der også er en frivillig organisation dér, som vil give dem hjælp, og måske er der ikke.

Jeg synes simpelt hen ikke, at vi kan være bekendt i Danmark i 2010 at lade familier stå i den situation, at de er nødt til at gå til kirken eller til frivillige organisationer for at få hjælp til tøj og sko. Derfor synes jeg, at det ville give mening, om ministeren svarede på mit spørgsmål. Det er jo i virkeligheden et simpelt ja/nejspørgsmål. Mener ministeren, at man kan definere som fattig, hvis man er afhængig af hjælp fra f.eks. kirker til tøj, sko og mad?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:47

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det, som jeg i mit svar på spørgerens spørgsmål prøvede at beskrive, var, at jeg jo ikke kender baggrunden for de her familiers situation og for, hvorfor den er, som den er. Som jeg også sagde i svaret, mener jeg ikke, at man altid udelukkende skal være afhængig af at få hjælp fra kirkerne til diverse livsforbrødenheder, det mener jeg sådan set ikke er en varig løsning i nogen som helst situation.

Det, jeg også prøvede at sige i mit svar, var, at hvis man skal gå ind og beskrive en situation for en familie eller for en enkeltperson i forhold til, hvorvidt der er tale om fattigdom eller ej, er det også vigtigt at kigge på alle mulige andre faktorer end blot et enkelt tal. Og der mener jeg jo, at det er væsentligt, at man også får afdækket bologisituationen, uddannelsessituationen, beskæftigelsessituationen og alle mulige andre ting. Og der kender jeg ikke nok til de her familiers baggrund til at kunne komme med et klart svar.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 15:48

Maja Panduro (S):

En af de ting, der har gjort, at de her kirker har udvidet deres tilbud og er fortsat med det – det var egentlig meningen, at det skulle starte som sådan en slags julehjælp – er, at de fik en takkemail fra en mor, som skrev:

Tak for jeres hjælp. Min datter har sovet godt i nat, fordi hun var mæt.

Det er meget godt med alle de der indikatorer, og nu har vi efterhånden diskuteret fattigdomsdefinitioner så længe og har forsøgt at få vristet bare en eller anden form for definition ud af regeringen, så jeg er næsten glad, bare man vil fastsætte nogle indikatorer. Men

Kl. 15:45

kunne ministeren forestille sig, at der var en familie, som ikke var fattig, og som ville gå til kirken og bede om sko og tøj? Så lad mig spørge på den måde.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:49

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jamen som sagt: Når jeg beskriver fattigdom – og sådan som jeg gerne vil beskrive fattigdom – i forhold til at vi skal til at udvikle de her fattigdomsindikatorer, gør jeg det ved at gå ind og se på en lang række forhold, hvor fattigdomsindikatorerne nu skal snappe dem op og beskrive de her familiers situation.

Nu kender jeg ikke de her familiers situation, og nu skal vi til at udvikle de her fattigdomsindikatorer, men det kan være en række andre forhold, som er med til at gøre, at de her familier – nu kender jeg dem ikke – er nødt til at ty til kirken for at få hjælp til nogle livsforbrødenheder og åbenbart ikke kan få den nødvendige hjælp fra deres kommune.

Jeg kender ikke de enkelte familiers situation, så det er svært for mig at svare på, hvorvidt de her familier er fattige eller ej, for jeg mener, at fattigdom og det at være i fattigdom som en varig tilstand er en kompleks størrelse. Og det er netop det, som skal fanges op med de her fattigdomsindikatorer, så vi kan gå ind målrettet med noget hjælp til de personer, det er det, fattigdomsindikatorerne skal fremvise.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 15:49

Maja Panduro (S):

Så skal jeg gøre det helt kort. Som jeg forstår ministerens svar, og hvis vi skal holde os til det klare svar, siger ministeren altså: Nej, man er ikke og kan ikke nødvendigvis definere som fattig, fordi man er afhængig af kirken for hjælp til mad, tøj og sko.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at ingen i Danmark bør være afhængig af kirkehjælp til at dække livsforbrødenheder for. Men fattigdom er en kompleks størrelse, og der kan være flere årsager til, at de familier er afhængige af at gå til kirken for at få hjælp til tøj, sko osv. Jeg kender ikke baggrunden for de her familier i forhold til, om det er en varig tilstand, eller om det er en midlertidig tilstand, eller hvorfor de går til kirken.

Det er netop det, der er ideen med de her fattigdomsindikatorer, nemlig at finde frem til nogle indikatorer, så man kan gå ind og identificere de personer, som lever i fattigdom, som er fattige – familier, som er fattige og lever i fattigdom – og sætte ind med noget målrettet hjælp. Jeg kender ikke de her familiers baggrund, så det er svært for mig at svare meget klart.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Maja Panduro.

Kl. 15:51

Spm. nr. S 1716

12) Til socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at ingen familier skal være afhængige af kirkehjælp for helt basale livsfornødenheder som tøj, sko og mad, sådan som det siden december 2009 har været tilfældet for 69 randrusianske børnefamilier bestående af 93 voksne og 146 børn?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:51

Maja Panduro (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at ingen familier skal være afhængige af kirkehjælp for helt basale livsfornødenheder som tøj, sko og mad, sådan som det siden december 2009 har været tilfældet for 69 randrusianske børnefamilier bestående af 93 voksne og 146 børn?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:51

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som sagt er jeg ikke bekendt med de konkrete tal, som åbenbart også har ændret sig, og jeg kender ikke forholdene i de pågældende familier, som det drejer sig om.

Men jeg vil godt gentage, at ingen i Danmark bør være afhængig af kirkehjælp til at dække livsfornødenheder. Vi har i Danmark et omfattende system af kontant- og serviceydelser, som der er lige adgang til. Hvor kontantydelse sikrer et midlertidigt eller varigt forsørgelsesgrundlag, bidrager serviceydelserne generelt til en styrkelse af den enkeltes personlige ressourcer.

Vi skal som samfund være særlig opmærksomme på, hvis børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov. I sådanne situationer er det afgørende, at der iværksættes den nødvendige støtte, og det gælder uanset forældrenes indkomstgrundlag. Det har kommunerne jo faktisk mulighed for, og ikke mindst har de faktisk pligt til det ifølge serviceloven.

For mig er det vigtigt, at vi ikke fastholder folk i en situation, hvor de konstant er afhængige af økonomisk støtte. Vi skal i stedet for hjælpe med at løse nogle af de problemer, der har ført til, at de har det økonomisk svært, og her tænker jeg både på arbejdsløshed, stor gæld og andre sociale problemer.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:52

Maja Panduro (S):

Hvis det, jeg hører, er, at ministeren forsøger at tørre ansvaret for regeringens egen asociale socialpolitik af på kommunen, så synes jeg faktisk, det er direkte pinligt.

I lige præcis det her tilfælde er det oven i købet sådan, at det faktisk var en sagsbehandler i kommunen, som i desperation gik til de her kirker, fordi hun var så frustreret over, at hun ikke lovligt var i stand til at hjælpe de her familier mere.

Selvfølgelig har jeg også kontaktet kommunen om det her, og de siger: Vi kan ikke lovligt hjælpe dem mere. Det, man så kan gøre, og som man gør, efter man har haft en samtale med kirkerne, er, at man rent faktisk sidder på sagsbehandlerkontorerne og sender familier videre ud til kirkerne.

Jeg er da glad for, at vi er kommet så langt, at ministeren er enig med mig i, at det ikke hører hjemme i Danmark, at man skal være afhængig af hjælp fra en kirke for at kunne få sko og tøj. Desværre er det jo åbenbart bare sådan, det er blevet, og vi bliver nødt til at erkende, at det skyldes regeringens egen politik, bl.a. med indførelsen af fattigdomsydelserne.

Jeg er glad for, at regeringen nu omsider, efter at den har siddet så længe, vil være med til at prøve på i det mindste at opstille nogle indikatorer – vi så jo gerne en fattigdomsgrænse – for med de indikatorer, vi har nu, kan vi jo se, at der f.eks. er kommet 80 pct. flere fattige børn i Danmark siden 2001. Så kan det godt være, at vi kan diskutere fattigdomsdefinitionerne, og jeg vil sige, at den her, som i øvrigt siger, at der er kommet 30.000 flere, faktisk er rimelig konservativ, fordi den f.eks. frasorterer studerende. Ikke desto mindre må man kunne forholde sig til, at der er sket en udvikling, så der er kommet 80 pct. flere fattige børn i Danmark siden 2001.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:54

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er baggrunden for, at regeringen vil udvikle og beskrive de her fattigdomsindikatorer, netop at vi ikke mener, at en relativ fattigdomsgrænse er beskrivende i forhold til at hjælpe de personer, det egentlig drejer sig om.

Paradokset er jo, at der i opgangstider – og det var det jo til og med 2007 – er flere, som vil komme ind under den der relative fattigdomsgrænse, som spørgeren hæfter sig ved og holder fast i, hvorimod der i krisetider faktisk vil være færre, som vil komme ind under den fattigdomsgrænse. Så det er jo et paradoks, at der i opgangstider vil være flere, mens der i nedgangstider vil være færre.

Det er jo ikke til at bruge de her enkelttal til noget, for faktisk er fattigdom en rimelig kompleks størrelse. I den kronik, som forstanderen for Kofoeds Skole skrev her i weekenden, siger han jo netop også, at fattige familier og enkeltpersoner er i en kompleks situation, og det er ikke nok med et enkelt, økonomisk tal til at beskrive, hvad det er, de befinder sig i, og hvad man kan gøre for at hjælpe de her personer.

Det er netop derfor, at regeringen vil gå ind med de her fattigdomsindikatorer og beskrive dem for derefter at kunne sætte måltættet ind for at hjælpe de her enkeltpersoner og familier, som er fattige. Så jeg kan ikke godkende de tal, som spørgeren henviser til.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:56

Maja Panduro (S):

[Lydudfald] ... heller ikke rigtig svare på spørgsmålet.

Det er så meget godt med de der fattigdomsindikatorer. Som jeg sagde, sætter jeg sådan set pris på, at vi i det mindste er kommet så langt siden 2001, at regeringen godt vil være med til at forsøge at lave nogle indikatorer. Så jeg glæder mig til, at regeringen også vil være med til at gøre noget ved det. Hvad skal vi gøre? Hvad vil ministeren gøre for de her børn i Randers Kommune, som må opleve at skulle gå med mor i hånden hen til kirken og hente en kasse med mad, gå derhen for at finde tøj og nye vinterstøvler, fordi man ikke har råd til det, bl.a. på grund af de fattigdomsydelser, som den her regering har indført?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56 milie er fattig, hvad det er, der gør, at en enkeltperson er fattig, og så hjælpe dem målrettet videre. Men det er svært at tale på baggrund af noget, som man faktisk ikke kender noget til.

Kl. 15:59

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som jeg har nævnt flere gange, kender jeg slet ikke de her enkelte familier. Jeg kender ikke baggrunden for, at de er i den situation, som de er i, så det er enormt svært for mig at stå og sagsbehandle blot på baggrund af et antal familier, der går til en kirke. Der kan være flere årsager til, at de er i den situation, som de nu engang er i. Det, som jeg skal kunne gøre med fattigdomsindikatorerne, er jo at gå ind og vise, hvad det er, der er årsag til det, og gå ind målrettet med noget hjælp, så man kan hjælpe dem ud af den situation.

I forbindelse med nogle af de tiltag, som jeg nævnte, og de muligheder, der er, er der jo ifølge serviceloven en række ydelser, man kan henvise til. Og der er jo også ifølge § 81 i aktivloven mulighed for, at kommunen kan gå ind og hjælpe en familie og nogle personer, som oplever nogle uforudsete udgifter, som de ikke selv kan betale. Det er der mulighed for i vores lovgivning. Så der er allerede nogle muligheder i dag, men det er som sagt enormt svært at sagsbehandle på baggrund af nogle ting og nogle fakta, som man overhovedet ikke er bekendt med.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er stillet til justitsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 1740

13) Til justitsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at problemerne med sagsbunke ved Tingslysningssretten i Hobro som følge af problemerne med den digitale tinglysning fortsat ikke er løst, til trods for at Domstolsstyrelsen for blot 2 uger siden lovede, at problemerne ville være løst inden påske 2010?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:00

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at problemerne med sagsbunke ved Tingslysningssretten i Hobro som følge af problemerne med den digitale tinglysning fortsat ikke er løst, til trods for at Domstolsstyrelsen for blot 2 uger siden lovede, at problemerne ville være løst inden påske 2010?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 15:57

Maja Panduro (S):

Jeg forlanger sådan set heller ikke, at ministeren skal sagsbehandle, men vi kom jo så langt som til at være enige om, at ingen skal være i den situation, at de skal gå til kirken, og så synes jeg, det var rimeligt, om ministeren kunne fortælle, hvad hun så vil gøre for at sikre, at de her børn ikke skal stå i den situation.

Kommunen kan ikke hjælpe mere, de har slået knuder på sig selv. Den mulighed, som ministeren nævner, i forbindelse med uforudsete udgifter er jo netop meget specificeret. Den er kun til uforudsete udgifter og ikke til noget, som man overhovedet på nogen måde måtte kunne forudse, og der må jeg bare sige, at hvis kommunen skal overholde loven og fortolke loven sådan, som jeg er sikker på at ministeren vil forlange at de gør, er f.eks. vinterstøvler jo altså ikke omfattet af det.

Jeg synes ikke, det er godt nok, uanset at ministeren siger: Jeg kender ikke de her sager. Det er meget forståeligt, men vi var enige om, at det ikke er acceptabelt, så kunne vi ikke komme i gang med at gøre noget?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 16:00

Justitsministeren (Lars Barfoed):

[Lyddufald] ... se nogen steder, at Domstolsstyrelsen 2 uger før påske skulle have lovet, at alle problemer skulle være løst inden påske. Og allerede af den grund er det lidt svært at svare på spørgsmålet, da præmisserne for det, så vidt jeg kan se, ikke er korrekte. Men det kan være, at hr. Benny Engelbrecht kan uddybe det, selv om det jo er mig, der skal svare, og hr. Benny Engelbrecht, der skal spørge i dag.

Men det er faktisk sådan, at Tinglysningssretten, dagen efter at det her spørgsmål blev stillet, kunne oplyse i en pressemeddelelse, der blev sendt ud, at de slutmål, der er i handlingsplanen fra januar, er nået for 16 ud af 17 sagstyper, inden påsken startede. Det vil altså sige, at i 16 ud af 17 sagstyper – det vil sige, for så vidt angår 95 pct. af tinglysningssagerne – er man nede på den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 10 dage. Så altså, i de fleste sagstyper har man løst problemerne, i den forstand at man nede på den sagsbehandlingstid på 10 dage. Det er så ikke sådan, at vi stopper med det; vi vil gerne ned på en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 5 dage, og det arbejdes der selvfølgelig på. Men faktisk er det lykkedes at gennemføre handlingsplanen for de fleste sagsbehandlingstypers vedkommende.

Det, der så står tilbage, er det, der hedder de matrikulære sager, altså de sager, hvor der er ændringer i matrikelopdeling osv., som er ganske komplicerede sager. Hvad de sager angår, har man måttet udskyde slutdatoen for handlingsplanen fra 8. maj til 31. maj, fordi det er trukket mere i langdrag, end man havde forventet.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:59

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er jo det, som vi gør i regeringen med det her arbejde med udviklingen af fattigdomsindikatorerne. Når jeg igen og igen henviser til, at jeg ikke kender baggrunden for de her familiers situation, er det jo også svært at sige specifikt, hvad kommunen kunne have gjort, og hvad man ellers kan gøre for at hjælpe de her familier. Jeg kender overhovedet ikke, på nogen som helst måde, baggrunden for de her familiers situation, så det er enormt svært at komme med noget konkret.

Helt overordnet kan jeg sige, at ideen med de her fattigdomsindikatorer netop er at kunne gå ind og se, hvad det er, der gør, at en fa-

Kl. 16:02

Benny Engelbrecht (S):

Tak for umiddelbart svar. Vi havde jo i forbindelse med spørgsmålet til i dag en lidt længere spørgsmålsfrist, og derfor er det således, at da dette spørgsmål blev formuleret, så det ud, som om man ikke ville komme i mål til tiden i forhold til den planlægning, der foreskrev, at man inden påske skulle have opfyldt alle målsætninger. Da jeg tirsdag, altså dagen før påske, så i systemet, at man jo altså var temmelig langt fra at nå det, måtte vi antage, at man faktisk ikke ville kunne overholde de betingelser.

Nu kan jeg så forstå, at der i løbet af påsken også er opstået nogle problemer; tinglysningssystemet blev lukket ned, så man rent faktisk slet ikke kunne tingslyse hen over påsken. Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med de problemer, der har været i den forbindelse. Men man bliver selvfølgelig altid bekymret, når nye skrivelser om dette system, der har været så utrolig skandaleombrust, dukker op. Jeg må sige, at det i hvert fald bekymrer mig, og det bekymrer Socialdemokraterne, når vi ser, at der opstår stadig nye problemer.

Jeg kunne godt tænke mig at få et klart svar i dag på, hvor stor sagsbunken i grunden er på nuværende tidspunkt. Hvor mange sager er det, der ligger? Ifølge dagbladet Børsen umiddelbart før påske, altså i dagene op til påske, hvor ministeren var ude at rejse – og det skal ministeren jo have lov til at være; det var i embeds medfør, skal det siges, det har vi haft en lang debat om i salen i dag, det er så en helt anden sag – var der altså 15.000 sager, der lå i systemet. Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor vi i grunden står henne i dag. Og hvad er ministerens forventninger til sagsbehandlingstiden for de matrikulære sager? Ministeren siger den 31. maj. Kan det holdes, at vi er i mål inden sommer?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver spørgeren svar skyldig, med hensyn til at der skulle have været problemer hen over påsken. Men Tinglysningsretten oplyste selv inden påske, at der jo trods alt også for medarbejderne dér var påskeferie, helligdage, og derfor ville der være nogle sager, som ikke ville blive behandlet i påskedagene.

Men som svar på det konkrete spørgsmål kan jeg nævne, at siden den handlingsplan blev sat i værk i januar måned, som jeg nævnte før, er antallet af sager i den sagsbunke, der venter, blevet nedbragt med omkring 44.000 sager – 44.000 sager. Den 6. april 2010 var man altså nede på 15.671 sager, når man ser bort fra disse særlig problematiske matrikulære sager. De udgjorde så oven i de 15.000 6.129 sager – det er det seneste tal, jeg har. Så det er altså godt 6.000 sager oven i de 15.000 af de særlig problematiske sager. Og det er altså sådan, at man for alle sagstyper nu er nede på den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, som var målsætningen i handlingsplanen. Hvad resten af sagerne angår, forventes det i Tinglysningsretten, at man når ned på en sagsbehandlingstid på 10 dage den 31. maj. Det er den vurdering, Tinglysningsretten har, og den må jeg så læne mig op ad.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:05

Benny Engelbrecht (S):

Oplysningerne om de problemer, der har været omkring påsketid, hvor man har haft fejl på systemet, har jeg fået oplyst via det digitale

medie Version2, der i dag kl. 11.00 omtaler det, og jeg må ærligt indrømme, at det, som først og fremmest fangede mit øje i den forbindelse, var, at en boligrådgiver udtaler til Version2, at Tinglysningsretten bryder det løfte, der er, om de højst 10 dage. Det er en boligrådgiver fra NBC Gruppen, der siger, at deres virksomhed har 15-20 sager liggende, der nu har ventet i mere end 2 måneder, og det skulle være helt almindelige, ukomplicerede sager. Så der må med andre ord stadig væk være en række af de ukomplicerede sager, som har en længere sagsbehandlingstid end de 10 dage, som er gennemsnittet. Kan ministeren ikke bekræfte det i dag?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:06

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan bekræfte, at når vi taler om en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 10 dage, er det i sagens natur sådan, at der er nogle sager, der tager længere tid end 10 dage, og nogle sager, der tager kortere tid end 10 dage. Så det kan jeg bekræfte.

For så vidt angår de, jeg tror, det var to sager, hr. Benny Engelbrecht nævnte, som en boligrådgiver skulle have problemer med, hvor der har været en længere sagsbehandlingstid: Hr. Benny Engelbrecht må undskyldte mig, men jeg har ikke lige sat mig ind i, hvilke to sager det drejer sig om, og hvad årsagerne lige præcis måtte være til, at den pågældende boligrådgiver har to sager, der venter i systemet, og efter egne oplysninger har ventet i 2 måneder. Men det må være meget usædvanligt, hvis det er en ukompliceret sag, for de ukomplicerede sager kører altså hurtigt igennem systemet nu.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så har hr. Bjarne Laustsen bedt om ordet som medspørger. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:07

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål og først komme med en lille kommentar. Jeg synes, at skiftende justitsministre i den her sag optræder som køkkensælgere: lover og skuffer, lover og skuffer. Adskillige folketingsmedlemmer har jo stillet spørgsmål til her sag, og der har været samråd osv., og så har man sagt, at nu har vi fundet ud af det, nu er alle problemer løst, og nu kører det bare. Derfor er spørgsmålet jo, om ministeren er tilfreds med, at der den 6. april stadig væk er de her 15.000 sager og 6.000 særlige sager, som skal lægges oveni. Selvfølgelig skal medarbejdere have påskeferie, men det, der jo er interessant, er, at når man er kommet til at sætte noget i værk, som ikke duer, ikke fungerer, som det er blevet lovet, hvad er det så for en ekstraordinær indsats, man vil gøre for at få afhjulpnet den pukkel og få den væk? Det er vel næsten et mål, at man kan få tinglyst sine handler fra dag til dag. Er det ikke målet?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:08

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det vil aldrig kunne være sådan, at alle kan få tinglyst deres sager fra dag til dag, og sådan har det heller aldrig nogen sinde været, for der er jo tit tale om sager, som f.eks. kræver en manuel behandling, og disse matrikulære sager, som ofte er særlig komplicerede, kræver altså, at der er nogle, der arbejder med dem, og derfor kan man ikke løse alle sager fra dag til dag.

Så synes jeg måske, at sammenligningen med køkkener og justitsministre, der lover og skuffer og lover og skuffer, er lidt forkert. Jeg har i hvert fald ikke noteret mig, at der er nogen justitsminister – og så mange har der vel trods alt heller ikke været siden tinglysningsreformen – der har sagt, at nu er alle problemer løst. Jeg har sådan set heller ikke i dag sagt, at alle problemer er løst. Jeg synes, at det her er en rigtig dum sag, en dårlig sag. Jeg tror endda, at jeg over for Retsudvalget har brugt udtrykket, at det er en møgsag. Det er da meget ærgerligt, at man har fået de her uventede problemer, som egentlig ikke så meget skyldes, at selve grundmotoren i systemet ikke fungerer, men som skyldes en uventet belastning manuelt i forbindelse med tinglysningsreformen. Det er rigtig ærgerligt, og jeg siger, at man nu er godt i gang med at have løst problemerne. Sagsbehandlingstiden er for de fleste sager nede på det, der var målet i handlingsplanen.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:10

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har blot konstateret, at det er tre konservative justitsministre, der har arbejdet med det her problemsæt, og derfor min bemærkning om, at man har optrådt sådan, at man lover den ene dag, at nu er problemerne løst, og bagefter er de alligevel ikke helt løst. Derfor er der stadig væk alt, alt for mange sager, der venter alt, alt for lang tid, for uanset at der er sager, der er særlig problematiske osv., er det vel stadig væk målet, at de skal behandles så hurtigt som muligt. Det, der er problemet her, hvad enten det er jordhandler, landbrugshandler eller parcelhushandler, er jo, at det er forbundet med store omkostninger. Hvis man ikke kan få sin tinglysning i orden, koster det rigtig mange penge for de enkelte, at de i stedet for skal have banklån – hvis de i det hele taget kan få det – for at handlerne kan foregå. Derfor må det vel være sådan, at man sætter ind der, hvor problemerne er størst, for at få løst de her sager, og det må være et mål, at man får nedbragt sagspukkelen, og at sagsbehandlingstiden bliver så kort for alle sagerne som overhovedet muligt.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu har jeg flere gange sagt, at det ikke er tilfredsstillende, at vi ikke er nået til bunds med at løse problemerne. Det har været en rigtig dårlig sag. Når alt det er sagt, vil jeg alligevel sige, at det undrer mig, at de to socialdemokratiske folketingsmedlemmer, som nu spørger, alligevel ikke kan glæde sig lidt over, at vi tilsyneladende er godt i gang med at have løst problemerne. Alle problemerne er ikke løst, men vi er der, hvor handlingsplanen er nået for 16 ud af 17 sagstyper. Generelt er det nu sådan, at vi tinglyser sagerne, bortset fra de matrikulære sager, hurtigere end før. Ca. 60 pct. af sagerne bliver tinglyst på 0 dage, de bliver tinglyst med det samme, automatisk – ca. 60 pct. af sagerne. Så systemet fungerer jo grundlæggende rigtig godt nu. Det skulle man da lige glæde sig over, men nej, hvad gør man? Man fokuserer kun på de negative ting i stedet for dog lige at glæde sig over det positive. Der kunne jeg godt have efterlyst et sådan lidt mere muntert sind, men lad det nu være. Der er problemer tilbage. Det er især de matrikulære sager, og dem forventer vi at have løst den 31. maj. Men der er ingen, der har sagt, at alle problemer er løst.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:12

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan forsikre ministeren om, at vi er begejstrede for hvert et lille skridt, der kommer i den rigtige retning, selv om det er ganske små skridt. Vi er tilfredse den dag, hvor der er placeret et ansvar for skandalen, hvor vi har fundet ud af, hvordan vi på en rimelig måde kan kompensere de mennesker, som har lidt nogle ganske anselige tab, og hvor vi er i mål og der ikke ligger 21.000 sager og flyder, som ikke kan komme ordentligt igennem systemerne.

Lad mig så lige slå fast, at det citat fra NBC Gruppen, som jeg henviste til, er fra direktør Noel Skaarup, som siger, at de har 15-20 sager liggende, der har ventet i mere end 2 måneder, og det skulle altså være helt almindelige, ukomplicerede sager. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren: Set i bagklogskabens ulideligt klare lys, som det så hedder, ville ministeren så i virkeligheden ikke have ønsket, at man havde brugt de ca. 25 mio. kr., det ville have kostet ekstra at forlænge ansættelse af medarbejderne i tinglysningen, sådan at man kunne have udskudt implementeringen af den digitale tinglysning i september måned, så vi ikke havde stået i den situation, vi står i nu?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:13

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er da klart, at der har været problemer i den her sag, fordi man ikke havde forudset den tyngde, der lå i den manuelle behandling af sagerne i forbindelse med den her tinglysningsreform. Hvis man dengang havde vidst det, som man ved i dag, så havde man da gjort noget andet. Så havde man sat de ressourcer ind på det tidspunkt. Det er da klart. Sådan er det jo hver gang, hvor der opstår uventede problemer. Så kan man altid bagefter være bagklog og sige: Havde vi vidst, at de problemer ville være der, kunne vi have gjort noget andet. Men sådan kan man jo ikke bedømme tingene. Man må bedømme tingene ud fra den viden, man har, når beslutningerne bliver truffet. Derfor må man bedømme den her sag ud fra den viden, som man havde, da tinglysningssystemet blev sat i gang. Man kan jo ikke bedømme den ud fra det, vi efterfølgende har fundet ud af, altså at der var større problemer med at få behandlet de her sager manuelt.

Så vil jeg godt lige anholde, at hr. Benny Engelbrecht siger, at der ligger 21.000 sager og flyder. Jeg synes, det er mangel på respekt over for de medarbejdere, der sidder og arbejder med det i Tinglysningsretten i Hobro, at sige, at sagerne ligger og flyder. Der er styr på de sager. De bliver tinglyst. Der er en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 10 dage. 60 pct. af sagerne bliver behandlet samme dag, på 0 dage. Der er problemer med at få sagsbunken ned på de matrikulære sager, fordi de er komplicerede. Det er sådan, tingene er. Der er ikke 21.000 sager, der ligger og flyder.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede om, at taletiden overholdes. Tak til spørgeren.

Spørgsmålet her er afsluttet, og det næste spørgsmål er spørgsmål 14 ligeledes til justitsministeren og ligeledes af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:15

Spm. nr. S 1742

14) Til justitsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at Justitsministeriets egne målsætninger om at løse problemerne i den digitale tinglysning overholdes, og hvilke garantier kan ministeren give danske ejendomshandlende for, at der ikke vil være yderligere forsinkelse i fremtidige sagsbehandlinger?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:15

Benny Engelbrecht (S):

Tak, hr. formand. Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at Justitsministeriets egne målsætninger om at løse problemerne i den digitale tinglysning overholdes, og hvilke garantier kan ministeren give danske ejendomshandlende for, at der ikke vil være yderligere forsinkelse i fremtidige sagsbehandlinger?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 16:15

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg har jo i virkeligheden i høj grad besvaret det, i og med at det nu er sådan, at handlingsplanens slutmål for 16 ud af de 17 sagstyper som lovet er leveret. Vi har nedbragt sagspuklerne med 44.000 sager, og det er sket, ved at der er sat ekstra mandskab ind i Tinglysningsretten i Hobro, og i høj grad ved at medarbejderne i øvrigt har puklet hårdt, arbejdet over, arbejdet i weekenderne osv. for at få sagspuklen ned. Der er simpelt hen sat ressourcer ind på at løse problemerne og få det manuelle arbejde, der skal gøres, gjort. Derfor er vi nu i mål med handlingsplanen.

Vi har videre ambitioner. Vi vil gerne ned på en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 5 dage. Men her og nu drejer det sig om at få antallet af de matrikulære sager bragt ned, sådan at vi også der får en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 10 dage. Det forventer vi kan nås den 31. maj. Det er Tinglysningsrettens vurdering, at det kan man. Det må jeg henholde mig til. De har også fået ekstra ressourcer. Der er medarbejdere fra Kort- og Matrikelstyrelsen, der nu er blevet allokeret til Tinglysningsretten for at få løst problemerne med de matrikulære sager. Det gøres simpelt hen ved at sætte ekstra ressourcer ind.

Med hensyn til at give nogen garanti vil jeg nok sige, at man skal passe meget på med at give garantier, men jeg kan ikke forestille mig, at der igen vil kunne opstå noget, der bare ligner de problemer, vi har haft i Tinglysningsretten, for nu er handlingsplanens mål som sagt nået. Det betyder ikke, at der aldrig nogen sinde vil opstå et problem, men situationen vil blive fulgt meget nøje.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:17

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at vi Socialdemokrater har den allerstørste og dybeste respekt for de medarbejdere, der er ansat i Tinglysningsretten. De har haft en usædvanlig svær opgave. Når vi er utilfredse med de mange sager, der er i systemet, som ikke er løst, er det først og fremmest en utilfredshed, som peger på beslutningstagerne og ikke på medarbejderne. Det vil jeg godt slå meget tydeligt og klart fast.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, hvor mange medarbejdere der for tiden er tilført tinglysningssystemet fra Kort- og Matrikelstyrelsen. Hvor stor sagsmængde kan man forvente, at de medarbejdere er i stand til at løse?

Jeg må også spørge ministeren: Kan ministeren ikke forstå den utilfredshed, der er ikke blot hos os i oppositionen, men også i befolkningen, når vi oplever en regering, der tilsyneladende var blevet advaret imod de problemer, der kunne opstå? De opstod, men alligevel fortsatte man altså ind i det her minefelt af problemer, der fulgte med den digitale tinglysning. Jeg har svært ved at se, at man ikke skulle være blevet advaret på forhånd om de problemer, der kunne opstå.

Nu har der været en vis dækning af erstatningsspørgsmålet, kompensationsspørgsmålet, i både Dagbladet Børsen og TV 2-nyhederne i dagene omkring påske, og det tyder på, at der er et alternativt flertal i Folketinget, der eventuelt kunne være indstillet på at finde frem til løsninger. Derfor vil jeg også godt høre, når vi nu taler om det fremadrettede, om det har ændret på ministerens synspunkt om at afvente svaret fra Rigsrevisionen og kammeradvokaten, før vi tager stilling til en eventuel kompensation for de berørte.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:19

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg må først sige, at hvis hr. Benny Engelbrecht har den respekt for medarbejderne ved Tinglysningsretten i Hobro, så synes jeg, at hr. Benny Engelbrecht skulle afholde sig fra bruge udtryk som: Der ligger 21.000 sager og flyder. Det er det, jeg mener er en disrespekt over for de medarbejders arbejde. De lader ikke tingene ligge og flyde. De arbejder hårdt med dem, og de har styr på sagerne, men det tager altså tid for dem at komme i bund med dem.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor mange medarbejdere der midlertidigt er overflyttet fra Kort- og Matrikelstyrelsen, så drejer det sig, så vidt jeg er orienteret, om fem medarbejdere, der er overflyttet til Tinglysningsretten. Det er jo en balance, for hvis der kommer for mange nye medarbejdere, skal man bruge for mange ressourcer på at træne og uddanne dem, set i forhold til at de skal kunne gå direkte til at løse opgaverne. Så der er sådan en balance: Man skal ikke have for mange og heller ikke for få. Der forstår jeg, at man er ganske tilfreds med det antal medarbejdere, der nu assisterer med at få håndteret sagerne.

For så vidt angår hele erstatningsspørgsmålet, er det rigtigt, at vi afventer kammeradvokatens vurdering. Vi kan jo ikke udbetale erstatning, før vi ved, om der er et erstatningsgrundlag.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:20

Benny Engelbrecht (S):

Hvor mange medarbejdere er det konkret, der på nuværende tidspunkt er afsat til matrikulære sager i Tinglysningsretten? Og hvor mange sager kan man forvente at den enkelte medarbejder kan løse? Det, jeg sigter til her, er naturligvis, om det er realistisk at opnå den målsætning, der hedder 31. maj, i forhold til at få afviklet de lidt over 6.000 matrikulære sager, der ligger i systemet og, jeg skal med glæde lade være med at bruge udtrykket flyder, men så i hvert fald venter umådelig længe. For tiden er ventetiden, som jeg kan forstå det ud af Tinglysningsrettens hjemmeside, 105 dage, og så kan det godt være, at sagerne ikke flyder, men så får de i hvert fald lov til at ligge meget, meget længe.

Det er klart, at jeg naturligvis ikke er særlig tilfreds med at høre, at der ikke kan komme et større skred i spørgsmålet om eventuel kompensation, men jeg har i hvert fald noteret mig ministerens svar.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver hr. Benny Engelbrecht svar skyldig på, præcis hvor mange medarbejdere der beskæftiger sig med matrikulære sager, og det er også muligt, at der er nogle, der både beskæftiger sig med de sager og med andre sager. Så jeg bliver svar skyldig på, præcis hvor mange det drejer sig om. Derudover er det heller ikke til, tror jeg, at sige – men det kan vi jo få undersøgt, og så kan jeg jo svare skriftligt på det, hvis der er ønske om det – hvor mange sager man kan ekspedere, for der kan være en matrikulær sag, som det tager en medarbejder flere dage at ekspedere, fordi den er uhyre kompliceret, og så kan der være andre af de matrikulære sager, som ikke tager så lang tid at løse, og hvor man måske kan løse flere på en dag. Så jeg tror, det er svært at give noget præcist svar på det spørgsmål, og jeg har i hvert fald ikke svaret her.

For så vidt angår erstatningsspørgsmålet, synes jeg jo, det er rimeligt nok, at vi spørger kammeradvokaten, som så må vurdere erstatningsgrundlaget. Kammeradvokaten har så igen villet afvente – og det synes jeg er helt naturligt – Rigsrevisionens vurdering af, hvad det rent faktisk er, der er foregået hen over efteråret i forbindelse med etableringen af systemet.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så har hr. Bjarne Laustsen bedt om ordet som medspørger. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:23

Bjarne Laustsen (S):

Æres den, der æres bør. Ministeren vil gerne have ros – så må kulturministeren vente lidt.

Sagen er den, at dygtige medarbejdere har bragt den her sagspukkel ned til 21.000. Det er vi for så vidt enige om. Ministeren er lige ved at fortælle Folketinget her, at det er hans skyld, at vi er kommet derned. Jeg synes, at den ros skal tilfalde de dygtige medarbejdere, der har knoklet med det her.

Men sagen er jo den, at der var blevet advaret imod systemfejl. Der var blevet advaret om, at det her system ikke fungerede. Og bevares, det er måske ikke det første edb-system, der er blevet sat i verden hverken herhjemme eller i udlandet, der ikke har fungeret perfekt fra første dag. Men det, der må være målet med at sætte sådan nogle projekter i gang, må vel være at minimere de fejl, der kan være der.

Det har jo haft en konsekvens, der er fatal for rigtig, rigtig mange familier, der ikke vidste, om de var købt eller solgt. Og der er en kontant afregning, som de skal erlægge hver måned, indtil deres sager er klaret. Derfor er det jo interessant at høre, hvilket medansvar ministeren selv mener at han og regeringen har i den her sag.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:24

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Altså, jeg synes, at det er lige vidtløftigt nok af hr. Bjarne Laustsen at sige, at jeg skulle bede om ros og gerne vil roses eller noget, der

bare ligner, for det her. Jeg har såmænd ikke nogen andel i, at det nu går godt. Det er lige præcis, som hr. Bjarne Laustsen siger, medarbejderne ved Tinglysningsretten i Hobro, som har gjort et fantastisk stort stykke arbejde for at få det her system til at fungere og altså få et nedbragt sagspuklen. Så det er dem, der skal have ros.

Det, jeg så før stiltfærdigt tillod mig at sige, var, at jeg syntes, at både hr. Benny Engelbrecht og hr. Bjarne Laustsen så sådan lidt sort på livet og ligesom manglede noget lyssyn, et muntert sind, fordi man i den grad fokuserede på de negative ting. Jeg ærgrede mig lidt over, at vi ikke i fællesskab kunne glæde os over, at det rent faktisk er lykkedes at nå handlingsplanens mål for 16 ud af 17 sager. Tilbage er altså de matrikulære sager, hvor sagsbehandlingstiden ikke er nede på det, den skal være nede på. Det var bare det, jeg sådan set tillod mig at filosofere lidt over. Men nu er man altså nået dertil.

Med hensyn til placering af ansvar skal jeg ikke kunne sige, om man kan placere et ansvar, men jeg forstår, at Rigsrevisionen kigger på sagen, og så må vi jo se og høre, hvad Rigsrevisionen har at sige om den sag, når de har afsluttet deres undersøgelse.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:25

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan love regeringen, at vi Socialdemokrater vil regeringen det bedste, vi vil folk det bedste, vi vil gerne have, at der her efter påske kommer gang i hushandlerne, at ejendomsmæglerne kan sætte boliger til salg, og at dem, der gerne vil sælge deres boliger, kan få dem solgt, og dem, der gerne vil købe dem, kan købe dem.

Det, der er problemet her, er, at staten har sat et system i gang, som det godt kan være på lang sigt kommer til at virke ganske fornuftigt efter hensigten, men som foreløbig ikke har virket efter hensigten, og som kommer til at koste rigtig, rigtig mange penge for de implicerede og betyder, at de ikke ved, om de er købt eller solgt. Derfor er det jo relevant at sige, at det er regeringens ansvar at have sat det her i gang, og man var blevet advaret imod, at det ikke kunne opfylde alle de ting, som man gerne ville have det til. Hver eneste gang vi har spurgt til sagen, har man sagt, at nu har man lige fundet en løsning, og nu sker der sådan og sådan.

Man har jo forhalet problematikken. Man kunne have sat flere ressourcer ind tidligere, når nu man havde erkendt, at problemet var der. Så kunne vi have fået endnu flere handler over disken, og folk var blevet fri for at betale ekstra høje renter til banken. Derfor er regeringen medskyldig i det her. Det tror jeg også at kammeradvokaten vil komme frem til.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:26

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan ikke forudskikke, hvad kammeradvokaten vil nå frem til, men kammeradvokaten beskæftiger sig slet ikke med det spørgsmål. Kammeradvokaten beskæftiger sig med erstatningsspørgsmålet. Det er Rigsrevisionen, der beskæftiger sig med spørgsmålet om, hvad der er gået galt, hvorfor, og hvem man eventuelt skal sige har ansvaret for det.

Men vi er jo enige om, at det er for dårligt, at tingene er gået så skævt, som de er. Jeg synes, at det er meget beklageligt, ikke mindst for de mange borgere, der er berørt af de lange sagsbehandlingstider. Det synes jeg er dybt beklageligt.

Når det så er sagt, vil jeg bare gøre opmærksom på, at det altså i dag er sådan, som jeg sagde før, at man har nået handlingsplanens

mål, og 60 pct. af sagerne bliver behandlet på nærmest 0 sekunder. De bliver i hvert fald behandlet på samme dag. Det går automatisk, lynhurtigt for 60 pct. af sagernes vedkommende. Det betyder, at ser vi bort fra de matrikulære sager, hvor der ligger godt 6.000 sager og venter, er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid nu hurtigere, end den var, før vi indførte det her tinglysningsystem.

Så vi har altså i dag en situation, hvor tingene fungerer bedre, som det er nu, end da vi indførte tinglysningsystemet, bortset fra de matrikulære sager, hvor vi gerne skulle være nået dertil den 31. maj.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:28

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om ansvaret for dette. Jeg går ud fra, at ministeren godt kan forstå den utilfredshed, der er meget bredt i samfundet, og som også gør, at vi står her. Ministeren kalder det lidt sortsyn, men man må også sige, at det nu engang er oppositionens ansvar at holde øje med – det er det, som er vores opgave – at embedsførelsen hos regeringen foregår på en korrekt måde.

Derfor må ministeren vel kunne forstå, at der simpelt hen er en ekstrem utilfredshed med, at man kan se, at man har en regering, der tilsyneladende er blevet advaret imod de problemer, der ville opstå i forbindelse med den digitale tinglysning, men alligevel er gået ind ad den åbne dør og ud ad den vej med alle de her mange problemer, som har ført til det kaos, der har været i tinglysningen. Ministeren kan vel forstå den utilfredshed, både i oppositionen og i den brede befolkning?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:29

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror slet ikke, hr. Benny Engelbrecht hører efter, hvad jeg siger. Altså, jeg har flere gange – jeg har ikke engang tal på, hvor mange gange det er – sagt her, at jeg synes, at det er for dårligt, at det er dybt beklageligt, ikke mindst over for de mange borgere, der er berørt af de lange sagsbehandlingstider. Det er ærgerligt, det er en møgsgag, og det har jeg sagt mange gange, så når hr. Benny Engelbrecht spørger, om jeg ikke kan forstå, at man synes, det er utilfredsstillende, undrer det mig, at jeg skal svare på det en gang til, for hvis der er nogen, der synes, det er utilfredsstillende, er det mig. Jeg synes, det er meget utilfredsstillende, så det håber jeg at vi ligesom har fået afklaret nu. Vi er enige om, at det her er utilfredsstillende.

Med hensyn til placeringen af ansvar, som hr. Benny Engelbrecht er så optaget af, er det sådan, at Rigsrevisionen i øjeblikket er ved at analysere hele det forløb, der har været, og der skal jeg ikke som minister gå ind og foregribe, hvad Rigsrevisionen måtte nå frem til. Der synes jeg, at vi må afvente, hvad Rigsrevisionen har at sige om det forløb, der har været, om der er grund til at bebrejde nogen noget.

Men jeg vil bare sige en ting: Jeg synes, der er en tendens til, at offentligt ansatte i den grad bliver udsat for at skulle stå til ansvar, når der bliver begået fejl – ud over alle grænser. Selvfølgelig skal folk stå til ansvar for de beslutninger, de tager, og for det arbejde, de laver, men det er sådan, at nogle gange begås der fejl, og det er sådan, at hvis ikke man tillader nogen fejl at blive begået, er der ingen, der tør træffe nogen beslutninger. Derfor skal man lige passe på, at man ikke overfalder offentlige medarbejdere, hver eneste gang der er problemer, og vil drage dem til ansvar. For nogle gange må man bare sige, at med den viden, man havde, gjorde man det, man gjorde.

Det viser sig bagefter at være en fejl, men det er altså nogle gange tilgiveligt at begå nogle fejl.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Benny Engelbrecht, og tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 15, er stillet til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 1594

15) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig i, at det er en svækkelse af mulighederne for at understøtte det kulturelle vækstlag og sikre børns og unges mulighed for kulturel udfoldelse, at regeringen ikke har videreført den særlige pengepulje til musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler i hele landet?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:31

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig i, at det er en svækkelse af mulighederne for at understøtte det kulturelle vækstlag og sikre børns og unges mulighed for kulturel udfoldelse, at regeringen ikke har videreført den særlige pengepulje til musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler i hele landet?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:31

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Indledningsvis vil jeg godt levere en afklaring. Det forholder sig nemlig sådan, at der ikke er tale om én pulje, men om to puljer, nemlig dels ophør af puljen til musikpolitiske initiativer i perioden 2005-2008, dels bortfald af bevillingen til forsøg med billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler.

For så vidt angår – det skal jeg tage først – de musikalske grundkurser, har disse modtaget særlig støtte på i alt 3 mio. kr. årligt i en 4-årig periode. Der var tale om et midlertidigt løft, som blev vedtaget med en bred politisk aftale mellem alle Folketingets partier, herunder Socialdemokratiet, som altså vidste, at puljen ville bortfalde efter forsøgsperioden. Dertil kommer så, at vi har et fast tilskud via finansloven, som jo fortsat ligger stabilt og solidt på 37,4 mio. kr. samlet til de musikalske grundkurser. Landets musikalske grundkurser står altså godt og stærkt, og vi vil også i 2010 have en unik ordning, der vidner om et stort statsligt engagement.

Hvad angår puljen til forsøg med billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler, er kendsgerningen, at der har været afsat 3 mio. kr. om året i 4 år til at lave forsøg, igen en forsøgsperiode. Også denne midlertidige pulje blev vedtaget med hr. Mogens Jensens tilslutning, og hr. Mogens Jensen vidste jo så, at den ville holde op igen.

Så bliver der spurgt, om det er en svækkelse af mulighederne for at understøtte det kulturelle vækstlag og den kulturelle udfoldelse, at disse ophører, og til det kan jeg svare, at det er det ikke. Det har tværtimod styrket området, fordi formålet med forsøgspuljer jo er at få nogle erfaringer, som man kan lære af, og så man kan gøre de faste ting, som man laver i forvejen og fortsat vil lave, bedre og justere efter det, man har lært i forsøgsperioden.

Så er formålet jo altså også at tilvejebringe ny viden, som kommunerne nu kan inddrage og bruge i deres videre arbejde. Derfor vil jeg godt understrege, at spørgsmålet om en videreførelse i høj grad er en kommunal opgave. Forsøgsordningerne har en tendens til at vække håb om, at de fortsætter efter forsøget, men det er jo sådan, at hvis ikke man kan lave en forsøgsperiode, uden at det derefter bliver en fast periode, vil det betyde, at man faktisk slet ikke laver forsøg.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:33

Mogens Jensen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at Socialdemokraterne har været med i begge de her aftaler. Vi synes nemlig, at det er rigtig gode initiativer, og at det er vigtigt at støtte de her muligheder for, at børn og unge kan udvikle deres talenter inden for bl.a. musik og billedkunst. Derfor må jeg jo sige, at vi er kede af, at ordningerne ikke fortsætter, for vi har faktisk foreslået, at ordningerne skulle fortsætte, og har selv, bl.a. i vores eget finanslovsforslag for 2010, afsat midler til det. Men det har ikke været muligt at få regeringen i tale om at fortsætte ordningerne og sikre, at de her rigtig, rigtig gode resultater, som ministeren nævner – og det er jo rigtigt, at der er lavet en evaluering – kan videreføres.

Tværtimod kommer der nu til at ske det, at en række af de her institutioner bliver nødt til at skære ned på deres aktiviteter, og dermed bliver det jo en reel svækkelse af ordningen. Vil ministeren ikke medgive, at når institutionerne bliver nødt til at skære ned på deres aktiviteter, dvs. deltagerantal, sæsonlængde og timetal, er det en forringelse af mulighederne for børn og unge inden for både de musikalske grundkurser og de billedkunstneriske grundkurser?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:34

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Hvis det var sådan, at man fast havde haft 119 mio. kr. til musikområdet for børnene og så skrev det ned til 116 mio. kr., var det en nedskæring. Men når man havde 116 mio. kr. og fik et midlertidigt løft på 3 mio. kr., kan man altså ikke inddrage det midlertidige løft for en 4-årig periode til et fast beløb. Det faste var de 116 mio. kr. Derfor kan jeg ikke sige, det er en nedskæring. Det var en forsøgsperiode, som er slut.

Jeg mener, det er meget vigtigt – der er vi jo enige – at de musikale ting, de musikale elementer bliver styrket, så godt vi kan. Derfor har vi jo altså også gjort ret meget inden for børnekulturen for at styrke den. Lad mig nævne, at vi har Børnekulturens Netværk, at vi har lavet en handlingsplan for styrkelse af de praktisk-musiske fag i grundskoleforløbet.

Der har også været tiltag inden for billedkunsten, og der var en evaluering, som sagde, at det her var en god idé at fortsætte – det er rigtigt, hvad hr. Mogens Jensen siger – der skulle bare fokuseres mere, og så skulle det i øvrigt koste 46 mio. kr. ekstra. Det vil sige, at de skulle tages et andet sted fra, måske fra Det Kongelige Teater, som hr. Mogens Jensen ville lukke forleden dag. Så kunne man selvfølgelig hente dem der. Men jeg går ikke ind for at lukke Det Kongelige Teater, så derfor har vi i stedet for huskunstnerordningen, som vi altså kører videre de næste 4 år med 10 mio. kr. om året inden for billedkunsten og kulturområdet.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:36

Mogens Jensen (S):

Nu siger ministeren, at man har ladet huskunstnerordningen køre videre, og det er jo ganske rigtigt, for det har man. Den har fået rigtig, rigtig positive evalueringer i den evalueringsrapport, som jeg står med her, men nøjagtig det samme gælder jo, hvad angår kulturskoler, og hvad angår billedkunstneriske grundkurser. De får også en god evaluering af Kunstrådet, og rapporten her anbefaler, at ordningerne fortsættes.

Hvorfor er det, at huskunstnerordningen skal fortsætte, mens de andre ordninger ikke skal fortsætte, selv om de har fået lige gode evalueringer, og selv om man mener, der er et behov på det her område i forhold til at styrke børns og unges muligheder og i øvrigt hele talentgrundlaget og vækstlaget i Danmark?

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:36

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det vil vi jo begge to gerne støtte, og det er jo derfor, at hr. Mogens Jensen var med til at lave de her forsøgsordninger for præcis at se, hvordan vi kunne afprøve nogle ting for at blive bedre i det faste forløb – det, som altså har de 116 mio. kr. inden for musikområdet – og hvordan vi kunne gøre det bedre. Derfor har man forsøg. Det er for at finde ud af, hvordan vi kan gøre det fastetablerede bedre, men det er altså forsøg.

Som jeg nævnte før, ville det være 46 mio. kr., hvis man skulle følge anbefalingerne, som skulle tages et andet sted fra. Vi bruger altså 116 mio. kr. på musikområdet, og så har vi huskunstnerordningen, således at børnene kommer til at møde kunstneren i virkeligheden, så de kan lære noget om kunsten af vedkommende.

Det næste, jeg godt vil sige om billedkunsten og kunstgrundkurserne, er, at det er vigtigt, at kommunerne, som jo har ansvaret for skolerne, kan lære af det her og inddrage det. Og det indgår faktisk i flere af de kulturaftaler, vi har med regioner og kommuner, og det indgår i flere kommuners kommende planlægning.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:38

Mogens Jensen (S):

Jeg er glad for, at det også bekymrer kulturministeren – for sådan forstår jeg det – og at han sådan set gerne så, at ordningerne kunne fortsætte. Så synes jeg da, at vi fremadrettet skal se på, om vi ikke kan finde en mulighed for det.

Jeg står her med en masse presseklip ude fra landet om, hvad det her har betydet: »Færre penge tvinger MGK til nedskæringer«, »Frygt for musikalsk talentudtørring«, »Sankt Annæ halverer antallet af de dygtigste musikelever«, »Trussel mod talentudvikling«. Der er jo masser af steder i landet, hvor det her virkelig bliver opfattet som en stor forringelse. Vil ministeren være indstillet på, at vi ser på, om vi kan styrke området, og eventuelt kigger på at finde penge til en fortsættelse af ordningerne mere fremadrettet?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:38

Kulturministeren (Per Stig Møller):

[Lyddufald] ... i den forbindelse, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen. For hvis man laver forsøgsordninger og så ikke står ved, at det er forsøg, kan man faktisk ikke i fremtiden lave forsøgsordninger. Så vil der altid blive sagt: Jamen det ender bare med, at de bliver fast etablerede, og så får vi bare en knopskydning og et nyt element.

Jeg har meget svært at se det her med de kæmpestore nedskæringer. Der er 116 mio. kr., og så bliver de 116 mio. kr. forøget med 3 mio. kr. til 119 mio. kr. i en kort periode – for det er jo i evighedens perspektiv en kort periode – og så går man tilbage til de 116 mio. kr. Det vil sige, at det, som man skærer ned, var noget, som man fik op, og som man vidste skulle ned igen. Det vil jeg være meget betænkelig ved politisk, for jeg synes ikke, Folketinget skal ud på den glidebane, at vi ikke kan lave forsøg, uden at de derefter bliver fast etablerede, for så er forsøgselementet jo simpelt hen væk.

Men så skal det inddrages i det fortløbende. Det er kommunerne, det er Børnekulturens Netværk, det er skolerne, det er alt det, vi arbejder med, alle de forskellige ordninger, vi har, hvor vi så skal blive dygtigere til det. Derfor fortsætter vi huskunstnerordningen. Men at love, at forsøg bliver permanente, lægger gift ud for forsøg i fremtiden.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 16, er ligeledes til kulturministeren og ligeledes stillet af hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:40

Spm. nr. S 1595

16) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at styrke udbredelsen af og deltagelsen på musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:40

Mogens Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at styrke udbredelsen af og deltagelsen på musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler?

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:40

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Vi har jo altså en lovgivning, der understøtter fødekæden, vækstlaget og udbredelsen, som vi begge interesserer os for, inden for musikområdet, og det gør den på forbilledlig vis. At den midlertidige pulje til musikpolitiske initiativer ikke bliver videreført, betyder jo, som jeg sagde før, ikke, at staten ikke også fremover vil yde et solidt og stabilt tilskud af betydelig størrelse til musikalske grundkurser rundt omkring i hele landet. Disse grundkurser modtager altså støtte via finansloven, der sikrer fortsat udbredelse og udbud, og den udgør for musikskoler og grundkurser altså, som jeg nævnte, i dag 116 mio. kr.

De 4-årige bevillinger til billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler m.v. har givet nogle værdifulde erfaringer om udviklingen af fødekæden inden for andre genrer end musikken. Disse erfaringer

har lært os, at der er potentiale for at arbejde videre med området, og det er vi jo enige om. Men at dette i så fald skal ske i en større og også væsentlig mere omkostningstung form, var jo så konklusionen, og der var bevilget 46 mio. kr. Begge bevillinger, altså forsøgsbevillingerne, var ment som bevillinger til tidsbegrænsede forsøg og som et tilbud om en udvikling af området over en 4-årig periode. For de billedkunstneriske grundkursers og kulturskoleers vedkommende har interesserede kommuner, som jeg nævnte før, nu haft god lejlighed til at overveje, hvordan man eventuelt kunne forankre initiativerne efter bevillingsperioden.

Lad mig i den sammenhæng understrege, at det fortsatte arbejde med de billedkunstneriske grundkurser og kulturskoleområdet i høj grad er en kommunal opgave. Staten har i en periode givet et mindre tilskud til udvikling af området, men det er altså nu kommunernes opgave at fylde rammerne ud. Ønsker man at skabe væsentlige ændringer i volumen og omfang på disse områder, er det altså kommunerne, der nu skal træde til og benytte det, vi har lært af forsøgsperioden.

Jeg synes derfor, hr. Mogens Jensen og jeg og vi alle kan være meget tilfredse med, at der faktisk allerede er et stort kommunalt engagement, og at kommunerne udviser stor interesse og støtter rigtig godt op om at give gode kulturtilbud til børn og unge.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:42

Mogens Jensen (S):

Jeg synes stadig væk, at det er bemærkelsesværdigt, at ministeren argumenterer for, at forsøg ikke er noget, der sådan skal blive permanent. Og det er da også ganske rigtigt, at der kan være forsøg, hvor man ligesom siger: O.k., så har vi prøvet det, det var ikke nogen god idé, og så må vi videre.

Men her har vi jo forsøg, som har vist sig at være en stor succes. Man har så har taget ét element ud og har sagt, at man fortsætter med at give statsligt tilskud til huskunstnerordningen, som har været en stor succes, men at man ikke fortsat giver statslig støtte til de andre forsøgsordninger omkring musikalske grundkurser, billedkunstneriske grundkurser og kulturskoler. Det hænger jo ikke sammen. Hvorfor kan man give til den ene succesfulde forsøgsordning i et videre perspektiv, men ikke til de andre? For kulturministeren ved jo udmærket godt, at den der med at sige, at det nu er kommunerne, der skal finansiere det, jo ikke er rimelig, al den stund at staten også har et ansvar for at sikre vækstlagene til vores musikalske uddannelser og i øvrigt også til vores billedkunstskoler.

Så er det ikke rimeligt, at man i kredsen af partier, der bekymrer sig om det her, fremadrettet sætter sig ned og prøver at se, om man kan få skruet en ordning sammen, så vi også i fællesskab kan være med til at finansiere en ordning, der sikrer, at det her vækstlagsarbejde kan fortsætte, og at vi ikke behøver opleve nedskæringer på 7,5 pct., som det nu i hvert fald kommer til at ske på de musikalske grundkurser? Det kan vi jo se på budgetterne rundt omkring i landet.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:43

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Ja, altså, tilsammen ligger der stadig væk inden for børnemusikkens område 116 mio. kr., hvor de 3 mio. kr. kommer oveni. Og det kan altså ikke være en katastrofe med de 3 mio. kr. Man vidste, at man ikke havde mere end i den periode, og at det forsvandt igen, og der

vil jeg sige, at det er gift for forsøgsordninger, hvis man så siger, at de skal etableres fast.

Kl. 16:46

Men det er rigtigt, som hr. Mogens Jensen siger, at det jo ikke kan nytte noget, at man bare lader det glide ud med badevandet og så har glemt alt om det og siger: Så gjorde vi det. It is once in a lifetime. Det er jeg enig i, men det var jo et forsøg på at blive klogere og så inddrage det. Og derfor er jeg da glad for at kunne sige til hr. Mogens Jensen, at Statens Kunstråd og Børnekulturens Netværk, ligesom hr. Mogens Jensen ønsker, netop er i gang med at undersøge, hvordan vi bedst muligt kan videreføre erfaringerne. Og jeg synes, det er fint, hvis vi tager en samtale om det, når Statens Kunstråd og Børnekulturens Netværk kommer op med nogle forslag, så vi kan gøre det.

Men jeg vil godt understrege, at det jo ikke er sådan, at staten smider tingene over til kommunerne, for vi har altså både inden for musikområdet, teater og dans, litteratur, film og medier, biblioteker osv. specielle ordninger, som retter sig præcis mod børn og mod vækstlag.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:44

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, at kulturministeren dér kom med en meget positiv åbning, for der er jo ingen tvivl om – for mig at se i hvert fald – hvor stort Statens Kunstråds engagement er i den her sag. Det har ved talrige lejligheder været ude og anbefale, at vi fortsatte ordningerne, og det gælder jo ikke kun huskunstnerordningen, som så er blevet fortsat, men også de to øvrige ordninger, og det samme har Børnekulturens Netværk og i øvrigt en lang række institutioner rundtomkring i landet gjort.

Må jeg forstå det her sådan, at kulturministeren siger, at nu ser vi, hvad Kunstrådet og Børnekulturens Netværk kommer frem med af gode initiativer og forslag, og så vil ministeren indkalde partierne til en drøftelse af det og eventuelt også af muligheden for at finde en fælles finansiering på det kommende års finanslov?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:45

Kulturministeren (Per Stig Møller):

[Lydudfald] ... stå her i spørgetiden og lave finanslov. Jeg sagde før, at der er de der 116 mio. kr., og det er min indstilling, at de skal fortsætte også på næste års finanslov. Så pegede jeg på, at kommunerne måtte gå ind i det, og jeg vil også understrege, at kommunerne faktisk går ind i det, idet kommunerne ifølge de tal, jeg har her, har taget et økonomisk engagement på sig på omkring 0,5 mia. kr. inden for musikskoleområdet, og i den sammenhæng er statens tilskud altså relativt lille. Så det synes jeg er flot, og det skal opmuntres.

Men jeg er enig i, at vi skal se på, hvordan Statens Kunstråd og Børnekulturens Netværk vil nyttiggøre de erfaringer, der er gjort, og det skal vi lytte til, og det tager jeg meget gerne en samtale med ordføreren om. Men jeg står ikke her og lover flere penge, for jeg vil ikke ud i, at vi ikke kan lave forsøgsordninger, uden at vi samtidig implicit har sagt, at det ikke er et forsøg, det er fastetableret, for så kan vi jo ikke lave forsøg mere.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Jeg er nødt til at sige, når kulturministeren bruger den argumentation, at jeg altså mangler en forklaring på, hvorfor forsøget med huskunstnerordningen kan få lov at fortsætte og få yderligere bevillinger, hvis det er sådan, at forsøg ikke må gøres til, om jeg så må sige, permanente ressourcer, hvorimod ordningerne med billedkunstneriske grundkurser og de ekstra penge til musikalske grundkurser ikke kan få lov at fortsætte. Jeg tror ikke, folk kan forstå, hvordan man kan sige, at forsøg ikke må blive permanente, og så kan den ene type forsøg godt få lov at blive permanent, mens de andre ikke kan, selv om de er lige så succesfulde. Kan ministeren ikke give os en forklaring på den logik?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:47

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nej, det kan jeg såmænd ikke, for den er jo besluttet før min tid. Men jeg kan da sige, at jeg synes, det under alle omstændigheder er fornuftigt at bringe kunstnere ud i forbindelse med børn og skoler for at give børnene en fornemmelse af, hvad det vil sige at arbejde med kunst. Prioriteringen ligger før min tid, men jeg synes, det er fornuftigt – og det står jeg ved – at fortsætte den. Den specielle filosofi, i forhold til hvad der er vægtet, ligger altså før min tid, men jeg står ved, at huskunstnerordningen er en god ordning.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Mogens Jensen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 17, er ligeledes til kulturministeren, og det er stillet af hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:47

Spm. nr. S 1662

17) Til kulturministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Er ministeren enig i, at tv fra Grønland og Færøerne er for vanskeligt tilgængeligt for danske tv-seere sammenlignet med eksempelvis tv fra de andre nordiske lande, som er langt lettere tilgængeligt på de danske tv-kanaler end tv fra de nordatlantiske dele af Rigsfællesskabet?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:47

Henrik Brodersen (DF):

Tak, hr. formand. Spørgsmålet lyder sådan: Er ministeren enig i, at tv fra Grønland og Færøerne er for vanskeligt tilgængeligt for danske tv-seere sammenlignet med eksempelvis tv fra de andre nordiske lande, som er langt lettere tilgængeligt på de danske tv-kanaler end tv fra de nordatlantiske dele af rigsfællesskabet?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:48

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at det primært drejer sig om tilgængeligheden af grønlandske og færøske tv-udsendelser på de danske tv-

kanaler og ikke om tilgængeligheden af den grønlandske tv-station KNR og den færøske tv-station SVF i Danmark.

Hvis jeg har forstået det ret, kan jeg så oplyse, at DR og TV 2 som led i public service-forpligtelserne skal lægge vægt på at vise tv-programmer med dansk eller andet nordisk sprogs originalsprog. Det er DR's bestyrelse, der er institutionens øverste ledelse, mens generaldirektøren varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse. Tilsvarende gælder for så vidt også for TV 2/Danmark.

Jeg kan derfor ikke som kulturminister blande mig i DR's og TV 2's driftsmæssige dispositioner, herunder i andelen af grønlandske og færøske udsendelser, som de måtte vælge at bringe. Andre danske kanaler er ikke underlagt tilsvarende public service-forpligtelser, og tv-foretagenderne bestemmer således frit, om de ønsker at sende programmer fra Grønland og Færøerne, og her kan jeg heller ikke blande mig.

Men jeg kan oplyse, at DR 2 i 2009 har sendt en række udsendelser om nyheder fra Grønland. DR har i alt i 2009 sendt 33 timers tv produceret i Grønland eller om grønlandske forhold. Dertil kommer, at der sendes lokalt tv om grønlandernes situation og levevilkår i Region Hovedstaden. Desuden er der via internettet mulighed for at se udsendelser fra den grønlandske tv-station KNR samt lokal-tv-stationen Nuuk TV.

Jeg kender desværre ikke umiddelbart noget til udbuddet af færøsk tv i Danmark, ud over at DR ifølge det oplyste ikke har sendt færøsk tv i 2009.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:49

Henrik Brodersen (DF):

Spørgsmålet går mest på, at vi jo har påtaget os nogle forpligtelser i det nordiske samarbejde til netop at vise de der forskellige udsendelser fra de andre nordiske lande, sådan at man kan udbrede hinandens kulturer og på den måde få kendskab til dem. Og så er min pointe bare, at jeg mener, at det halter lidt inden for rigsfællesskabet, at man ikke som udgangspunkt kan få udbredt kendskabet til hinandens kulturer ved netop at se hinandens tv. Ministeren og jeg vil til enhver tid, hvis vi aktivt søger det, kunne gå ind og få grønlandske og færøske nyheder over nettet, men det er jo ikke sådan, at kulturen bliver bredt udbredt, hvis man selv aktivt skal søge efter den.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:50

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan give nogle tekniske oplysninger her om, hvordan det foregår. Tv-markedet er som udgangspunkt et frit marked, hvor forhandlinger mellem tv-distributører og tv-foretagender afgør, hvilke kanaler der distribueres. Ifølge must carry-forpligtelserne er ejere af fællesantenner og kabelanlæg dog forpligtet til at sikre, at der i anlægget sker en fordeling af DR 1, DR 2 og TV 2, herunder de regionalprogrammer, der bestemt til modtagning i det pågældende område. Desuden er der en forpligtelse til at sikre fordelingen af tegnsprogstolkede nyhedsudsendelser fra DR og TV 2, og de regionale TV 2-virksomhedsudsendelser mellem kl. 20 og 21.

Tv-kanaler fra de nordiske lande har aldrig været omfattet af must carry-forpligtelserne, og et bredt flertal i Folketinget vedtog i 2009 at begrænse must carry-forpligtelserne. Så derfor vil det være i strid med den hidtidige politiske linje at udvide disse forpligtelser. Dertil kommer, at Europa-Parlamentets og Rådets forsyningsdirektiv også gør det vanskeligt at udvide forpligtelserne, idet medlemslande-

ne ifølge dette kun må pålægge must carry-forpligtelser, hvis det er nødvendigt for at opfylde klart definerede mål. Men jeg er da enig i, for nu at lægge det tekniske til side, at det vil være frugtbart og positivt, om man sørger for at lære mere om hinanden via vores public service.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:51

Henrik Brodersen (DF):

Som grønlands- og færørdfører søger man jo aktivt de informationer, man gerne vil have, og som medlem af Nordisk Råd har jeg flere gange oplevet, at en tidligere minister for nordisk samarbejde, hr. Bertel Haarder, har fremhævet Danmark som værende det land, som viste allerflest udsendelser fra de andre nordiske lande – her var det jo altså typisk islandske, finske, svenske og norske udsendelser – og som på den måde også fik sagt til de andre lande, at de ikke oplevede den forpligtelse, som vi gjorde.

Når man så samtidig kan se, at vi får udsendelser fra de andre nordiske lande, men aldrig nogen kulturelle udsendelser fra hverken Færøerne eller Grønland, mener jeg, at vi har en forpligtelse til at få rettet op på det – også set i lyset af at der bor en masse grønlandere og færinger her i landet, som man samtidig kunne servicere.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:53

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nu skal jeg lægge mine tekniske svar til side og komme med det politiske.

Det er vigtigt for rigsfællesskabet, at man kender hinanden; ellers glider rigsfællesskabet fra hinanden. Derfor synes jeg også, at det er vigtigt, at public service-stationer – de andre kan vi jo overhovedet ikke sige noget om, ikke herinde i hvert fald – er opmærksomme på deres forpligtelse over for rigsfællesskabet, også fordi Grønland jo tager udsendelser op, og vi skulle også gerne tage udsendelser ned, og for Færøerne gælder det samme.

Det er vigtigt, og jeg ser også meget gerne, at der kommer flere udsendelser fra Grønland og Færøerne, så man er mere bekendt med dem hernede, men så må jeg bare sige, at der er et armslængdeprincip, som betyder, at det er Danmarks Radios generaldirektør og bestyrelse, der er ansvarlige for programsammensætningen.

Politisk set er jeg enig med hr. Brodersen i, at vi kun kan anbefale politisk, at man gøre mere ud af, at vi er bekendt med hinanden – Grønland, Færøerne og Danmark. Jeg har også som udenrigsminister arbejdet utrolig meget for, at rigsfællesskabet stod stærkt og samlet. Vi har fået det fra historien, vi kan ikke genskabe det, hvis vi mister det, og det kræver en folkelig fælles forståelse.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så har hr. Edmund Joensen bedt om ordet som medspørger. Hr. Edmund Joensen.

Kl. 16:54

Edmund Joensen (SP):

Tak. Jeg vil tilslutte mig hr. Brodersens spørgsmål og spørge, om kulturministeren er enig i, at der er brug for en indsats, der vil gøre tv-udsendelser med færøske og grønlandske nyheder generelt mere tilgængelige for den danske befolkning. Færinger og grønlandere ved nok mere om danskere og livet i Danmark end omvendt. Det

vidner om en ubalance, og derfor bør man i Folketinget og regeringen gøre en målrettet indsats for at fremme og bedre forståelsen mellem de tre dele i rigsfællesskabet.

Jeg vil derfor spørge, om ministeren vil iværksætte konkrete tiltag, som får flere grønlandske og færøske nyheder ud til danskerne. Og mener ministeren, at der er brug for et bredere oplysende initiativ, som eventuelt også kunne omfatte landets folkeskoler?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:55

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Som jeg sagde før, synes jeg, det er meget vigtigt, at man inden for public service er opmærksom på, at man har et rigsfællesskab, og at vores udsendelser herved – nu går jeg så den anden vej rundt – faktisk ses meget på Færøerne og Grønland, og det vil sige, at vi skal være opmærksomme på det.

Samtidig skal vi være opmærksomme på, at vi også her i denne del af rigsfællesskabet, i Danmark, er vidende om vilkårene, naturen, livsstilen og livsvilkårene på Færøerne og Grønland. Når vi f.eks. har den debat om hvalerne, som vi jo har årligt – det gælder så Grønland, men Færøerne tager jo aktivt del i debatten – ville der måske, hvis man vidste mere om livsvilkårene, instinktivt være en anden indstilling herved. Det er ikke for at gøre det til en vældig diskussion, men den diskussion hvert år viser noget om, hvor langt vi glider fra hinanden, fordi vi kender for lidt til hinandens grundvilkår og traditioner.

Så jeg vil give min velsignelse til, at der bliver bragt mere. Det er jo utrolig spændende områder, det er utrolig interessante områder, og der kommer jo også udsendelser derfra, men omvendt skal der også på Færøerne og Grønland være noget om vores fælles vilkår og også om vilkårene herved. Jeg synes, at vi har en enestående situation, og den skal vi ikke forspilde. Og der ligger jo public service, som har forpligtelser over for det nordiske, og inden for det nordiske ligger jo også det grønlandske og det færøske; der har man en public service-forpligtelse. Men så vil jeg igen sige, at programudmøntningen altså er deres eget ansvar derude.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Edmund Joensen.

Kl. 16:56

Edmund Joensen (SP):

Jeg siger tak for svaret fra ministeren. Jeg synes, at det er den rigtige holdning til rigsfællesskabet, så stor tak.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Nej, det er ikke sluttet, undskyld. Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:57

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil da også sige tak for de foreløbige svar, og så kan jeg jo blive bekræftet i, at kulturministeren og jeg har den samme holdning til, hvordan det her burde være. Så det er bare et spørgsmål om, at vi får fundet ud af, hvordan vi kan få løst den problematik, netop sådan at der bliver vist flere udsendelser.

Så det eneste, jeg egentlig vil slutte af med at spørge om, er, om man ser nogen muligheder for fra regeringens side at pålægge noget og sige, at vi nu altså vil i den her retning med det.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:57

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Vores mulighed ligger jo kun i beskrivelsen af public service-forpligtelsen, og der mener jeg at det er vigtigt, at public service-forpligtelsen rummer det nordiske. Men der må man så også understrege ordet *nordisk* – og det er så måske det, vi skal gøre. Man må jo ikke lade Grønland og Færøerne falde ned mellem stolene, fordi de er en del af rigsfællesskabet, så man siger, at det nordiske kun er Finland, Sverige og Norge, og glemmer, at rigsfællesskabet altså også består af Færøerne og Grønland.

Så derfor kan det selvfølgelig præciseres, at det er det nordiske plus, eller herunder Grønland og Færøerne, eller hvordan man nu formulerer det, for det må ikke blive glemt, at vi har en samlet forpligtelse.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 18, er ligeledes til kulturministeren og ligeledes af hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 1663

18) Til kulturministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Kan ministeren oplyse, om der er nye initiativer på vej, der vil gøre tv fra Grønland og Færøerne lettere tilgængeligt i Danmark og dansk tv teksten på henholdsvis færøsk og grønlandsk lettere tilgængeligt i Færøerne og Grønland?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:58

Henrik Brodersen (DF):

Kan ministeren oplyse, om der er nye initiativer på vej, der vil gøre tv fra Grønland og Færøerne lettere tilgængeligt i Danmark og dansk tv teksten på henholdsvis færøsk og grønlandsk lettere tilgængeligt på Færøerne og i Grønland?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:58

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Danmarks Radio har en samarbejdsaftale med den grønlandske public service-station, Kalaallit Nunaata Radio, KNR, som fastslår, at DR kan anvende klip fra KNR, og at KNR kan anvende klip fra DR. I praksis er det mest KNR, som anvender klip fra DR, men DR2 sender faktisk en halv times nyheder fra Grønland, som er grønlandsksprogede nyheder, og det er jo relevant i forhold til, hvad vi snakke om før.

Der var i 2009 i alt 37 udsendelser af nyheder fra Grønland på DR2, men udsendelserne har desværre ifølge målinger fra TNS Gallup svært ved at fastholde seerne – de falder altså fra. De fleste seere har nemlig allerede faldet fra efter at have set en udsendelse, og ingen har set mere end 5 af de 37 udsendelser. Det skal vi også skrive os bag øret.

TV2 har ligeledes en aftale med KNR. TV2 har dog ifølge det oplyste ikke sendt udsendelser fra KNR i 2009, men har leveret ca. 5 timers ugentlige udsendelser til KNR's sendeflade.

Dertil kommer, at der som tidligere nævnt sendes lokal-tv om grønlandernes situation og levevilkår i Region Hovedstaden, og at der via internettet er muligheder for at se udsendelser fra den grønlandske tv-station, KNR, samt lokal-tv-stationen Nuuk TV.

I Danmark er der således allerede i dag ret gode muligheder for at se grønlandsk tv. Som tidligere nævnt kender jeg ikke umiddelbart noget til udbuddet af færøsk tv i Danmark, udover at DR ifølge det oplyste ikke har sendt færøsk tv i 2009. Jeg er ikke bekendt med, om der er nye initiativer på vej, der vil gøre tv fra Grønland og Færøerne lettere tilgængeligt i Danmark.

For så vidt angår mulighederne for at se dansk tv tekstet på henholdsvis færøsk og grønlandsk på Færøerne og i Grønland, udbydes der i Grønland en række tv-pakker, der også omfatter danske tv-stationer, især i Nuuk-området. Med udbygningen af det digitale sendenet, der er tilendebragt i 2012, vil faktisk 99 pct. af Grønland være dækket, og det vil til den tid formentlig være muligt at se danske tv-kanaler over hele Grønland.

Jeg er til gengæld ikke bekendt med, om der derudover er nye initiativer på vej, som vil gøre dansk lettere tilgængeligt på Færøerne og i Grønland. I øvrigt kan jeg oplyse, at KNR i Grønland ikke tekster de danske udsendelser på grønlandsk.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:01

Henrik Brodersen (DF):

Først vil jeg sige, at jeg også er bekendt med den tilslutning, der er til de udsendelser, der er, i særdeleshed på grønlandsk, i Danmark. Men det skyldes måske også, at det udelukkende er nyheder fra Grønland på grønlandsk, og det har den brede danske befolkning jo ikke så meget glæde af. Det var derfor, jeg før efterlyste nogle måske mere kulturelle programmer, der kunne fortælle lidt om samhørigheden.

Når jeg så spørger til, hvordan det er med tekstning af danske programmer i Grønland og på Færøerne, er det, fordi jeg er blevet bekendt med, at der i særdeleshed er masser af grønlandere, som kun kan grønlandsk og dermed så heller ikke har nogen glæde af at se nyhederne, som kommer fra den sydlige del af rigsfællesskabet.

Det er derfor, jeg mener at have en pointe i, at vi skal sørge for, at de programmer også bliver tekstet, således at grønlanderne kan have glæde af de danske nyheder, der bliver sendt.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:02

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det ville da også glæde mig, men det er jo KNR, der så skal træffe den afgørelse selv. Det er ikke en afgørelse, vi kan træffe her i Folketingssalen. Men det ville da også glæde mig, ikke mindst når 99 pct. af Grønland vil være dækket, så man kan se dansk fjernsyn over hele Grønland.

Vi er så enige om, at nyhederne fra Grønland ikke har været den helt store succes; seerne bliver ikke hængende og bliver ikke ved med at se de udsendelser, og man må jo også som programudbyder tænke over, at det program, man har lavet, altså ikke fanger. Så må man jo tænke over, hvad man så skal lave for at gøre det bedre.

For vi er stadig væk enige om – og her synes jeg, at hr. Brodersen havde en vigtig pointe – at det jo handler om mere end nyheder, hvis

vi skal forstå hinanden, og hvis vi skal føle samhørigheden, som var det udtryk, hr. Brodersen brugte. Hvis vi skal føle samhørigheden, handler det jo om andet end nyheder – så er det jo programmer om livet og sociale portrætter osv., der skal til. Og jeg synes, det ville være glimrende, hvis man kunne få fremmet det på de stationer, som kan bringe det, og som vi kan tale til.

Der vil jeg understrege en gang til, at der altså er et armslængdeprincip. Vi redigerer ikke programmerne her.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:03

Henrik Brodersen (DF):

Jeg er glad for enigheden. For min pointe ved at stå her er netop at få synliggjort, at vi altså, synes jeg, har en forpligtelse i særdeleshed over for de grønlandere og færinger, som opholder sig her i Danmark, så de kan følge med i de udsendelser, som man nu engang laver deroppe og sender. Og det gælder lige så meget den anden vej, altså at sender vi nogle udsendelser i Grønland, bør det være muligt for også dem, som kun kan grønlandsk eksempelvis, at kunne få glæde af det. Så langt, så godt. For jeg synes, at vi har nogle forpligtelser, og det gælder jo for så vidt også over for det danske mindretal i Sydslesvig, nemlig at sørge for, at de har muligheder for at få de ting, som er der.

Jeg vil slutte af med at sige, at vi har alle muligheder for at sætte os sammen og så ligesom sige, at vi gerne vil i den her retning, og at vi ønsker, at der bliver et mål med det.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:04

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg er faktisk meget glad for, at hr. Brodersen har stillet de her spørgsmål, for om ikke andet har det jo givet en debat og vist, at vi i Folketinget også interesserer os for det, alt mens vi respekterer redaktionsfriheden og armslængdeprincippet.

Men vi kan jo kun være enige. Vi kan kun være glade for, at vi er enige om rigsfællesskabet og om betydningen af rigsfællesskabet. Men den forståelse af rigsfællesskabet vil jo forsvinde, hvis ikke vi bruger medierne til at vise hinandens vilkår. Sker det ikke, ryger forståelsen, og så træffer vi beslutninger, der trækker os længere og længere væk fra hinanden, og så skrider rigsfællesskabet.

Når hr. Brodersen nævner Sydslesvig, er jeg også glad for det, for jeg kan sige, at det også har været et problem. Det er et teknisk problem. Så vidt jeg er orienteret, er det meget tæt på at blive ordnet. Det er jo glædeligt. Så det er i samme ånd.

Så jeg er meget glad for den dialog, der har været, og jeg håber, at de, som skal lave programmer, og som jo har frihed til at lave programmerne og frihed til at lade være med at lytte til os, har lyttet til os.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:05

Henrik Brodersen (DF):

Jeg mener netop, at når nu den teknologiske udvikling har gjort, at man kan smide sendesignaler op i luften og tage alle programmer ned stort set overalt på kloden, så giver det jo mening, at man får de nyeste nyheder her fra Sydgrønland til det nordatlantiske. I gamle

dage, hvor det blev optaget på kæmpe ruller og sat på et skib og først kom frem 8 dage efter, var nyhedsinformationerne måske ikke så interessant, i særdeleshed også fordi det var folk i et meget lille område, som kunne se grønlandsk tv og også de nyheder, der kom derfra. Så det er en positiv udvikling, at man nu kan bruge de muligheder, der foreligger rent teknologisk. Det vil være gavnligt for rigsfællesskabet, også i den sammenhæng.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:06

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Her vil internettet også komme til at spille en rolle, så det jo bliver lettere at få kommunikeret og få kommunikeret hurtigt. Men hvad angår nyheder, skal vi lige passe på, for det er jo ikke alle nyheder, som kan interessere nok. Derfor så vi, at interessen for nyhederne fra Grønland faldt drastisk.

Så jeg synes, at det, hr. Brodersen var inde på tidligere, er godt, altså at sige, at vi da meget, meget gerne styrker forståelsen for de forskellige parter. Det er ikke gjort gennem nyheder alene. Det er gjort gennem andre programmer, der viser livsvilkårene, også menneskene, drama osv. Der kan laves mange forskellige ting, som kan fange os og øge vores forståelse for de forskellige livsvilkår i rigsfællesskabet. Det synes jeg nok så væsentligt kommer ud af den her debat, nemlig at det ser vi gerne. Igen: Redaktionerne er frit stillet.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Henrik Brodersen, tak til kulturministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 19, er stilet til skatteministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:07

Spm. nr. S 1745

19) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at fiskere ikke kan få den samme skatterabat som alle andre, hvis de fortsætter med at arbejde, til de er 65 år, og ikke har modtaget nogen form for sociale ydelser?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:07

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at fiskere ikke kan få den samme skatterabat som alle andre, hvis de fortsætter med at arbejde, til de er 65 år, og ikke har modtaget nogen form for sociale ydelser?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:07

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at fiskere efter samme betingelser som alle andre godt kan få det såkaldte skattnedslag for seniorer. Jeg lægger til grund, at spørgeren med betegnelsen skatterabat for beskæftigelse frem til 65-års-alderen mener den særlige ordning om skattnedslag for seniorer. Det er jo en aftale, der er indgået med Dansk Folkeparti, Ny Alliance og Det Radikale Venstre, om et særligt skattnedslag.

Skattnedslaget på op til 100.000 kr. er tiltænkt 64-årige i arbejde, der har arbejdet fuld tid, siden de var 60 år. Hensigten er at give dem, der overvejer at forlade arbejdsmarkedet, før de fylder 65, en større økonomisk tilskyndelse til at blive længere tid på arbejdsmarkedet. I den forbindelse er der jo så bl.a. fastsat et indkomstloft for seniorer, som går ud på, at de i de indkomstår, hvor de fyldte 57-59 år, ikke har haft en indkomst inklusive pension, som overstiger et vist beløb. I 2010 er beløbet 569.000 kr. Så skal senioren som før nævnt have været fuldtidsbeskæftiget i alderen 60-64 år. Kravet om fuldtidsbeskæftigelse opfyldes, hvis senioren i hele perioden hvert år opfylder et indkomstkraft af en vis størrelse. For 2010 skal senioren have haft en indkomst inklusive pension på mindst 170.000 kr.

For lønmodtagere gælder også et arbejdstidskrav. Arbejdstidskravet er opfyldt, hvis der er indbetalt et ATP-bidrag for lønmodtageren som fuldtidsbeskæftiget medlem. Det er tilfældet, hvis lønmodtageren har haft en ugentlig arbejdstid på mindst 27 timer. I arbejdstidskravet tages hensyn til kortere tid med ledighed eller deltidsansættelse. En senior, som er lønmodtager hele den 5-årige periode, kan således have op til ½ år med ledighed eller deltidsansættelse uden at falde ud af ordningen.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:09

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret, men jeg synes ikke, at det er tilfredsstillende. For man har her lovet nogle en ordning, så de bliver på arbejdsmarkedet. Det har Ole Olsen, fisker fra Skagen, tænkt sig at gøre. Han bliver 64 år her i juni, og derfor har han spurgt, om han opfylder betingelserne. Det siger systemet så at han ikke gør. Det gør han ikke, udelukkende fordi han er løsarbejder. Vi ved udmærket – og det håber jeg da også at ministeren ved – at fiskere kan have særlig vanskelige forhold på havet. Der er dage, hvor man simpelt hen ikke kan komme derud, hvor det er for farligt, og der er kvoter osv.

På årsbasis er der simpelt hen intet problem i at opfylde det timekrav, som gælder for alle andre, men netop fordi de er en særlig gruppe med varierende ugentlig arbejdstid, kommer de ikke med ind under de samme regler. For den pågældende fisker her er det ikke sådan – så godt er det heller ikke at være fisker – at han er oppe på, var det 569.000 kr., som loftet er. Han ligger væsentligt under.

Siden den her sag om den pågældende fisker er kommet op, har jeg fået flere henvendelser fra folk, der føler sig snydt af regeringen, der har lovet dem, at hvis de bliver på arbejdsmarkedet, kan de rent faktisk få et skattnedslag på 100.000 kr. Nu viser det sig så, at der er huller i den argumentation, fordi man sorterer folk fra, fordi de har bestemte måder at arbejde på, f.eks. som her ved at have løsarbejde. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Hvis den pågældende fisker sejlede med en jævnaldrende skipper, ville skipperen, der har nøjagtig lige så mange timer på havet som den pågældende fisker, Ole Olsen, har, kunne få skattnedslaget, men Ole Olsen ville ikke. Er det ikke en kraftig diskrimination og forskelsbehandling af folk?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:11

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu har jeg ikke tænkt mig at gå ind i en enkeltsag her i Folketingssalen. Jeg har stor forståelse for, at hr. Bjarne Laustsen gerne vil diskutere en enkelt navngiven person. Jeg vil sige til Bjarne Laustsen, at jeg ikke har tænkt mig at svare på det her Folketingssalen i dag. Det vil jeg selvfølgelig gerne svare skriftligt på.

Det er en ganske udmærket model, som regeringen indgik et forlig om sammen med Dansk Folkeparti, Ny Alliance og Det Radikale Venstre i 2008 netop for at sikre, at flere mennesker fik en tilskyndelse til at blive på arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er sund fornuft, at man i den forbindelse også stiller nogle krav til at kunne få mulighed for at udnytte ordningen, og jeg må altså bare sige, at det ikke er noget, som regeringen har forsøgt at skjule, eller et spørgsmål om, hvorvidt der er huller i ordningen eller ej. Det er helt tydeligt, hvilke krav man skal opfylde for at blive en del af ordningen, og det er sådan set ganske sund fornuft.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:11

Bjarne Laustsen (S):

Spørgsmålet er, hvorfor regeringen snyder den ene ud af to fiskere. Den ene er lønmodtager, og den anden er selvstændig skipper. De har nøjagtig lige mange timer på havet. Hvorfor er det, at den ene fisker kan få et skattenedslag, og at den anden ikke kan få det? Det er det centrale spørgsmål, og det er der sådan set ikke meget person-sag i. Der er rigtig, rigtig mange mennesker, der bliver ramt af den her regel, og at der er mange, der bliver ramt af den, er selvfølgelig værre, end hvis det kun var en enkelt. Det rammer også andre grupper end fiskere, men nu er det den sag, jeg har taget fat i. Ministeren bedes forholde sig til, hvorfor en selvstændig skipper kan få et nedslag, hvorimod lønmodtageren ikke kan få det. Hvorfor er der den forskel?

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:12

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja, det, som er spørgsmålet, er, hvad der er årsagen til, at fiskere ikke kan få den samme skatterabat som alle andre. Det er jo lige præcis det, som hr. Bjarne Laustsen stiller som spørgsmål her i Folketings-salen i dag. Der er svaret jo, at det kan man også, hvis man opfylder de betingelser, der er givet. Der er ikke nogen forskelsbehandling af fiskere eller af andre grupper på arbejdsmarkedet. Men det er rigtigt, som hr. Bjarne Laustsen så spørger til, at det er under forudsætning af nogle givne omstændigheder. Det er det. Det er sådan, at der er nogle omstændigheder, som skal være til stede, for at man kan få det her skattenedslag. Der må jeg sige, at jeg synes, det er ganske sund fornuft, at der er det. Jeg kan ikke se, hvad problemet skulle være for hr. Bjarne Laustsen i, at man for at få et skattenedslag også skal have været aktiv.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:13

Bjarne Laustsen (S):

Hvis skatteministeren fastholder den forklaring, er skatteministeren fuldstændig ligeglad med lønmodtagere og løsarbejdere, der ernærer sig ved fiskeri. Man synes derimod, at det er fint, at skipperen fortsætter, til han er 65 år, men løsarbejderen, fiskeren, der måske er lige så meget værd for dansk fiskeri og for samfundet, og som betaler sin skat, skal ikke have nedslaget. Kan ministeren ikke godt forklare, hvorfor der er den forskel?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil meget gerne have mig frabedt at få at vide, at jeg er ligeglad med løsarbejderen og lønmodtageren. Det har jeg netop overhovedet ikke givet udtryk for. Det er en helt typisk socialdemokratisk automatreaktion, som man så skal stå model til. Det er fint nok, det gør jeg selvfølgelig, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

Men jeg har jo svaret på det spørgsmål, hr. Bjarne Laustsen har stillet til mig, om, hvorfor fiskere bliver dårligt behandlet. Og svaret er, at fiskere ikke bliver dårligt behandlet. Det er lige præcis det, jeg gentagne gange har forklaret hr. Bjarne Laustsen, men der er nogle krav, man skal leve op til for at få skattenedslaget. Det er ganske sund fornuft. Så er det rigtigt, at hvis man er selvstændig, bliver man mødt med nogle andre krav, end hvis man er lønmodtager. Men det er ikke et udtryk for, at vi er ligeglade med lønmodtagere, eller at vi er ligeglade med løsarbejdere.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:14

Spm. nr. S 1746

20) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke samfundsmæssige konsekvenser får det, at ministeren har droppet omlægningen af pesticidafgiften, som ellers var en del af »Grøn Vækst«-planen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:14

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke samfundsmæssige konsekvenser får det, at ministeren har droppet omlægningen af pesticidafgiften, som ellers var en del af »Grøn Vækst«-planen?

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 17:14

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Til det kan jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg jo også har besvaret spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsens kollega fru Mette Gjerskov, spørgsmål nr. S 1496, men jeg vil gerne have lov til at uddybe det, for jeg har på ingen måde droppet omlægningen af pesticidafgiften. Tværtimod arbejder regeringen for at få gennemført nye pesticidafgifter differentieret på baggrund af pesticidernes sundheds- og miljømæssige egenskaber og anvendelse, som både miljø- og sundhedsmæssigt er langt bedre end den eksisterende.

Det, der er tale om, er, at fremsættelsen af lovforslaget, der skal udmønte den nye pesticidafgift, er udskudt til efteråret 2010. Udsættelsen af fremsættelsen af forslaget har, som det også fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 1496, været nødvendig, fordi der er visse problemstillinger i forbindelse med omlægningen af pesticidafgiften, herunder EU-retlige spørgsmål, som endnu ikke er fuldt belyst.

Det er sådan, at de ambitiøse målsætninger for at omlægningen af forbruget af pesticider, som fremgår af aftalen om »Grøn Vækst«, skal være opfyldt i 2013. Det er også sådan, at udsættelsen af lovforslaget ikke ændrer på målsætningerne eller tidspunktet for opfyldelsen af disse.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:16

Bjarne Laustsen (S):

Grunden til, at jeg spørger på den måde, som jeg rent faktisk gør, er, at hvis man får nogle afgifter ind, er det meningen, at de skal bruges til et eller andet. Nu kan jeg jo samtidig se, at regeringen har valgt at sige, at man letter på jordskatterne på landbruget.

Jeg er godt klar over, at der måske er en hensigt med det, men det virker alligevel underligt, for da vi sad og havde de indledende drøftelser – der havde skatteministeren en helt anden rolle i forhandlingerne om »Grøn Vækst« – var der ikke lagt op til, at der skulle gives skattelettelser, gives kompensation, eller at tingene skulle forhales eller udskydes. Der var det meningen, at de her ting skulle gennemføres.

Derfor er det jo interessant, at man nu efterfølgende, hvor man har lavet planen, og hvor der måske kommer nogle protester fra forskellige sider af erhvervslivet, går hen og udskyder en afgift, der ellers var varslet. Det er derfor, at jeg spørger om, hvad de samfundsmæssige konsekvenser er af det. Der må jo komme færre penge ind. Når man så samtidig giver skattelettelser, trækker det i den modsatte retning. Det må have nogle konsekvenser.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det har ingen samfundsmæssige konsekvenser, at vi udsætter fremsættelsen af lovforslaget. Det er jo netop fortsat planen, at afgiftsomlægningen vil træde i kraft den 1. januar 2011, når de EU-retlige problemstillinger er afklaret.

Det, det også er vigtigt at sige til hr. Bjarne Laustsen, er jo, at vi ønsker at lave en omlægning, så vi sikrer, at vi tilskynder til at bruge de mest skånsomme sprøjtemidler, frem for sådan som det er i dag, hvor tilskyndelsen slet ikke er der på samme måde.

Så jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi ikke på nogen som helst måde er bange for den debat, der har været. Der er heller ikke nogen forbindelse til, at der har været protester, og at det har gjort, at vi er blevet forsinket. Det her er alene et spørgsmål om, at vi gerne vil være på sikker grund, også i forhold til nogle af de udfordringer vi har gennem de EU-retlige spørgsmål, der er rejst.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:18

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal jeg lade være med at fortælle, hvad det var, skatteministrens partifælle sagde i Brønderslev til stormøder om vandmiljøplanerne, der var blevet sendt i teknisk høring, og som ingen gang havde på jorden osv.

Tilbage står jo, at det, der var regeringens flagskib, »Grøn Vækst«, der kom langt senere, end man havde lovet, begynder at falde fra hinanden sådan lidt efter lidt. Så ændrer man i forudsætningerne

ne i forhold til grundlaget og siger bagefter, at det ikke har nogen konsekvenser. Det har det selvfølgelig. Derfor er der det ved det, at regeringen har forhandlet på skrømt om det her, fordi de væsentlige ændringer, der er kommet siden hen, jo ikke blev nævnt med et eneste ord i forbindelse med forhandlingerne.

Man ændrer fuldstændig på forudsætningerne i forhold til det, der var vigtigt dengang, nemlig at sørge for at få en omlægning, så der ikke var farlige pesticider. Det udskyder man nu her, og så ændrer man også, med hensyn til at man udskyder afgiften. Så der er rigtig, rigtig mange ting i forhold til »Grøn Vækst«, man udskyder eller venter med at iværksætte.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det lader til, at vores lyssystem er gået i stykker, men jeg skal nok holde øje med det.

Skatteministeren.

Kl. 17:19

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu havde jeg desværre ikke lejlighed til at være i Brønderslev, men jeg har jo lejlighed til at følge med i den lokale landbrugspressen på Sjælland, hvor hr. Bjarne Laustsen jo også udtaler sig. Der er ikke altid sammenhæng mellem det, hr. Bjarne Laustsen siger her i Folketingssalen, og det, han så siger, når han møder landmænd. Men lad det blot være sagt her.

Jeg vil bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at regeringen ikke har lavet om på vand- og naturindsatsen. Vi har ikke fra regeringens side sagt, at der nu skal ske en forandring. Ej heller har vi sagt, at der skal laves noget om på de ambitiøse mål, som vi har i forhold til pesticidforbruget. Der er det netop sådan, at vi skal opfylde aftalen i 2013, og derfor kommer det heller ikke til at betyde, at udsættelsen af lovforslaget ændrer på målsætningerne eller på tidspunktet for opfyldelsen af disse.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:20

Bjarne Laustsen (S):

Uanset om jeg deltager i møder på Sjælland eller i Nordjylland, er argumentationen den samme, nemlig at vi blev smidt ud af regeringen i de forhandlinger. Alt det, der følger »Grøn Vækst«, er udelukkende regeringens og Dansk Folkepartis værk. At deres vælgere – og bønderne i Danmark – er blevet klar over, at der er en konsekvens af det og brokker sig højlydt til Venstre over det, og at man efterfølgende så udsætter forskellige dele af den plan, skal ingen socialdemokrat vel lægges til last.

Det, der er problemet med regeringen her, er, at alle de forskellige ting, som var en del af forudsætningen for »Grøn Vækst«, sætter man i stå eller udskyder, eller man giver skattelettelser til landbruget, som er ufinansierede. Er det ikke korrekt?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:21

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er korrekt, at Venstre er interesseret i at bevare arbejdspladser inden for bl.a. slagteribranchen. Jeg ved jo, at der er mange, også i Socialdemokratiet, der kerer sig meget om medlemmerne af NNF og for fødevarerindustrien generelt. Det kan jeg så forstå her i dag ikke længere er noget hr. Bjarne Laustsen er optaget af. Det oplever jeg

ellers, når jeg følger med i, hvad hr. Bjarne Laustsen ellers udtaler, nemlig at så er han meget optaget af, at der skal være en fødevareproduktion i Danmark, blot ikke når han er på Christiansborg.

Så vil jeg også sige, at ja, det er rigtigt, at Socialdemokratiet ikke kunne blive en del af »Grøn Vækst«. Socialdemokratiet havde jo et krav sammen med SF om, at man skulle have en reduktion på 35.000 t N, altså kvælstof. Vi må så bare sige, at det mente regeringen ikke var muligt at indfri. Derfor lavede vi en plan, der både er ambitiøs og også kan lade sig gøre.

Det er selvfølgelig en politisk uenighed, og det er jo helt fair, at hr. Bjarne Laustsen ønsker, at man skal gå en helt anden vej. Det er bare en vej, der betyder, at vi sender arbejdspladser ud af Danmark, og det er selvfølgelig også ærlig snak fra Socialdemokratiets side.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Bjarne Laustsen, og tak til skatteministeren i øvrigt.

Den næste spørgsmål, spørgsmål nr. 21, er stillet af hr. Morten Bødskov til finansministeren.

Kl. 17:22

Spm. nr. S 1747

21) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener kommunerne kan spare 2,3 mia. kr. på børnepasning, uden at det medfører forringelser af pædagogernes arbejdsbetingelser og nedskæringer på pasningen af vores børn?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Bødskov bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:22

Morten Bødskov (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener kommunerne kan spare 2,3 mia. kr. på børnepasning, uden at det medfører forringelser af pædagogernes arbejdsbetingelser og nedskæringer på pasningen af vores børn?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 17:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til den udmærkede artikel, som Berlingske Tidende bragte den 19. marts 2010. Spørgsmålsformuleringen afslører imidlertid, at spørgeren tilsyneladende ikke har forstået budskabet i den omtalte artikel.

Lad mig derfor klart slå fast: Regeringen mener ikke, at der skal spares 2,3 mia. kr. på børnepasningen i kommunerne. Udspillet i Berlingske Tidende er en klar opfordring til alle kommuner om at gennemgå samtlige udgiftsområder for at se, om kommunerne kan få mere ud af de mange penge, der allerede bruges i kommunerne i dag. Kommunerne budgetterer i 2010 med at bruge 32 mia. kr., og til oplysning kan jeg sige, at det er 32.000 mio. kr., der bruges på børnepasning af de 0-10-årige. Alligevel lader det til, at spørgeren og den samlede opposition kun er interesseret i at finde ud af, om der tilføres området 100 mio. kr. mere eller mindre, mens interessen for, hvordan vi anvender de 32.000 mio. kr., der allerede i dag bruges til børnepasning, er noget mere afdæmpet.

Regeringen er i modsætning til spørgeren og den samlede opposition optaget af, hvordan vi anvender de 32 mia. kr. på dagtilbudsområdet bedst muligt, og hvordan vi sikrer, at vi får mest mulig velfærd

for pengene. Lad mig understrege, at regeringen er af den klare overbevisning, at vi kan anvende pengene bedre, end det er tilfældet i dag.

For at understøtte kommunerne i denne indsats har jeg fremlagt en række regneeksempler, der illustrerer et betydeligt potentiale i kommunerne, hvis de lader sig inspirere af hinanden.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 17:24

Morten Bødskov (S):

Så er det bare, vi undrende spørger: Hvor er det, man så vil frigøre 2,3 mia. kr. på børnepasningen? Og vil en frigørelse af disse 2,3 mia. kr. betyde, at der sker forringelser eller ej? Det er sådan set et meget enkelt spørgsmål, og det er det, som finansministeren har utrolig svært ved at svare på.

Vi forstår jo godt i Socialdemokratiet, at der må være ekstremt mange børnefamilier, som mener, at der måske er lige vel meget uld i mund hos finansministeren, når man har lidt svært ved at anvise helt banalt, hvor det er, man vil finde de 2,3 mia. kr. Er det færre pædagoger? Er det færre nye bøger i daginstitutionerne? Er det ringere legepladser? Er det fornyelse af legepladser, der skal udskydes? Er det turen i skoven, som skal droppes? Hvad er det, man mener kan skæres væk de steder, hvor man må forstå at regeringen og finansministeren mener at nogle kommuner bruger for mange penge? Det er sådan set et ganske enkelt spørgsmål.

Jeg forstår godt, at der sidder rigtig mange børnefamilier, som undrer sig såre over, hvad det er, regeringen siger. Det gør vi også, når vi hører finansministeren, for man må jo pege direkte på, hvor man mener der er nogle kommuner, der bruger for mange penge. Og man må jo understøtte den undren, når man ser på de enorme løfter, som regeringen har givet til børnefamilierne. I folketingsvalgkampen 2007 lovede man jo guld og grønne skove til børnefamilierne og ikke mindst til de offentligt ansatte. Jeg står her med en efterhånden meget berømt pjece fra den tidligere formand for Venstre og statsminister »Er du offentligt ansat?«. Der ingen grænser for, hvad man lover her.

Nu står vi så en situation med det stik modsatte budskab, hvor regeringen mener, at man kan hente 2,3 mia. kr. i anderledes arbejdstilrettelæggelse, forstår vi. Kan vi ikke bare få at vide, hvordan man vil finde et så kæmpestort beløb på de kommunale budgetter til børnene? Det er bare det meget enkle spørgsmål.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 17:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forhold til dagpasningsområdet viser regnskaberne for 2008, at kommunerne med det laveste ressourceforbrug kun brugte godt 30.000 kr. pr. 0-10-årig, hvorimod kommunerne med det højeste ressourceforbrug brugte omkring 60.000 kr. pr. 0-10-årig. De betydelige udgiftsforskelle mellem kommunerne afspejler naturligvis nogle forskelle i serviceniveau, men de betydelige forskelle giver samtidig anledning til – det gør de i hvert fald hos mig – at spørge, om dagpasningen i København og Glostrup kommuner virkelig er dobbelt så god som i Billund og i Morsø kommuner. Jeg er af den klare opfattelse, at de betydelige udgiftsforskelle mellem kommunerne i et vist omfang afspejler, at nogle kommuner ganske enkelt er mere effektive end andre.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 17:28

Morten Bødskov (S):

Men så er vi jo inde ved sagens kerne, for for os, der ikke har den viden, som finansministeren ligger inde med, og som han jo ikke vil offentliggøre, om, hvor der skal ske de her besparelser, lyder det, som finansministeren siger, som om der skal spares i Glostrup og der skal spares i København. Det vil være konsekvensen af det, som regeringen står for, og af det, som finansministeren her står og siger.

Kan vi ikke bare få bekræftet, at konsekvensen af det synspunkt, som finansministeren her giver udtryk for, er, at hvis det skal være til den samme pris i Glostrup og i København, som i Billund og på Mors – tror jeg at det var – skal servicen til børnene i Glostrup og København ned? Så kan jeg nemlig forstå, hvad det er, finansministeren står og siger.

Det synes jeg bare at man ærligt skal sige i stedet for at mudre det ind i alle mulige ting, som man ikke vil frem med. Man vil ikke fremlægge beregningerne, og man skjuler de reelle hensigter. Sig det nu, som det er, nemlig at det, man nu siger, betyder, at der skal spares på servicen til børnene i København og der skal spares på servicen til børnene i Glostrup. Kan vi ikke bare få finansministeren til at bekræfte det?

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 17:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes ikke, at vi skal lukke øjnene for, at der er store forskelle i de måder, kommunerne løser opgaverne på. Jeg synes faktisk tværtimod, at vi skulle forsøge at afdække forskellene i effektiviteten for at udnytte det potentiale, der er i kommunerne, med det sigte at få mere for de penge, de har.

På dagtilbudsområdet kunne man jo eksempelvis sætte fokus på nogle nye måder at tilrettelægge og organisere selve opgaveløsningen på og på, hvordan man placerer de administrative opgaver, herunder hvad de enkelte institutioner skal tage sig af, og hvad der løses centralt. Man kunne se på kommunens indkøbsaftaler, og man kunne jo f.eks. også lave en målrettet indsats mod sygefravær.

Så der er utrolig mange ting, som man kan lære, men jeg kan forstå, at det er hr. Morten Bødskovs opfattelse, at alt er, som det skal være i det her samfund, så der kan ikke spares nogen steder. Det, der sådan set er essensen i det, hr. Morten Bødskov siger, er: Der er ingen kommuner, der kan gøre det bedre; der er ingen kommuner, der kan tilrettelægge arbejdet sådan, at de får mere for pengene, for alle har tilrettelagt det ideelt.

Det er jo et interessant synspunkt, som vi nok skal høre mere til i fremtiden fra hr. Morten Bødskov.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så har hr. Rasmus Prehn bedt om ordet som medspørger. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:30

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes faktisk, det er en temmelig grov beskyldning, som finansministeren kommer med her, både imod Socialdemokratiet og ikke mindst imod det kommunale selvstyre.

Jeg vil gerne have finansministeren til at forholde sig til, at ministerens partifælle, Esbjergs borgmester, Johnny Søtrup, giver udtryk for, at det er stærkt tvivlsomt med de milliardbesparelser. Den 19. marts giver han på Ritzaus Bureau udtryk for, at det er lidt af et skrivebordssystem, og det samme gør Venstres borgmester og tidligere formand for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin, som giver udtryk for, at hvis vi skal have flere penge, er vi nødt til at spare på rigtige ydelser. Det er sådan set det, han giver udtryk for. Det med at man kan gå ud fra en eller anden form for gennemsnitsbetragtning og så bare sænke niveauet, tager man afstand fra, og det samme gør i øvrigt seniorforsker ved forskningsinstituttet Anvendt Kommunal-Forskning Jacob Ladenburg, som giver udtryk for, at det er tvivlsomt at regne med et eller andet gennemsnit.

Kommunerne arbejder stenhårdt for at effektivisere, men der er altså geografiske og sociale forskelle. Vil ministeren ikke bekræfte det?

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

Kl. 17:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må altså bare sige, at hr. Rasmus Prehn er i modsætning til kommunaldirektørerne, som i en undersøgelse for nylig udtalte, at der selvfølgelig var ting, der hændte i forbindelse med effektiviseringer. Vi kan jo så sent som i dag læse meningsmålinger i aviserne om, at selv de offentligt ansatte mener, at arbejdet kan tilrettelægges anderledes og derfor mere effektivt, så det er jo interessant, at kommunaldirektørerne, medarbejderne i kommunerne, regeringen og andre mener, at man godt kan vinde noget ved at tilrettelægge arbejdet anderledes, hvorimod Socialdemokratiet mener, at tingenes tilstand er den mest ideelle, og at ingen kan få mere ud af pengene.

Jeg sidder her med en liste, der viser, at i Glostrup bruger man 61.564 kr. til dagpasning og i Billund 30.727 kr., og jeg stiller bare det enkle spørgsmål: Kunne man godt lære noget af dem, der løser opgaven lidt anderledes? Kunne man lære at tilrettelægge tingene mere effektivt? Det synes jeg ærlig talt at vi skylder skatteyderne, og jeg synes, det er en noget passiv indstilling fra Socialdemokratiets side at sende den besked til skatteyderne, at man ikke kan få mere ud af skattekroneerne.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere et spørgsmål.

Kl. 17:33

Rasmus Prehn (S):

Ministeren ved jo udmærket godt, at hver eneste dag gennem mange år har kommunerne arbejdet stenhårdt for at effektivisere, for at afbureaukratisere og for at fjerne regler. Der er da ingen kommune, der har lyst til at bruge unødige ressourcer på regler og bureaukrati, naturligvis er der ikke det. Der er sociale forskelle, der er geografiske forskelle, og det er det, der gør, at man har forskellige behov og dermed også forskellige udgifter. Sådan er det.

Ministeren er nødt til at forholde sig til, at op til flere Venstreborgmestre giver udtryk for, at det her med, at man bare kan spare, uden at det kommer til at gå ud over velfærden, simpelt hen ikke passer. Jeg nævnte Esbjergs borgmester, Johnny Søtrup, jeg nævnte KL's næstformand, Erik Fabrin, og jeg synes, finansministeren skulle begynde at forholde sig til, at fremtrædende Venstreborgmestre giver udtryk for, at regeringens udtalelser på området her simpelt hen ikke holder vand. Det vil jeg gerne have en kommentar til.

Kl. 17:34

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

Kl. 17:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo rigtigt, at der gøres et stort arbejde i kommunerne for at løse opgaven bedre. Men det bekræfter også, at der er et potentiale, og derfor er det jo himmelråbende forbløffende, at hr. Rasmus Prehn står her i Folketingssalen og siger, at der ikke er noget at hente.

Når Glostrup betaler 61.000 kr., er det en gudgiven ting, at det skal være sådan. Glostrup kan ikke løse tingene på en bedre, på en smartere og på en mere effektiv måde. Man kan ikke samle de administrative opgaver i daginstitutionerne, men det skal være lige nøjagtig, som det er. Det er jo forbløffende, at hr. Rasmus Prehn stiller sig op her i Folketingssalen og siger, at alting er, som det er, og at ingenting kan laves om.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Bødskov for det sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 17:34

Morten Bødskov (S):

Der er jo ingen tvivl om, at Glostrup Kommune hver eneste dag arbejder med at bruge skatteborgernes penge på den rigtige måde. Det er da der ingen tvivl om, og det kan da også godt være, at finansministeren er totalt blind for, at der måske kan være nogle særlige problemer på den københavnske vestegn, som man tager sig af i Glostrup Kommune.

Det, jeg synes er interessant, er, at vi endnu ikke har fået noget svar på, hvor de her 2,3 mia. kr. skal spares. Hvor er det, de skal spares? Det må man da sige ganske præcist, for det er da en alvorlig anklage mod de offentligt ansatte og mod børnefamilierne at sige: Jamen der ligger 2,3 mia. kr. og flyder et eller andet sted, og dem kan man spare. Hver eneste dag sidder der da borgmestre rundtomkring og forsøger at tilrettelægge servicen på den mest effektive måde; det gør man da.

Jeg ved ikke, hvor de her potentialer kommer fra, og kan vi ikke bare få det frem, så vi kan se, hvad den nedskæringsplan, som regeringen arbejder med, betyder for børnefamilierne (*Fjerde næstformand* (Helge Adam Møller): Tak til spørgeren!) når man nu har lovet børnefamilierne guld og grønne skove i valgkampen?

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg har sagt tak til spørgeren, og så er det finansministeren.

Kl. 17:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen det er jo en tilståelsessag. Hr. Morten Bødskov står her og siger, at man hver dag arbejder på at finde bedre måder at løse opgaverne på, jamen hvad er præmissen for det spørgsmål, der bliver stillet her i dag? Det er, at ingenting kan laves om.

Jeg har sagt, at jeg er forbløffet over de store forskelle, der er. Jeg har sagt til Berlingske Tidende, at her må der da være et potentiale for, at vi kan løse opgaverne bedre. Det indrømmer hr. Morten Bødskov, og alligevel vil hr. Morten Bødskov bebrejde mig, at jeg måske kan antyde, at man i Glostrup måske kunne lære lidt af Billund. Det er da totalt naragtigt, at man skal stå her og høre på den slags ting, når hr. Morten Bødskov selv siger, at der dag for dag arbejdes på den opgave. Vi siger jo bare: Lad os da gå videre ad det spor.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til finansministeren. Det var afslutningen på dette spørgsmål, og vi går videre til spørgsmål nr. 22, som er et spørgsmål til finansministeren, og det er også fra hr. Morten Bødskov.

Kl. 17:37

Spm. nr. S 1748

22) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener, kommunerne kan spare 1,3 mia. kr. på folkeskolen, uden at det medfører forringelser af lærernes arbejdsbetingelser og nedskæringer på den undervisning, vores børn og unge skal have?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Morten Bødskov har mulighed for at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 17:37

Morten Bødskov (S):

Tak for det.

Vi fortsætter billedlig talt i det samme spor, nemlig:

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener, kommunerne kan spare 1,3 mia. kr. på folkeskolen, uden at det medfører forringelser af lærernes arbejdsbetingelser og nedskæringer på den undervisning, vores børn og unge skal have?

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren, værsgo.

Kl. 17:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til den udmærkede artikel, som Berlingske Tidende bragte den 19. marts 2010. Og som ved det forudgående spørgsmål så afslører spørgsmålsformuleringen, at spørgeren enten ikke har eller ikke vil forstå budskabet i den omtalte artikel.

Lad mig derfor for god ordens skyld klart fastslå, at regeringen ikke mener, at kommunerne skal spare 1,3 mia. kr. på folkeskoleområdet. Artiklen i Berlingske Tidende og de forskellige regneeksempler, som fremgik, er en opfordring til alle kommuner om at gennemgå samtlige udgiftsområder for at se, om kommunerne kan få mere ud af de mange penge, der allerede bruges i dag. I 2010 budgetterer kommunerne med at bruge knap 33.000 milliarder kroner på undervisningen i folkeskolen. Al fokus fra oppositionens side er som regel rettet mod at tilføre ekstra midler, der kan lægges oven i de 33.000 millioner kroner på undervisningen i folkeskolen.

Regeringen er i modsætning hertil meget optaget af, hvordan vi anvender de 33 mia. kr. bedst muligt, og hvordan vi sikrer, at vi får mest mulig velfærd for pengene. Regeringen er af den klare opfattelse, at vi kan anvende pengene bedre, end det er tilfældet i dag.

De regneeksempler, der blev fremlagt i Berlingske Tidende, illustrerer et betydeligt potentiale, hvis kommunerne lader sig inspirere af hinanden, og intentionen med regneeksemplerne var netop at anspore kommunerne til at gå i gang med dette arbejde.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 17:39

Morten Bødskov (S):

Tak for det, hr. formand.

Det er jo mange tal, der er i spil, og det er selvfølgelig ikke betryggende, at vi har en finansminister, som siger, at der bliver brugt 33.000 milliarder kroner på folkeskolen. Det var da udmærket, at finansministeren trods alt nåede at rette det.

Men det, der ligesom er sagens kerne her igen, er jo, at man fra regeringens side siger, at der er et potentiale, som kan hentes ind, ved at X kommune har de samme udgifter til folkeskolen som Y kommune. Det, man bare glemmer, er, at der jo er forskel i elevsammensætningen. Der er politiske valg, som bliver truffet i kommunalbestyrelsen, der er løfter, der er givet af regeringen, som man forsøger at indfri lokalpolitisk, når byrådene sidder der og diskuterer, hvad det er for en folkeskole, de vil have. Så kommer finansministeren her og siger: Nu skal I høre, der er mulighed for at spare 1,3 mia. kr. på folkeskolen. Og så er det bare, at vi spørger: Kan vi ikke få at vide, hvad det er for folkeskoler, som skal reducere servicen, for pengene falder ikke ned fra himlen, ej heller for regeringen, og derfor må man jo anvise, helt præcis hvor det er, man vil spare 1,3 mia. kr. på folkeskolen. Hvad er det for kommuner, som skal reducere servicen? For det må være det, der er konsekvensen af regeringens politik.

Så kan det godt være, at vi har en finansminister, som taler sig så meget op, at han anklager spørgere og KL's formand eksempelvis for at være naragtige, men det, der netop blev sagt tidligere, var sådan set bare det, den nyvalgte formand for Kommunernes Landsforening, Jan Trøjborg, har sagt, nemlig at der hver dag sidder borgmestre og vender hver en femøre rundtomkring i kommunalbestyrelserne. Hvorfor? Fordi regeringen udgiver den her type af farvestrålende publikationer med megaløfter om, hvad man vil gøre for børn og ældre og folkeskoler, og det er bare en bunden opgave, at man selvfølgelig skal vende hver en femøre derude. Det gør man i dag. Og så kommer regeringen med ekstra sparekrav på 10 mia. kr., og så skal de der 1,3 mia. kr. findes.

KL 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

KL 17:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

På folkeskoleområdet viser regnskaberne for 2008, at kommunerne med det laveste ressourceforbrug kun brugte omkring 50.000 kr. pr. elev, hvorimod kommunerne med det højeste ressourceforbrug brugte omkring 80.000 kr. pr. elev. Disse udgiftsforskelle afspejler naturligvis nogle forskelle i rammevilkår og i valg af serviceniveau, men de betydelige forskelle giver også anledning til at spørge, om folkeskolen i Høje Taastrup og i Langeland kommuner vitterligt er så meget bedre end Syddjurs og Allerød kommuner, hvor udgiften pr. elev er ca. 30.000 kr. lavere pr. år.

Pointen er, at de betydelige udgiftsforskelle mellem kommunerne også afspejler, at nogle kommuner har indrettet deres opgaveløsning mere effektivt end andre kommuner.

KL 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Morten Bødskov.

KL 17:42

Morten Bødskov (S):

Jamen så er konsekvensen af det, finansministeren siger, at der jo så skal spares på folkeskolen i Høje-Taastrup Kommune. Det er det, der er konsekvensen af regeringens politik, for man har jo meldt det her ud som en del af den chokkur, man har tænkt sig at sætte dansk økonomi på, hvor man har sagt, at man inden for de næste 3 år vil reducere de offentlige udgifter med samlet set 24 mia. kr. Der forstår vi, at de her 10 mia. kr. er en del af den her øvelse, og så må der jo

være tale om besparelser, som skal rulles ud inden for de næste 3 år. Uagtet mange af de ting, finansministeren står og taler om her, og hvad man ellers har lanceret af it-investeringsprojekter – ingen kan velsagtens pege på særlig mange succesfulde projekter, den her regering har sat i gang på den bane – og andre ting, så er det her jo besparelser, det er nedskæringer.

Kan vi så ikke bare få finansministeren til at indrømme, at hvis de her 10 mia. kr. skal hentes ind som en del af regeringens chokkur og nedskæringsplan for dansk økonomi, så betyder det forringelse af serviceniveauet i folkeskolen i Høje-Taastrup? Det er meget enkelt: ja eller nej?

KL 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

KL 17:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, de her udgiftsforskelle og de meget store udgiftsforskelle skal frem i lyset, ikke for at jeg skal pege fingre af nogen, men for at vi kan få en positiv benchmarking, hvor kommunerne lærer af hinanden og udveksler nogle erfaringer. Man kunne jo f.eks. på folkeskoleområdet sætte fokus på anvendelsen af lærerressourcerne, hvor vi kan se, at der er store forskelle på, hvor stor en andel af arbejdstiden der anvendes til undervisning. Man kunne se på, hvordan de administrative opgaver placeres, herunder om der kan være fornuft i at samle det administrative på nogle færre enheder. Man kunne se på organiseringen af folkeskoleområdet både i lyset af det faglige og det pædagogiske udbytte og i forhold til økonomien. Jeg tror, det er sådan, at der ikke er en klar sammenhæng mellem omkostninger og resultater, sådan at de dyreste kommuner også opnår de bedste resultater.

Men også her er det jo forbløffende, at Socialdemokraterne mener, at der ikke er noget at komme efter, at der ikke er noget, man kan hente ind, og at alting har fundet sin ideelle tilstand. Det er en forbløffende indstilling.

KL 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en medspørger, og det er hr. Rasmus Prehn.

KL 17:45

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan høre af finansministerens mange gentagelser, at ministeren har same forhold til sandheden, som han har til millioner og milliarder, altså går den, så går den. Hvis man bare sige milliarder i stedet for millioner, skal det hele nok passe.

Jeg vil gerne minde ministeren om det, som Erik Fabrin, den afgående formand for KL, sagde på KL's topmøde. Han sluttede af med følgende smæk til regeringen – og det er altså en Venstremand, vi taler om her:

Regeringen skal sige sandheden, og den er, at borgerne kommer til at mærke sparekravene.

Det er altså underforstået, at al den snak, som ministeren kommer med her om positiv benchmarking og andet, jo er noget, man allerede gør for fuld udblæsning ude i kommunerne. Der er ikke et eneste kommunalbestyrelsesmedlem med respekt for sig selv, der ikke knokler for at gøre det mere effektivt. Men sagen er, at skal man spare de penge, som ministeren lægger op til her, i millioner og milliarder, ja, så kommer det til at gøre ondt i forbindelse med kernevel-færden.

Hvordan forholder finansministeren sig til udsagnet fra den afgående formand for KL, Venstremanden Erik Fabrin?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

Kl. 17:46

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg fatter simpelt hen ikke, at hr. Rasmus Prehn kan få sig selv til at stille sig op her og sige det, når regeringen påpeger, at der er store forskelle, at der kan effektiviseres, at der kan rationaliseres, at vi ved at omlægge tingene kan få mere ud af skattekrone, og samtidig siger, at det er det, man gør i kommunerne. Hvad er det for en bebrejdelse mod regeringen?

Kl. 17:46

Det er da kun glædeligt, at kommunerne har samme opfattelse som regeringen, nemlig at vi skylder skatteyderne, som jo betaler det, vi taler om her, at vi får mest muligt for de penge, som de betaler i skat. Ærlig talt, alle virksomheder i Danmark er nødt til hele tiden at vende femørerne for at se, om man får mest for dem. Men det er typisk for Socialdemokraterne, at når der står et tal, kan det ikke ændres, det eneste, man kan gøre, er at hælde flere penge på.

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg ikke deler den opfattelse. Jeg mener, at vi skylder skatteyderne at være meget kritiske og hele tiden undersøge, om vi kan få mere for pengene. Det er det, jeg har påpeget, og kan vi få mere for pengene, kan vi udbygge velfærden. Det er jo en måde, vi kan sikre at der bliver flere penge til velfærd på.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til finansministeren.

For en god ordens skyld vil jeg gøre opmærksom på, at selv om vi jonglerer med mange tusinde millioner – og det gør vi jo, kan jeg høre – er taletiden altså ikke udvidet for nogen parter.

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere et spørgsmål.

Kl. 17:48

Rasmus Prehn (S):

Sagen er jo her, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt man skal lave positiv benchmarking, for naturligvis skal man det. Man skal stramme sig an, man skal blive bedre, man skal knokle hver eneste dag for at gøre det bedre, ingen tvivl om det, og det er alle jo enige om. Sagen er bare den, at de borgmestre og de byrådsmedlemmer, der sidder ude i kommunerne med virkelighedens kommunale budgetter, siger: Selv om vi gør alt det her, kommer vi altså til at skulle spare på en række områder, hvor det virkelig kan mærkes, og hvor det er kernevelfærden, der er under pres. Og der synes jeg, at landets finansminister skulle være ærlig og leve op til det, som finansministerens partikollega Erik Fabrin giver udtryk for, og sige sandheden, som den er: Det her kommer til at mærkes.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

Kl. 17:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Sandheden, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, er, at der er uforklarlige forskelle, at ting kan løses bedre, og at vi kan frigøre ressourcer til fortsat udbygning af velfærden. Det er jo klart, at med den internationale økonomiske krise, der er i år, bliver det en opgave at holde de offentlige udgifter i ro, og det, som jeg har set som min opgave, er at påpege de steder, hvor vi ved at løse tingene bedre kan frigøre penge, så vi, selv om vi skal holde udgifterne i ro, fortsat kan udbygge velfærden.

Men jeg kan forstå, at hr. Rasmus Prehn er fuldstændig uimodtagelig for de her ting og kun ønsker at lægge ovenpå og sige, at alting løses på den bedst mulige måde. Det er selvfølgelig meget smigrende for regeringen, at hr. Rasmus Prehn mener, at alting i dag løses på den bedst mulige måde, men det stiller nu altså ikke mig tilfreds, for jeg vil gerne videre, jeg vil gerne have mere ud af pengene, jeg vil gerne vise skatteyderne, som betaler de her penge, at vi udnytter pengene forsvarligt.

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Bødskov, der slutter dette spørgsmål.

Kl. 17:49

Morten Bødskov (S):

Det, vi spørger om, er sådan set meget simpelt. Nu har vi jo en finansminister, som nærmest med fråde om munden mener, at det uden videre er muligt at hente 10 mia. kr. på bl.a. ældreområdet, på børneområdet, på folkeskoleområdet – det kan vi gøre uden problemer, for der ligger åbenbart så meget guld på gangene rundtomkring på plejehjemmene, på folkeskolerne og i daginstitutionerne, at man, ved at man sådan lige kan gøre det lidt mere smart, kan hente 10 mia. kr. Og der er det, at vi nu har stillet, jeg ved snart ikke hvor mange spørgsmål, bare for at få regeringen til at sige det, som det er, altså at der vil kunne mærkes nedskæringer som følge af regeringens politik. Og så må man da svare børnefamilierne, man må da svare folkeskoleeleverne, man må svare forældrene til børn i folkeskolerne på spørgsmålet: Hvor er det, man vil hente 1,3 mia. kr. på folkeskoleområdet? Og så må man sige, om den tidligere formand for Kommunernes Landsforening, Venstremanden Erik Fabrin, tager fejl, når han siger, at det vil kunne mærkes som nedskæringer.

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 17:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil jo glæde mig over, at de offentligt ansatte og kommunaldirektørerne erkender, at tingene kan løses smartere, at vi kan få mere ud af pengene. Det, der bare ærgrer mig en lille smule, er den forstokkethed, som Socialdemokratiet viser, altså, at de penge, der gives, kan man ikke udnytte smartere, for vi må ikke engang tage en diskussion om de her ting. Det er jo en underlig tilgang til tingene. Jeg mener da, at vi som politikere, som regering, som opposition må have det fornemme formål at sørge for, at man får mest muligt for de penge, som betales i skat. Og det er jo det, jeg har prøvet at påpege, altså at der er de store forskelle, og jeg tror ikke, at man kan påvise, at de kommuner, der bruger dobbelt så meget som andre, har elever, der klarer sig bedre. Det er derfor, vi er nødt til hele tiden at udforske, hvordan vi kan tilrettelægge tingene anderledes, og jeg er ked af, at Socialdemokratiet ikke vil medvirke i den proces, men bare synes, at alting er, som det skal være, og at ingenting kan laves om.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til finansministeren og tak til spørgeren. Spørgsmålet er sluttet.

Vi går til dagens næstsidste spørgsmål, og det er også rettet til finansministeren, og det er stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:52

Spm. nr. S 1749

23) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener, kommunerne kan spare 2,5 mia. kr. på ældreområdet, uden at det medfører forringelser af arbejdsbetingelserne for hjemmehjælpere og andet plejepersonale og nedskæringer på den pleje, vores ældre har krav på?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Rasmus Prehn får mulighed for at læse spørgsmålet op. Værsgo.
Kl. 17:52

Rasmus Prehn (S):

Jo tak. Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen mener, kommunerne kan spare 2,5 mia. kr. på ældreområdet, uden at det medfører forringelser af arbejdsbetingelserne for hjemmehjælpere og andet plejepersonale og nedskæringer på den pleje, vores ældre har krav på?

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 17:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som ved de foregående spørgsmål går jeg ud fra, at spørgeren igen henviser til den udmærkede artikel, som Berlingske Tidende bragte den 19. marts 2010. Og selv om der nu er tale om en ny spørger, afslører spørgsmålsformuleringen, at også hr. Rasmus Prehn enten ikke har eller ikke vil forstå budskabet i den omtalte artikel.

Lad mig derfor endnu en gang slå fast: Regeringen mener ikke, at der skal spares 2,5 mia. kr. på ældreområdet i kommunerne. De regneeksempler på bl.a. ældreområdet, der indgår i artiklen i Berlingske Tidende, skal ses som en klar opfordring til kommunerne om at gennemgå den kommunale økonomi for at se, om man kan få mere ud af de mange penge, der allerede bruges i dag.

Kommunerne budgetterer i 2010 med at bruge godt 45.000 mio. kr. på ældreområdet, herunder bl.a. på pleje og omsorg af ældre, hjælpemidler, forebyggende indsats og genoptræning. Det er et meget stort beløb, og kan kommunerne blot effektivisere med 5 pct. af deres nuværende udgifter på ældreområdet, vil det frigøre 2¼ mia. kr., som kommunerne kan bruge til bedre service til borgerne. Derfor er regeringen meget optaget af, hvordan vi anvender de 45 mia. kr. på ældreområdet bedst muligt, og hvordan vi sikrer, at vi får mest mulig velfærd for pengene.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:54

Rasmus Prehn (S):

Ja, mest mulig velfærd for pengene kan vi i hvert fald sagtens blive enige om. Nu har vi haft en lang debat her, også med den foregående spørger, og sagen er jo den, at kommunerne virkelig knokler for at få mest muligt for pengene.

Nu siger de altså fra og siger: Hvis vi skal spare det, som ministeren lægger op til, kommer det til at gå ud over kernevelværdien. Der har vi tidligere i dag repeteret, hvad den tidligere formand for Kommunernes Landsforening, Venstremanden Erik Fabrin, har sagt. Vi ved, at borgmesteren i Esbjerg, Venstremanden Johnny Søtrup, har sagt det. Vi kunne nævne borgmesteren i Herning, vi kunne nævne den nye Venstreborgmester i Glostrup, hvor vi kan forstå at det ser rigtig skidt ud – der er jo en Venstreborgmester nu. De har faktisk alle sammen sagt: Jamen så nemt er det ikke. Vi knokler for at få mest mulig velfærd for pengene, men hvis vi skal spare så meget, som regeringen lægger op til, kan det mærkes, og så kommer det til at gå ud over kernevelværdien.

Vi kan jo blive ved med at læse op af citater og diskutere frem og tilbage i den her debat, men lad os prøve at dykke ned i virkeligheden. Jeg har prøvet at kigge på Silkeborg Kommune, der har lavet sådan et sparekatalog, hvor de lægger op til, hvad man kan gøre for at spare på ældreområdet. Det er jo altså en kommune, som indtil for nylig har været ledet af regeringspartiet De Konservative. Og de lægger så op til 35 forslag til besparelser, hvor man så alt i alt kan spare 70 mio. kr.

Bare for at nævne et par af eksemplerne er det forhøjelse af egenbetaling på madservice og mad på plejecentre, det er et ændret serviceniveau i praktisk bistand, det er reduktion af hjemmesygeplejersker i hvert område ved effektivisering, lukning af daghjem, lukning af plejehjem osv. – det ene konkrete eksempel efter det andet på, at de ældre i Silkeborg, hvis man skal spare de penge, altså skal have ringere service: Der skal være færre hjemmesygeplejersker, der skal være færre plejehjem.

Det er jo sådan set den konkrete konsekvens ude i kommunerne. Hvad siger ministeren til den konkrete virkelighed ude i kommunerne?

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 17:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ligesom det er tilfældet i det private erhvervsliv og for den sags skyld i staten og i regionerne, er der efter min mening også effektiviseringsmuligheder i kommunerne. Det er regeringens klare opfattelse, og den opfattelse deler jo både borgmestre og kommunaldirektører.

I en rundspørge, som KL har foretaget, siger et stort flertal således, at der fortsat er effektiviseringsmuligheder. Der vil jeg gerne henvise til Danske Kommuner nr. 37 fra 2009, hvor hr. Rasmus Prehn kan forsikre sig om, at kommuner, politikere og kommunaldirektører mener, at der er den her mulighed.

På ældreområdet viser regnskaberne for 2008, at kommunerne med det laveste ressourceforbrug kun brugte knap 40.000 kr. pr. 65-årig, hvorimod kommuner med det højeste ressourceforbrug brugte 70.000 kr. pr. plus 65-årig. De forskelle afspejler naturligvis nogle politiske beslutninger, de afspejler noget demografi, men der er en betydelig variation mellem kommunerne, som viser, at der er et potentiale for bedre ressourceudnyttelse.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere et spørgsmål.

Kl. 17:58

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan forstå på finansministeren, at han gerne vil starte med Adam og Eva igen og komme med nøjagtig den samme argumentation fra før. Jeg synes, at vi var blevet enige om, at der naturligvis altid er noget at komme efter; der er altid en lille dum regel eller noget, der kan gøres lidt mere effektivt. Sådan er det jo altid; der er altid noget, man kan gøre mere effektivt. Men sagen er den, at hvis man spørger bredt i kommunerne, så siger de: Selv om vi gør det så godt, vi overhovedet kan, kan vi ikke spare de her 10 mia. kr., uden at det går ud over velfærdien.

Hvis man bare regner på, hvad det får af konsekvenser i sådan et par kommuneeksempler, så kan man se, at hvis man skal spare 10 mia. kr. på landsplan, vil det for ældreområdet i Aalborg Kommune betyde, at man skal ud at afskedige 235 medarbejdere. I Fredensborg, hvor finansministeren selv er bosat, vil det være 47 medarbejdere i ældresektoren; i København vil det være 228, man skal afske-

dige. Og i hele landet vil det altså svare til, at man skal afskedige 6.579 medarbejdere i ældresektoren, hvis de her 10 mia. kr. skal findes.

Så det betyder jo konkrete velfærdsforringelser for de ældre i Danmark, når man siger, at man kan spare de her penge. Det synes jeg at ministeren skulle forholde sig til, i stedet for at gentage det, vi nu har brugt flere spørgsmål på at få svar på igen og igen.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 17:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tallene viser ganske enkelt, at nogle kommuner er bedre til at få noget for pengene end andre kommuner. Og i de kommende år bør alle kommunalbestyrelser sætte endnu mere fokus på at udnytte det potentiale, der er, for at få mere for pengene.

Hvis man skulle pege på ældreområdet og på nogle områder, man kunne se på, så kunne det jo f.eks. være, ligesom vi har gjort i staten, at fjerne overflødige regler, som den enkelte kommune selv har indført, og som tager tid fra kerneydelsen, og at anvende den borgernære teknologi, som kan bidrage til at aflaste personalet. Så det er ting, der er mulige.

Det, der forbløffer mig i den her runde, vi har, er, at hr. Rasmus Prehn indleder med at sige, at der selvfølgelig er penge at hente på at effektivisere og få mere for pengene, og så ender det med, at han bebrejder regeringen, at vi peger på, at der er flere penge og ressourcer at hente ved at effektivisere. Altså, nu her ved det tredje spørgsmål burde der jo være en lille klokke, der ringede hos hr. Rasmus Prehn, som sagde: Nu går hykleriet vist for langt.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en medspørger, og det er hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 18:00

Morten Bødskov (S):

Det er jo bare underligt, at vi har en finansminister, som ikke vil forholde sig til, hvad konsekvenserne vurderes at være i kommunerne af det, som finansministeren melder ud. Altså, man må da forholde sig til, at hvis man skal nå regeringens mål om at spare de der 10 mia. kr., får det konsekvenser, eksempelvis i Fredensborg, hvor finansministeren selv er valgt, for, hvor mange der kan være ansat i f.eks. hjemmeplejen eller på plejehjemmene. Det får konsekvenser, og det må man da sige.

Virkeligheden er jo den, som KL's nuværende formand, Jan Trøjborg, meget rigtig har sagt, at allerede i de økonomiaftaler, der er med kommunerne i dag, har regeringen virkelig sat tommelskruerne på kommunerne. Der er jo i regeringens i øvrigt meget skrøbelige økonomiske planer indregnet enorme effektiviseringskrav i kommunerne. Så kommer man her med 10 mia. kr. oveni, og så er det bare, vi spørger helt stilfærdigt: Hvor er det på ældreområdet, de penge skal spares? Det må man da kunne få et meget klart svar på.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 18:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til alt held kan vi jo se, senest i avisen i dag, at kommunalt ansatte også mener, at man kan få mere for pengene, at man kan lave bedre forretningsgange, at man kan tilrettelægge arbejdet bedre. Vi kan se, at kommunalpolitikere og kommunaldirektører er af den samme op-

fattelse, at tingene kan gøres bedre. Og det er da utrolig glædeligt, at der er den indstilling. Det er tilsyneladende kun Socialdemokratiet, som er af den opfattelse, at alting har fundet sit ideelle niveau, og det er jo mærkeligt, at Socialdemokratiet lukker øjnene for, at tingene kan løses bedre og smartere, så vi kan skaffe endnu mere velfærd for de samme penge.

Det er også utroligt, når hundredtusinder af borgere i det her land oplever, hvordan krisen på deres arbejdsplads har nødvendiggjort, at man tilrettelægger arbejdet anderledes, at tingene ikke går lige så godt som tidligere, og derfor prøver man at finde nogle løsninger, nogle smartere løsninger, nogle mere økonomiske løsninger. Det er helt forbløffende, at Socialdemokratiet fuldstændig lukker øjnene for, at pengene kan bruges smartere. Jeg er forbløffet.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til finansministeren, og så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:03

Morten Bødskov (S):

Jamen selv om finansministeren ikke har siddet særlig længe på postenovre i den der store røde, meget tykke bygning, tror jeg dog alligevel, at hvis man spurgte de offentligt ansatte, som mener, der kan være mere effektivitet i arbejdet i dag, så ville mange af dem temmelig sikkert påpege, at den reform, den her regering har lavet af skattevæsenet, har været ét kaos, at den reform, man har lavet af politiet, ikke har været særlig heldig, at det kaos, man har skabt i tinglysningsgen, ikke har været særlig heldigt, at det kaos, man har skabt med kommunalreformen mange steder, ikke har været særlig heldigt. Så pilen peger på regeringen, når det handler om, hvilke frustrationer der er skabt hos mange offentligt ansatte.

Så kommer man her – og det er jo det, der er pointen – og kræver 10 mia. kr. ekstra i besparelser. Og der er det bare, vi spørger stille og roligt: Når nu den nuværende formand for KL siger, at der allerede i de aftaler, man har lavet med regeringen, er meget skrappe krav til effektiviseringer – det ved finansministeren, han har selv lavet aftalen – hvor er det så, at de der ekstra penge skal hentes henne? Altså, det må vi da få et svar på. Man kan da ikke efterlade pensionisterne, folkeskoleeleverne og børnene i daginstitutionerne uden et svar, når man kommer som finansminister og kræver besparelser for 10 mia. kr.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 18:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov: Københavns Kommune anvender 73.311 kr. pr. over-65-årig. Kerteminde bruger 38.928 kr. Mener hr. Morten Bødskov seriøst, at det er dobbelt så godt i København, som det er i Kerteminde?

Det er jo forbløffende, at hr. Morten Bødskov stiller sig op her i Folketingssalen og siger, at de beløb, man bruger, ikke kan være mindre, at vi ikke kan gøre det bedre for de ældre, desværre. Det er jo en helt urimelig måde at tackle de udfordringer på, som det danske samfund har. Selvfølgelig kan man alle steder bruge pengene smartere og hele tiden være mere kreativ. Det er da en proces, der aldrig nogen sinde slutter. Vi skal hele tiden arbejde med de her ting.

Hr. Morten Bødskov indleder sit spørgsmål med at sige: Selvfølgelig kan man gøre det bedre, der gøres et stort arbejde i kommunerne for at gøre det bedre. Men når regeringen siger det, kan det ikke lade sig gøre. Det er jo noget vrøvl.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn, der får lov til at afslutte spørgsmålet.

Kl. 18:05

Kl. 18:05

Rasmus Prehn (S):

Vi ser en minister, der bliver ved med at gentage det samme. (*Finansministeren* (Claus Hjort Frederiksen): I spørger om det samme). Ja, vi spørger om det samme, for vi får ikke noget svar.

Sagen er den, at naturligvis kan man altid prøve at finde effektiviseringer. Men det er sådan, at Venstres fremtrædende borgmestre gør opmærksom på, at så mange penge, som regeringen vil spare, kan man altså ikke finde ved det her. De kan i hvert fald ikke få det til at hænge sammen.

Når vi så kigger på, hvordan det ser ud ude i virkeligheden, ude i kommunerne, er det sådan, at selv om de har gjort alt, hvad de kan, og ledt med lys og lygte efter overflødige regler og effektiviseringsgevinster, når de altså frem til, at hvis de skal finde de penge, som finansministeren lægger op til her, så er det færre hjemmesygeplejersker, så er det lukning af plejehjem. Det synes jeg – og det synes Socialdemokratiet – at ministeren skulle være ærlig og sige til danskerne: Det er nu engang regeringens politik. Vi har valgt at give skattelettelser til de allerrigeste i 100.000-kroners-klassen, og derfor er der færre penge til kernevelværd. Så vi lukker plejehjem, der er færre hjemmesygeplejersker osv.

Det skulle man tage og sige åbent og ærligt i stedet for at blive ved med at gentage det samme om at lave effektiviseringer, som vi jo er enige om at man skal prøve at gøre.

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 18:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så prøve at opsummere, hvad det var, den her diskussion handlede om. Den handlede for mit vedkommende om – og det var det ærinde, jeg havde – at man skal lære af de bedste på de her store velfærdsområder. Kommunerne skal via benchmarking og erfaringsudveksling lære af de gode eksempler, og hvis kommunerne med de højeste udgifter lærer af de kommuner, der bare har de gennemsnitlige udgifter, så vil der være et potentiale i størrelsesordenen 2,3 mia. kr. på børnepasningsområdet, 1,3 mia. kr. på folkeskoleområdet og 2,5 mia. kr. på ældreområdet.

Er det helt udelukket, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, også når man tager de ideologiske socialdemokratiske briller på, at sige: Vi kan gøre det bedre, vi kan få mere ud af pengene?

Jeg synes, det triste ved den diskussion, vi har haft her, er, at Socialdemokraterne fuldstændig udelukker muligheden for, at vi kan udnytte pengene bedre. Det er en trist, trist indstilling at have.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var afslutningen på dette spørgsmål.

Vi går så til dagens sidste spørgsmål, spørgsmål 24, som er stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:08

Spm. nr. S 1752

24) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen mener, at nulvækst i det offentlige ikke medfører nedskæringer på den grundlæggende velfærd og fyringer af offentligt ansatte?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Rasmus Prehn, værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 18:08

Rasmus Prehn (S):

Tak. Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen mener, at nulvækst i det offentlige ikke medfører nedskæringer på den grundlæggende velfærd og fyringer af offentligt ansatte?

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Her vil jeg så gerne takke spørgeren for muligheden for endnu en gang at forklare, at det at holde udgifterne i ro ikke medfører nedskæringer og massefyringer. Det har jeg tidligere haft lejlighed til at forklare, men spørgsmålsformuleringen her vidner jo om, at hr. Rasmus Prehn endnu ikke har forstået budskabet, så derfor vil jeg gerne gentage det.

Det at holde de offentlige udgifter i ro betyder, at udgifterne løbende stiger i takt med pris- og lønudviklingen. Det vil sige, at det overordnet er muligt at fastholde det samme antal ansatte, som man har i år, til næste år, og man har mulighed for at købe de samme varer og de samme tjenesteydelser, fordi lønudgifterne fremskrives med lønudviklingen og tjenesteydelser og varekøb med prisudviklingen. Så det at holde det i ro betyder, at udgifterne reguleres, og at der derfor ikke samlet set er tale om nedskæringer i ressourcerne til offentlig service eller i den offentlige beskæftigelse.

Det kan man også se på side 105 i det konvergensprogram, som blev offentliggjort i februar måned, hvor det om det reelle offentlige forbrug hedder, at det beregningstekniske forløb indebærer, at den offentlige beskæftigelse er uændret fra 2010 til 2013 og stiger svagt fra 2013 til 2015, og det kan ses i lyset af, at den offentlige beskæftigelse i år, altså i 2010, skønnes at være cirka 8.000 personer højere end i sidste års konvergensprogram.

Det er altså værd at bemærke, at det offentlige forbrug i dag udgør den højeste andel af samfundsekonomien nogen sinde, og det er der, vi siger til danskerne: I lyset af den internationale krise skulle vi så ikke lige sikre, at vi i de næste år holder de offentlige udgifter i ro?

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:10

Rasmus Prehn (S):

Sagen er jo den, at da vi havde folketingsvalg tilbage i 2007, turnerede regeringen rundt og sagde til danskerne: Der er råd både til velfærd og til skattelettelser. Så skyndte man sig at give skattelettelserne i 100.000-kroners-klassen til de allerrigeste i Danmark, og da de skattelettelser var blevet givet og festen var blevet holdt blandt de allerrigeste, skulle der strammes op på velfærden. Så skulle der være nulvækst.

Nu siger ministeren godt nok her, at det ikke betyder forringelser, men kan ministeren ikke bekræfte, at Finansministeriet op til flere gange har svaret Folketinget, at hvis man skal fortsætte med et uændret niveau, kræver det en vækst på 0,7 pct.? Så hvis man kommer ned på nulvækst, vil det altså betyde en udhuling af velfærden. Er det ikke korrekt, at Finansministeriet har svaret det op til flere gange, altså at et uændret niveau af service svarer til 0,7 pct. for simpelt hen at kunne holdes oppe på det niveau? Har Finansministeriet ikke svaret det tidligere?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I lyset af at det er en sag, som Socialdemokratiet turnerer med, en sag, som er opfundet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, har vi for lang tid siden lagt et notat på Finansministeriets hjemmeside, der tilbageviser den påstand, som hr. Rasmus Prehn er kommet med her. Jeg synes ikke, at vi skal stå her og jonglere med tal mod hinanden. Jeg synes, at alle, der er interesseret i at finde ud af, om det, hr. Rasmus Prehn siger, er rigtigt, og som han har fået af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ved nogle fupberegninger, skal læse svaret på Finansministeriets hjemmeside. Så behøver vi ikke at bruge mere tid på at diskutere den her sag. Det, der er sagen, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, som jo også forbløffer igen og igen, når man citerer, hvad vi foretog og foreslog vi 2007, er, at der er kommet en international økonomisk krise i 2008 og 2009, og at den fortsætter her i 2010, en kendsgerning, som jo tilsyneladende er fløjet fuldstændig hen over hovedet på hr. Rasmus Prehn.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Nu var det jo faktisk Socialdemokratiet, der var de første her i Folketinget til at påpege problemstillingen med den krise, der var under opsejling. Vi advarede regeringen mod det her, men man lyttede jo ikke fra regeringens side.

Med hensyn til mit argument om det med de 0,7 pct. vil jeg sige, at det jo kommer fra et svar, som er blevet sendt fra Finansministeriet til Folketinget. Det er jo altså ikke noget, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har fundet på; de har taget udgangspunkt i, hvad ministeriet selv har svaret. Så jeg synes, at alle, der sidder og lytter med her, endelig skal gå ind og kigge på både Finansministeriets hjemmeside og også gerne Arbejderbevægelsens Erhvervsråds hjemmeside for at se, hvad der er op og ned i forhold til det her.

Men i mellemtiden kan man jo også kigge ud af vinduet og kigge på, hvad virkeligheden er, og der er virkeligheden den, at landets kommuner giver udtryk for, at nulvækst betyder, at vi skal spare; vi skal afskedige skolelærere, vi skal sende de varme hænder fra ældreplejen hjem med en fyreseddel osv. osv. Folk, der har fået skattelettelser, kan nu se, at den forringelse, de får i velfærdssamfundet, faktisk er større end det, som de har fået i skattelettelser. Det er jo i virkeligheden det, der er situationen for rigtig mange danskere. Skattelettelserne er blevet festet op af de allerrigeste, almindelige lønmodtagere får en lang næse og ringere velfærd.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til spørgeren. Så er det finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at ting jo hele tiden udvikler sig. Der kommer nu 35.000 færre skoleelever i de kommende år. Det betyder da selvfølgelig, at det får nogle konsekvenser for det antal medarbejdere, der er i folkeskolen, at der kommer 35.000 færre børn. Omvendt ved vi, at der bliver flere ældre, og derfor er opgaven jo, at vi omstiller samfundet hele tiden, og derfor er det jo en forrykt argumentation, hr. Rasmus Prehn fremfører, med, at ingenting kan

Kl. 18:11 laves om. Vi er da nødt til at være forandringsparate hele tiden og ikke sige, at man nu ikke på en skole i Vejle kan afskedige 11 lærere, og at det er en katastrofe, når børnetallet falder. Så er man da nødt til at være realistisk og lave en omstilling og specielt en glidende omstilling fra børn til ældre, når det er den udvikling, vi står over for i de kommende år.

Derfor er hele det der angreb, som hr. Rasmus Prehn så stolt står og fører frem om, at alting har den ideelle tilstand, og at regeringen, der prøver at tackle nogle af de udfordringer, er helt galt på den og er helt ond, jo udtryk for en meget, meget bagvendt indstilling til det at løse samfundsopgaver.

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en medspørger. Det er hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 18:15

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, at finansministeren hidser sig lidt op. Det må jo også være træls at stå her kvart over seks og diskutere igen med Socialdemokraterne – nu har han været minister i mange år, og uha, så kommer der igen socialdemokrater, som bringer bekymringer ude fra virkeligheden ind i regeringskontorerne osv. Det er helt fair. Sådan er det.

Men virkeligheden er jo bare den, at man gik til folketingsvalg i 2007 på et løfte om enorme skattelettelser, og man gik til folketingsvalg på enorme løfter om velfærd. Man lovede 50 mia. kr. til mere velfærd. Man lovede en kæmpe kvalitetsreform. Og ja, man kom til at eje det hele inden længe, og alt gik fantastisk.

Men man har slået et kæmpe hul i kassen, og det skal betales nu. Så forsøger man at bilde befolkningen ind, at man kan spare 24 mia. kr. i den offentlige sektor, uden at det får nogen konsekvenser. Det er bare det spørgsmål, vi stiller helt alvorligt. Når regeringen siger, at den vil hente 24 mia. kr. – rene danske milliarder kroner – i 2011, 2012 og 2013, hvor er det så, de skal findes? For det stemmer da ikke overens med de løfter, man gav før folketingsvalget, hvor man sagde, at alt kunne lade sig gøre.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 18:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Siden 2001 er kernevelfærdsområderne, som vi taler om her, løftet med 67.000 mio. kr. mere, end da Nyrupregeringen slap i 2001. Vi brugte de gode år til at nedbringe gælden, og rent faktisk var det sådan, at med udgangen af 2008 havde vi nettoformue og havde altså mere til gode, end vi skyldte væk.

Det havde vi bl.a., fordi vi ikke lyttede til hr. Morten Bødskovs og hr. Rasmus Prehns gode råd i de gode år om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr. Derfor lykkedes det os at konsolidere økonomien. Det er baggrunden for, at vi i dag kan føre en af de mest ekspansive finanspolitikker i hele OECD-området for at sikre, at danskerne kommer så skånsomt igennem krisen som muligt.

Sagt til hr. Morten Bødskov: Vi har løftet velfærden til det højeste niveau i danmarkshistorien. Det har aldrig været højere. Så kommer krisen, og vi siger: Skulle vi ikke lige holde de offentlige udgifter i ro, indtil vi er sikkert igennem krisen? Det tror jeg danskerne godt kan forstå.

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så kommer formanden efter krisen her. Taletiden er udløbet. Så er det hr. Bødskov, værsgo.

Kl. 18:18

Morten Bødskov (S):

Det er irriterende for finansministeren at blive ved med sådan at skulle forholde sig til virkeligheden. Men lad mig så prøve at læse lidt op af det, man har lovet børnefamilierne.

I den her meget fine publikation på mange, mange sider, som man udgav lige inden folketingsvalget, og som har kostet enormt mange penge – den vil jeg tro finansministeren kender – har man lovet Anders og Pernille Hansen, som er nybagte forældre til lille Selma, at i daginstitutionen har medarbejdere og ledelse fået bedre muligheder for at sætte fokus på faglig udvikling, kvalitetsudviklingsmetoder, bedre efteruddannelse og faglige netværk. Alt muligt har man lovet i valgkampen.

Så kommer man her og siger: Ja, vi har givet enorme skattelettelser til Danske Banks direktør og hele Nordsjælland. De er forgyldt, og de skåler i rødvin af glæde over enorme skattelettelser fra regeringen og fra Dansk Folkeparti. Alt er godt. Men man har bare glemt at fortælle den her modelfamilie, altså børnefamilierne, at hov, der var en regning, der skulle betales.

Så er det bare, vi spørger helt stille og roligt: Hvorfor kan man ikke få at vide, hvor de der milliarder skal findes? Det er da vigtigt at få fortalt børnefamilierne, hvor der skal spares. For det bliver jo serviceforringelser.

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til spørgeren. Så er det finansministeren.

Kl. 18:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså, vi er jo i fuld gang med at realisere lige præcis det, som hr. Morten Bødskov står og læser op. Alle de der ting bliver jo realiseret: Kvaliteten er løftet, og der er medarbejdernes forhold og ledelsesstrukturen i det offentlige. Vi arbejder jo med alle de ting, og der er afsat midler til det. Så det eksempel synes jeg ærlig talt er temmelig dårligt.

Forstå mig ret, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov: Jeg er ikke irriteret over noget som helst. Jeg er glad for onsdag efter onsdag at kunne få lov til at fortælle om, hvad regeringens resultater er, og hvordan vi fremsynet tackler de udfordringer, som samfundet står over for. Og jeg har da selvfølgelig sådan en – hvad skal man sige – politisk glæde over, at Socialdemokratiet er blevet fuldstændig forstokket og slet ikke kan se, at der er nogle ting, der skal forandres i det her samfund. Så det er da en fin diskussion, vi kan have onsdag efter onsdag. Men der er bare det at sige: Vi tackler de problemer, de udfordringer, som der er.

Vi har løftet velfærden til det højeste niveau – som jeg sagde, har vi løftet det med 67.000 mio. kr. siden 2001 – og så er det rigtigt, at vi siger: Skulle man så ikke lige et par år, mens krisen kører, holde det på det niveau og vise lidt solidaritet med de mange mennesker, som arbejder i den private sektor, og som har mistet deres arbejde inden for bygge og anlæg, i eksportvirksomheder, i serviceerhvervene?

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til finansministeren. Så er det hr. Rasmus Prehn, der får mulighed for at afslutte dette spørgsmål, værsgo.

Kl. 18:21

Rasmus Prehn (S):

Jo, skulle vi ikke lige præcis vise solidaritet over for de mennesker, der er blevet ledige i bygge- og anlægssektoren? Skulle vi ikke lige præcis det? Hvad var det så, der skulle til, for at man valgte at bruge

samfundets ressourcer på at give skattelettelser til de allerrigeste, penge, som bliver sparet op eller brugt til forbrug i udlandet eller noget andet, når vi godt ved, at det er helt basal lærdom for enhver økonomistuderende, at der er langt mere beskæftigelseseffekt i at bruge pengene på at fremrykke renovering af folkeskoler og vej anlæg osv.? Hvorfor var det, at vi ikke skulle vise den solidaritet over for dem? Det er jo bare ministerens dårlige undskyldning for, at man har lovet en hel masse ting.

Man lovede danskerne, at der var råd til både skattelettelser og velfærd. Da man så havde brændt pengene af på en skattefest for de allerrigeste i det danske samfund, skulle der spares. Så siger ministeren: Nå, men det er, fordi der er færre skolebørn, og så skal vi have lidt færre skolelærere for at bruge pengene på ældreområdet. Men stod vi ikke lige før med et eksempel fra virkeligheden med besparelser på ældreområdet, altså plejehjem, der lukker, plejehjemspersonale, der bliver afskediget osv.? Stod vi ikke lige med det eksempel? Så det er jo ikke, fordi man bruger flere penge på ældreområdet. Der bliver også skåret. Så det, at der var skattelettelser til de rigeste, betyder jo nu velfærdsforringelser.

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til spørgeren.

Jeg gør opmærksom på, at når taletiden er opbrugt, så er den opbrugt.

Så er det finansministeren.

Kl. 18:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, vi står ikke med et eksempel på det, for det, jeg har sagt på ældreområdet, på daginstitutionsområdet, på folkeskoleområdet, er: Skulle vi ikke se, om vi kunne få lidt mere ud af de penge, vi i dag giver? Jeg har jo ikke talt om, at vi skal skære ned. Vi skal holde de offentlige udgifter i ro, og så har jeg bare sagt, at vi, på trods af at vi skal holde udgifterne i ro, kan udbygge velfærden, hvis vi sørger for at få mere for pengene. Det er det, den her diskussion handler om. Og når hr. Rasmus Prehn så spørger om solidaritet med bygge- og anlægssektoren, vil jeg sige, at de offentlige investeringer i 2009 og 2010 er på det højeste niveau nogen sinde. Jeg tror, det i år er 23-24 mia. kr., vi bruger. Det er de højeste vækstrater siden 1960'erne. Så man kan ikke sige, at vi ikke viser solidaritet.

Vores politik går på to ben: Vi har fremrykket offentlige investeringer, og vi har holdt hånden under familiernes økonomi ved at gennemføre skattelettelser, ved at frigive SP-midler osv., for vi turde ikke tænke den tanke, hvordan det ville være gået, hvis man ikke holdt hånden under familiernes økonomi. Så jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at vi er meget stolte af, glade for og tilfredse med den politik, vi har ført, for det er den rigtige: Vi har hjulpet familierne, og vi har fremrykket offentlige investeringer.

Kl. 18:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til finansministeren, og tak til spørgerne.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 18:23

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. april 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.
Mødet er hævet. (Kl. 18:24).
